

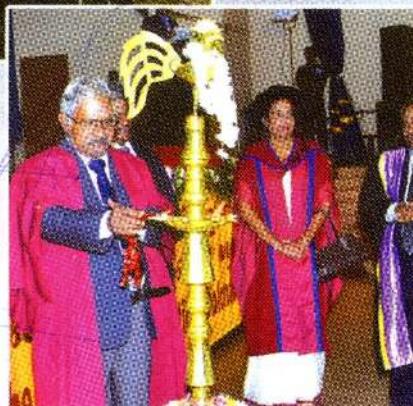
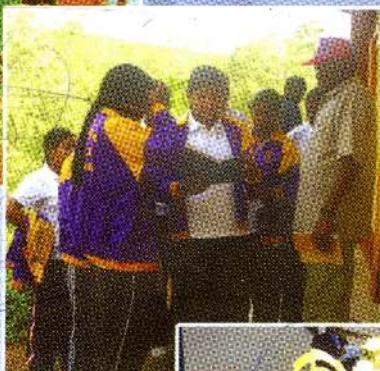
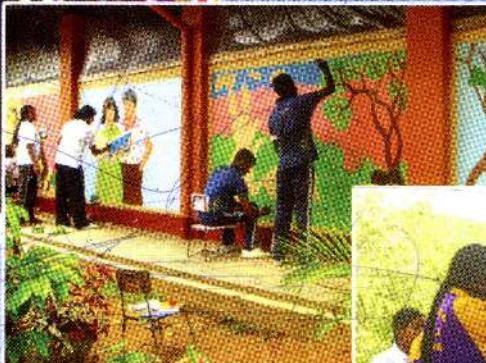
ஸ்யா

2012

வேடிக்கை மனிதரைப் போலே வீற்வெளன்று நினைத்தாயோ

-பாரதி-

பத்தனை ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூர்
தமிழ்ச்சங்க வெளியிடு

வெள்

பன்னிரெண்டாவது இதழ்

2012

வோட்க்கை மனிதனைப் போலே வீற்வேளன்று நினைக்தாயோ?

-பாரதி-

ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
பத்தனை

வெள் 2012 >

பன்னிரெண்டாவது இதழ்

i

Layam

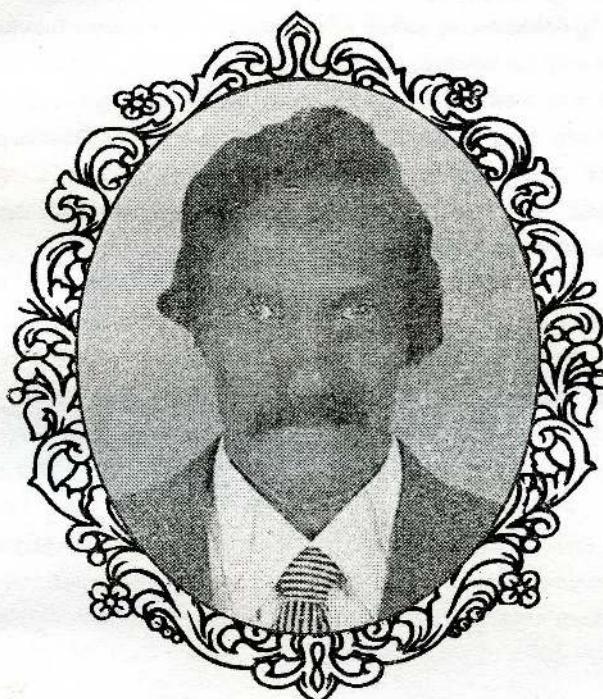
2012

Annual Magazine of Tamil Sangam

Sri Pada National College of Education
Patana.

சமர்ப்பணம்

ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில்
விரிவுரையாளராக சேவையாற்றிய

அமர்ர பெ. செல்வகுமார் லால்

அவர்களுக்கு
தமிழ்ச் சங்கத்தின்
‘லயம்’

சஞ்சிகையின் பன்னிரண்டாவது இதழை
சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.

அமர்ர பெ. செல்வகுமார் லால்

கிளிகத்தேன யடிகள்விலகா எனும் இடத்தில் பெருமான், அனந்தம்மாள் என்போருக்கு புத்திரராய் 1944 ஜூன் 10ம் திகதி பிறந்தார். இவரது உடன் பிறப்பிகள் எண்வர் ஆவர். அவர்களுள் ஆறு சகோதரர்களும் இரண்டு சகோதரிகளும் அடங்குவர். பதுபொல, புளோரினா ஆகிய இடங்களில் ஆரம்பக் கல்வியை பெற்ற இவர் கிளிகுஸ்தன்ன மத்திய கல்லூரி, பண்டாரவனை ரோயல் தேசிய கல்லூரி என்பவற்றில் உயர் கல்வியை பெற்றார். அக்காலத்தில் உயர் கல்வி காந்திகளை உயர் பாடாகவை சான்திதழை (HSC) விழுகுளன பிரிவில் ஆங்கில மொழி மூலம் பெற்றுக் கொண்டார். உயர் கல்வியை விஞ்ஞான பிரிவில் அதுவும் ஆங்கில மொழி மூலம் கற்றனால் அவரது சேவையை பல தனியார் கல்வி நிலையங்கள் (Education Tutorials) எதிர்பார்த்து நின்றன. அத்தோடு அக்காலத்தில் மலையகத்தவர்களுக்கு அரசு சேவை என்பது குதிரை கொட்டாக இருந்த குற்றிணையில் சுமார் 13 வருடங்கள் நாட்டில் பல இடங்களில் தனியார் கல்வி நிலையங்களில் ஆசிரியராக கடமையாற்றினார். அவ்வாறு தமது ஆசிரியப் பணியை தனியார் துறையில் மேற்கொண்டிருந்த இவுக்கு அரசு சேவையில் 1976ம் ஆண்டு ஆசிரியப் பணி கிடைத்தது. முதன் முதலாக வட்டவளை துழிச் சாலா வித்தியாலயத்தில் ஆங்கில ஆசிரியராக கடமையேற்றார். தொடர்ந்து யாற்பான பலாலி அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலையில் ஆசிரிய பயிற்சியை மேற்கொண்டார்.

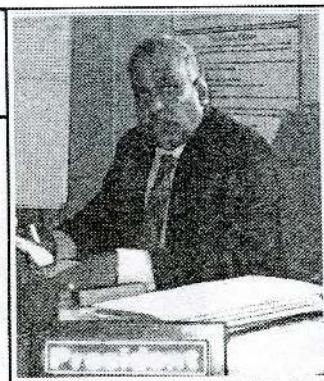
பின்னர் தெல்தொட்ட தமிழ் மகா வித்தியாலயம், நாவலிட்டி கதிரேசன் கனிஷ்ட வித்தியாலயம் என்பவற்றிலும் தனது ஆசிரியர் தொழிலில் நிழல்தார். 1983ம் ஆண்டு முதல் இலங்கை அதிபர் சேவையில் இன்னைந்து உடறவத்தென்ன கிரஹம்ப் தமிழ் வித்தியாலயத்தில் 1991ம் ஆண்டு வரை சேவையாற்றினார். இலங்கையின் கல்வியிற் கல்லூரி வரலாற்றில் முதலாவது தமிழ் மொழி மூல கல்வியிற் கல்லூரியான எது ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியிற் கல்லூரியின் ஆரம்பக்கால ஆசிரிய கல்வியியலாளர் தொகுதியில் ஒருவராக சிரேஷ்ட விரிவரையாளர் என்ற நாமத்துடன் 1991 இல் நியமனம் பெற்றார். தொடர்ந்து 2004வரை அதாவது ஓய்வு பெற்று வரை பல நல்லாசிரியர்களை உருவாக்குவதில் முனைப்பட்டன செய்யப்பட்டார். இவ்வாறு தமது இளையக் காலம் மற்றும் தொழில் வாழ்க்கைக்கு இடையே சரோஜா எனும் நல்லாளை மனத்து இல்லை வாழ்விலும் நல்லறம் பேணினார். இவர்களது வாழ்வின் சிறப்பிற்கு ஆதாராக கவிஷ், சத்தி, ருமேஷ் ஆகிய புத்திரர்கள் உதித்து வாலிப் பயனை அடைந்து நலமே வாழ்கின்றனர்.

ஆசிரியர் என்பவர் கற்பிப்பதில் மாத்திரமன்றி கற்வானாகவும் திகழ வேண்டும் என்பதற்கு சான்றாக அவர் இலங்கை திறந்த பல்கலைகழகம், பேராசெனிய பல்கலைகழகம் போன்றவற்றில் காலத்தக்கு காலம் ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மொழிகள் மூலமாக முறையே Diploma in English, First in Arts முதலிய சான்றிதழ்களையும் பெற்றுள்ளார். ஜக்கிஸ் நாடுகள் அமையத்தின் (Asia and Pacific programme for Development Programme) பயிர்ச்சி முறைகள் தொடர்பாகவும் சான்திதழை பெற்றுள்ளார். ஆரம்ப ஆங்கிலம், பொது ஆங்கிலம், உம் தேசியமொழி தமிழ், சிங்களம் போன்றவற்றை ஆசிரிய பயின்றினர்களுக்கு போதித்ததுடன் அப்பாடங்களுக்கான பாடத்திட்டம் தயாரித்தல், கற்றல்-கற்பித்தல் சாதனங்களான மொழியூல் தயாரித்தல், பாடப் புத்தகங்கள் தயாரித்தல் முதலிய பணிகளிலும் தேசிய கல்வி நிறுவகத்துடன் சேர்ந்து செயலாற்றினார். இவ்வாறான பல சேவைகளை பரிந்த இவர் தனது ஒவ்வு வயதில் அதாவது 2012 பேரல் 4ஆம் திகதி அறநுகூலம் எதினான் இத்தகைய கல்வியாளை இந்து நிர்முகம் இச்சுருளுக்கில் இச் சங்கிலையினை அவருக்கு சம்பந்தம் செய்வதுடன் அவர் தொடர்பான பதிவுகளை நீங்கா நினைவலைகளாக இவ்வேட்டிலே பதித்துக் கொள்கின்றோம்.

கல்லூரி பீடாதிபதி அவர்களின் வாழ்த்துரை

பொய், கயமை, சென், சோம்பால், கவலை, மயல், வீண் வீருபார், பழக்கம், அச்சம், ஜபானிமனும் பேரவையில்லாம் நூனிமானும் வாளாலே அறுக்குக் தள்ளி.....

என்று பாரதி முழங்கிய ஞான முழக்கம் அன்றைய சமூக விடுதலைக்கு மாத்திரம் அன்றி இன்றைய சமூக விடுதலைக்குமாக ஒவித்த ஞான முழக்கமும் எனலாம்.

அறிவியல் விருத்தியடைந்துள்ள இக் காலகட்டத்தில் சமூக விருத்தியில் பெரிதும் தாக்கம் செலுத்துவது கல்வியே. அதனாலேயே ‘அறிவு சமூகம்’, ‘ஞான சமூகம்’ என்பன பற்றிய சிந்தனைகள் நவீன கல்விச் சிந்தனையாளர்களிடத்தே முனைவிட்டுள்ளன. அவ்வாறாயின் சமூகத்தில் அறிவினை அல்லது ஞானத்தை பார்ப்பி அறிவுள்ள சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்புகின்ற பொறுப்பு யாரைச் சாரும்? அதன் முகவர்கள் தான் யார்? என்றெல்லாம் வினவின் விடை ஒன்றே. அது ஆசிரியர் என்பதே ஆகும். ஆசிரியர்கள் சமூகப் பணியில் அதுவும் அறிவுசார் சமூகத்தை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபடுகின்ற போது அதற்கேற்ப தம்மை தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். அறிவுச் சார்ந்த ஞால்களை கற்றல், பல் துறை சார்ந்த கல்வி அனுபவங்களை பெறல், தம்மை தாம் உயர் கல்வியின் பால் தொடர்ந்து ஈடுபடுத்திக் கொள்ளல் போன்றவற்றாலேயே அது சாத்தியிப்படும்

அத்தோடு நின்று விடாது மொழியற்றலையும் விருத்தி செய்து கொள்ளல் வேண்டும். மொழியற்றல் ஆனது பேச்சாற்றல், எழுத்தாற்றல் என்பவற்றை உள்ளடக்கியது என்பதை நாம் அறிவோம். அவ்வாறாயின் ஆசிரியர்கள் இவ்விரு பிரிவுகளிலும் தேர்ச்சி பெறல் வேண்டும். அதுபோலவே மாணவரையும் ஈடுபடுத்துதல் வேண்டும். ஆசிரிய பணியில் பெரிதும் கை கொடுப்பது பேச்சாற்றலே. தமது அறிவு விருத்திக்கும் மாணவர்களது அறிவு விருத்தி மற்றும் மொழி விருத்திக்கும் வித்திடுவது நல்ல பல நூல்களே. எனின் அவற்றை ஆக்குவதிலும் ஆசிரியர்கள் முன்னிற்றல் அவசியமாகும். அவ்வாறான தூண்டுதலுக்கு இவ்வாறான நூல் வெளியிடுகள் பல வகையிலும் துணை நிற்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

இருபது ஆண்டுகளை கடந்து நிற்கும் எது கல்லூரி 20ம் நூற்றாண்டு விழா, அதனோடு கூடிய கண்காட்சி மற்றும் குருநாதம் சஞ்சிகை வெளியிடு கல்லூரியில் இருந்து வெளியீறிய ஆசிரியர்களில் 4 தொகுதியினர்களுக்கான பட்டமளிப்பு விழா, கர்நாடக சம்ஹீத அரங்க பிரவேசம், சிங்கள மொழி மாணவர்களின் கலா உலல மற்றும் கடபத சஞ்சிகை வெளியிடு, ஒளிவிழா, பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம் என இவ்வாண்டு பல நிகழ்வுகளை கண்டு பூரிப்பதைந்து நிற்கும் இத்தகுணத்தில் வருடாந்த நிகழ்வான தமிழ்ச் சங்கத்தின் ‘வயம் சஞ்சிகை’ வெளியிட்டுள்ளது மனம் மகிழ்கின்றேன். இச் சஞ்சிகை வெளியிட்டில் பின் புலமாக இருந்து செயற்பட்ட அனைவரையும் மனமார பாராட்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

A.கந்தரலிங்கம்

பீடாதிபதி

நீர்பாத தேசிய கல்வியியர் கல்லூரி

தமிழ்ச்சங்க பிரதம ஆலோசகரது வாழ்த்துரை

வியக்கத்தக்க பல்வேறு அருபவங்களை வரலாறு எம்கு தந்துள்ளது. பலாத்காரம், அடக்குமுறை என்ற பல்வேறு கொடுமைகளை எது சமூகம் அருபவித்து வருகின்றது. இதனாடு தான் வாழ்க்கையும் போராட்டமாகி வருகின்றது. இவற்றின் மத்தியில் ‘ஆசிரியர் சமூகம்’ ஆற்ற வேண்டிய பணிகளும் என்முன்னே விரிந்து கிடக்கின்றது.

ஸ்ரீபாத நேசிய கல்வியியற் கல்லூரி கடந்த இருபது வருடங்களாக மலையக கல்வித்துறைக்கு பாரிய பங்களிப்புகளை செய்து வருகின்றது.

கல்லூரியின் ‘தமிழ்ச்சங்கம்’ ஆசிரியப் பயிலுநர்களின் ஆளுமைகளை வளர்ப்பதில் தனது கவனக் குவிப்பை செய்வதோடு அதற்கேற்ற களம் அமைப்பதிலும் கவனம் செலுத்தி வருகின்றது.

தமிழ்ச் சங்கத்தின் சஞ்சிகையான ‘லயம்’ 12வது இதழ் வெளிவருவது மகிழ்வைத் தருகின்றது.

இவ்விதம் வெளிவருவதற்கு சகல வழிகளிலும் முன்னின்று உறைத்த அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுக்களும் வாழ்த்துக்களும்.

வாழ்த்துக்களுடன்

வ. செல்வராஜா
உப-பிடாதிபதி (கல்வியும் தரமேன்னையும்)
பிரதம ஆலோசகர் - தமிழ்ச் சங்கம்
ஸ்ரீபாத தே.க.க
பத்தனை.

தமிழ்ச்சங்க பொறுப்பு விரிவுரையாளரின் வாழ்த்துரை

நவீன உலகம் எல்லா நிலைகளிலும் முன்னேற்றும் அடைந்து வரும் இக்காலகட்டத்தில் வாழும் நாம் ஆசிரியர் என்ற நிலையில் எமது சமூக முன்னேற்றத்தில் பெரும் பங்கு வகிக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். வேறொரு வகையில் கூறின் எமது உறைப்பினை பெரிதும் எதிர்பார்க்கும் ஒரு சமூகத்தின் முக்கிய பிரஜையாகின்றோம். ஆசிரியன் சமூகத்துக்கான உறைப்பாரி, சமூகத்தினை மாற்றியமைக்கும் படைப்பாளி என்ற கூற்றுக்களை எல்லாம் மலையக ஆசிரியர்களுக்கே பெரிதும் பொருத்தப் பார்க்க வேண்டியன்று.

ஆசிரியர் பணியில் ஈடுபெடும் ஒவ்வொருவரும் தன்னை தான் சமூக அரச்சனிப்புக்கென தயார்படுத்திக் கொள்ளும் அதேவேளை பல்துறை சார்ந்த ஆளுமையுடையவர்களாகவும் தம்மை மாற்றிக்கொள்ளல் வேண்டும். சமுதாய முன்னேற்றத்தில் தம்மை ஈடுபெடுத்தும் போது சமூகத்தின் எதிர்கால சந்ததியினராகிய மாணவர்களுடன் கொள்ளும் தொடர்புகள் கற்றலிலும் கற்றலுக்கு அப்பாலும் சிறப்பாய் அமைதல் வேண்டும். அவ்வாறான தொடர்புகளை மொழி தொடர்பாடல் என்பதே முக்கியமானதாகின்றது. மொழித்திறங்களில் மொழித்திறங்களை வளர்த்துக்கொள்ளுதல் என்பது முக்கியமானதாகின்றது. மொழித்திறங்களில் விருத்தி என்பது கருத்துப் புலப்பாட்டு தீர்ண்களை செம்மைபடுத்தும். இது மாணவர்களின் கற்றலுக்கும் பெரிதும் உதவும். கருத்துப் புலப்பாட்டு தீர்ண்களை என்பது தனித்து அமைந்துள்ள ஒன்றல்ல. மொழியை பேச்சு, எழுத்து என்ற வகையில் பயன்படுத்தும் போதே இத்திறனுக்கு ஆற்றல் கூடுகின்றது.

இவ்வாறான சஞ்சிகை வெளியிடுகள் பல நோக்கங்களை கொண்டிருப்பினும் இனம் ஆசிரியர்களின் மொழியாற்றல் விருத்தியை மேம்படுத்தவதில் பெரிதும் தாக்கம் செலுத்தும். நேரடியாக எழுத்தாற்றலை வளர்க்கும் அதேவேளை எழுத்தாக்கங்கள் வெளிப்படுத்தும் செய்திகள், படிப்பினைகள் உள்ளத்தே தாக்கி மனப்பாங்கு ரதியான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி, நாளைய சமூக முன்னேற்றத்தில் இன்றே தம்மை தாம் தயார் படுத்திக்கொள்ள காத்திரமான பங்களிப்பினை நல்கும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

சஞ்சிகை வெளியிட்டுக்கு பேருவகையுடன் ஒப்புதல் அளித்த பீடாதிபதி, தமிழ்ச் சங்க பிரதம ஆலோசகரான - கல்விக்கும் தரமேன்மைக்குமான உபபீடாதிபதி எனது மனமாற்ற நன்றிகள். சஞ்சிகை வெளிவர ஒத்தனைத்துக் குடும்பங்களை பொறுப்பு விரிவுரையாளர்கள், தமிழ்ச் சங்க நிருவாக உருப்பினர்கள் என்போருக்கும் ஆக்கங்களை தந்துதவிய ஆசிரிய பயிலுநர்கள் மற்றும் நூல் உரிய காலத்தில் வெளிவர துணைப்பிற்கு, அச்சக்ததுர் கல்லூரியின் நிருவாக பிரிவு என பலதரப்பட்டோருக்கும் எனது இதுயம் நிறைந்த நன்றிகளையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

க. சிவகுமார்
பொறுப்பு விரிவுரையாளர்
தமிழ்ச்சங்கம், ஸ்ரீபாத தே.க.க.

தமிழ்ச்சங்க பொறுப்பு விரிவுரையாளரின் கருத்துரை

எமது கல்லூரியின் தமிழ்ச் சங்கத்தின் சஞ்சிகையாக ஆண்டு தோறும் வெளிவரும் ‘லயம்’ சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துரை எழுதுவதில் மகிழ்வடைகின்றேன்.

கல்வித் துறையில் காலத்திற்கு காலம் ஏற்படும் பல விதமான மாறுதல்கள் மாணவனை சென்றடைய வேண்டும். அந்த மாறுதல்களில் நிரந்தர மாற்றத்தினையும் நேர் மனப்பாங்கையும் ஏற்படுத்த வல்லவனாக ஆசிரியனை மாற்றுவதே, அந்த பணியின் மறுபக்கமே இந்த சஞ்சிகை வெளியிடு.

ஆசிரிய மாணவர்களின் சிந்தனை வழவங்கள் அழியாத வாழ்வின் உயிர்ப்பான கவடுகள், மனசேகம் உணர்வுகள், துயரங்களின் இராகம் என்பன நவீன இலக்கியங்களாக இச் சஞ்சிகையில் இடம் பிடித்திருக்கின்றது.

அமைதியாக புதைகுழிக்குள் உறங்கிக்கிடந்த எண்ணங்களின் சிறைகள் - உள் மனம் விடைகான எண்ணிய பல செய்திகளை இச் சஞ்சிகை புலப்படுத்தும் என்பதை வாசகர்கள் உணர்வார்கள்.

எழுத்து துறையில் ஆசிரிய பயிலுநர்களின் நம்பிக்கையான பயணம் தொடர்டும் என வாழ்த்தி விடை பெறுகின்றேன்.

வாழ்க தமிழ். வளர்க தமிழ் பணி.

திரு. V. கணேஷ் வரன்
தமிழ்ச்சங்க பொறுப்பு விரிவுரையாளர்
(நூலாத தேசிய கல்வியற் கல்லூரி)

தமிழ்ச்சங்க பொறுப்பு விரிவுரையாளரின் எண்ணைத்திலிருந்து

மலையக கல்வி வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றி வரும் நிறுவனங்களுள் ஸ்ரீபாத தேசிய கல்விக் கல்லூரியும் ஒன்றாகும். இக் கல்லூரியிலிருந்து வருடந்தோறும் ‘ஸயம்’ என்றும் சஞ்சிகை வெளிவருவதையிட்டு பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

இது தன்னகத்தே சிறுக்கதை, கட்டுரை, கவிதை எனப் பல்வேறு ஆக்கங்களை தூங்கி வருகின்றது. இச்சஞ்சிகை இக்கல்லூரியில் கல்வி யிலும் முதலம், இரண்டாம் வருட ஆசிரிய பயிலுநர்களுக்கு தமது ஆக்கங்கள் வெளிவருவதற்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்கின்றது எனலாம். ஏனெனில் அவர்களின் உள்ளத்தில் மறைந்து கிடக்கும் ஆற்றல்களை வெளிகாண்றுவதும் சிந்தனையை தூண்டவும் வழிகோலும். மேலும் ஆசிரிய மாணவர்களுக்கு மொழித்திறன் விருத்திக்கம் உதவுகின்றது.

ஆகவே இச் சஞ்சிகையானது மென்மேலும் புதிய சிந்தனைகளுடன் வருடந்தோறும் தொடர்ந்து வெளிவர வாழ்த்துகின்றேன்.

திருமதி. க. முகுந்தன்
பொறுப்பு விரிவுரையாளர்
தமிழ்ச்சங்கம் . ஸ்ரீபாத தே.க.க.

தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து

‘எங்கள் வாழ்வும் வளரும் மக்காது
தமிழ் என்று சங்கே முழங்கு’

அனுவைக் துணைத்து ஏற்கடல் நீரையும் புகுத்தி செம்பொழி அந்தல்த்தை பெற்ற எனது தமிழ் தாய்க்கு வணக்கம். தித்திக்கும் தேன்மதுரை தமிழோசை உலகெல்லாம் பரவுவதற்கு ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியற் கல்லூரியின் தமிழ்ச் சங்கமானது ஆசிரியப் பயிலுனர்களின் ஆக்கத்திற்கு பதிவுகளுக்கு ‘லயம்’ சஞ்சிகையானது களமமைத்துத் தருகின்றது. அந்த வகையில் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராக இருப்பதில் பெரு உவகை கொள்கின்றேன்.

ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் தமிழ்ச் சங்கத்தின் மூலம் வெளியிடப்படும் பன்னிரெண்டாவது ‘லயம்’ இதழினை தவழ் வைப்பதில் கல்லூரியின் முதல்வரும் காப்பாளருமான மதிப்பிற்குரிய பீடாதிபதி திருவாளர் ஆ. கந்தரலிங்கம் அவர்களுக்கும், இவ்விதம் வெற்றிக்கு பல வழிகளிலும் ஆலோசனைகள் தந்துதலிய தமிழ்ச் சங்க பிரதம ஆலோசகரும் கல்விக்கும் தரமேன்மைக்கும் பொறுப்பான உப பீடாதிபதியுமான வ. செல்வராஜா அவர்களுக்கும், பொறுப்பு விரிவுரையாளர்களான திரு. வி. கணேஷ்வரன், திரு.க. சிவகுமார், திருமதி ச. கம்சானந்தி ஆகியோர்களுக்கும் மற்றும் தமிழ்ச்சங்க போட்டி நிகழ்வுகளை செய்வனே நிறைவேற்றுவதற்கு மனமகிழ்ச்சியிடன் ஒத்துறைப்பை வழங்கிய இணைப்பாளர்கள், விரிவுரையாளர்கள், துணைத் தலைவர்கள், கலை நிகழ்வுகளை சிறப்பாக ஒழுங்கு செய்த விரிவுரையாளர்களுக்கும் நேரம் பார்க்காது தமிழ்ச் சங்க செயற்பாடுகளுக்கு உதவி புரிந்த நிர்வாக குழு நண்பர்களுக்கும் மேலும் இவ்விதம் வெளியிட்டு விழா செம்மையாக திகழ வைத்த அனைத்து நெஞ்சங்களுக்கும் உளம் கனிந்த நன்றிகளை தெரிவிப்பதில் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

சி. கிருபாகரன்

தலைவர்
தமிழ்ச்சங்கம் . ஸ்ரீபாத தே.க.க.

செயலாளரின் எண்ணத்திலிருந்து

‘வையகம் தழைத்த அறிவிவாளி பரவி
அடவியும் தமிழரங்காய் ஆகவென்று
சங்கே முழங்கு’

மூலில் மிகு மலையகத்தின் செழுமையாக நிகழும் ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியினால் வருடாந்தம் தமிழ்ச் சங்கத்தினால் வெளியிடும் ‘லயம்’ சங்சினைக்யானது ஆசிரிய பயிலுநர்களின் திறமைக்கு வெற்றிகளமாய் திகழ்கின்றது என்று கூறினால் மினைக்யாகாது.

அந்த வகையில் பன்னிரெண்டாவது லயம் சஞ்சினைக்யானது உங்கள் கைகளில் தவழ்வதினை என்னி செயலாளர் என்ற வகையில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

எனவே தமிழ்ச் சங்க கலை விழாவினை சிறப்பிக்க வந்த பிரதம அதிதி அவர்களுக்கும் சிறப்பு விருந்தினர்களுக்கும் கல்லூரி பீடாதிபதி திருவாளர் ஆ.சந்தரலிங்கம் அவர்களுக்கும் தமிழ்ச் சங்க பிரதம ஆலோசகரும் உப பீடாதிபதியுமான திருவாளர் வ. செல்வராஜா அவர்களுக்கும் தமிழ்ச் சங்க பொறுப்பு விரிவுரையாளர்களான திரு.க. சிவகுமார், திரு.வி. கணேஸ்வரன், திருமதி.மு. கம்சானந்தி ஆகியோர்களுக்கும் உப பீடாதிபதிகளுக்கும், இணைப்பாளர்களுக்கும், துறைத் தலைவர்களுக்கும், விரிவுரையாளர்களுக்கும் எனது உள்ளம் கனிந்த நன்றியினை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அத்துடன் சஞ்சினையை புதுப்பொலிவுடன் வெளியிட ஆக்கங்களை வழங்கிய ஆசிரியர்ப் பயிலுநர்களுக்கும் தோணோடு தோள் கொடுத்த முதலாம், இரண்டாம் வருட ஆசிரியப் பயிலுநர்களுக்கும் உதவி புரிந்த அனைத்து கரங்களுக்கும் எனது மன்பூர்வமான நன்றியினை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

வி. பிரதீபா
செயலாளர்
தமிழ்ச் சங்கம் . ஸ்ரீபாத தே.க.க.

பொருளாளரின் உள்ளத்திலிருந்து

மலையக மகுடமாம் நம் கல்லூரி
மகுடமனிகளின் மனதிலிருந்த
எண்ண அலைகளை செந்தமிழ்
எழுத்தலைகளாய் ஏந்தவரும்
எண்ணக்களஞ்சிய மலரே
‘யை’

வருடந்தோரும் ஸ்ரீபாத கல்லூரியின் ஆசிரியப் பயிலுநர்களின் எழுத்தாக்கங்களையும், எண்ணப் படைப்புகளையும், உள்ளுணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்த களம் அமைத்து கொடுப்பதே தமிழ்ச் சங்கம், அந்த வகையில் இவ் வருடம் பன்னிரெண்டபவது ‘யை’ மலர்கின்றது.

அகத்திநூல் நீக்க - புறக்கே

ஓஸிரிந்த புன்னகையாம்

இம் மலரை பிரசுரிக்கும் ஸ்ரீபாத கல்லூரியின் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பொருளாளர் என்ற வகையில் பேரூவகை அடைகின்றேன்.

அந்த வகையில் கல்லூரியின் முதல்வரான, பீடாதிபதி திரு.ஆ. சுந்தரவிங்கம் அவர்களுக்கும், கல்விக்கும் தர மேன்மைக்கும் உரித்தான உப பீடாதிபதியும், தமிழ்ச் சங்க பிரதம ஆலோசகருமான திருவாளர் வ. செல்வராஜா அவர்களுக்கும், சங்க செயற்பாடுகளுக்கு பல்வேறு ஆலோசனைகளை வழங்கிய தமிழ்ச்சங்க பொறுப்பு விரிவுரையாளர்களான திருவாளர் க. சிவகுமார், திருவாளர் வி. கணேஷ்வரன், திருமதி.ச.கம்சாணந்தினி ஆகியோருக்கும், போட்டி நிகழ்வுகளை செல்வனே நடத்த ஒத்தழைப்பு வழங்கிய இணைப்பாளர்கள், விரிவுரையாளர்கள் துணைத் தலைவர்கள், நிர்வாக குழுவினர்கள், 1ம் வருட, 2ம் வருட ஆசிரியப் பயிலுநர்கள், எனைய தமிழ்ச் சங்க செயற்பாடுகள் அனைத்திற்கும் கருக்கொடுத்துவிய நல் உள்ளங்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றிகளையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிப்பதோடு, தொடர்ந்து தமிழ்ச் சங்க செயற்பாடுகள் அனைத்தும் மேலும் வலுப் பெற்று சிறப்பாக நடைபெற வேண்டுமென இறைவனை பிராத்திக்கின்றேன்.

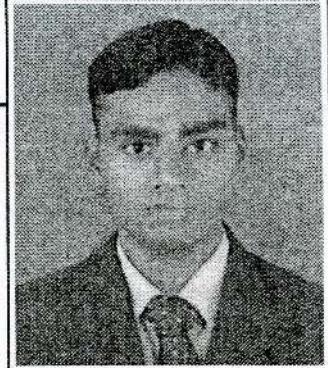
இறவாத புகழுடைய புது நூல்களும்
தமிழ்மொழில் கீயற்ற வேண்டும்
திறமான புலமையியலில் வெளிநாட்டோர்
அதை வணக்க செய்தல் வேண்டும்
(பாரதியார் கவிதை)

R. கேஷவர்தனி
பொருளாளர்
தமிழ்ச்சங்கம் . ஸ்ரீபாத தே.க.க.

பத்திராதிபரின் எண்ணத்திலிருந்து

**தமிழகுக்கு அழுவதன்றபேர் - அந்தக்
தமிழ் கின்பத் தமிழ்
எங்கள் உயிருக்கு நேர்**

குறிஞ்சித் தாயின் கொவ்வை எழில் பொழியும் மலையரும்பின் ஊற்றினிலே முத்தென திகழும் ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியற் கல்லூரி யில் வருடந்தோரும் பிரசரிக்கப்படும் ‘லயம்’ சஞ்சிகையின் 12வது திதழை வெற்றிகரமாக வெளியிடுவதில் இதழாசிரியர் என்ற வகையில் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

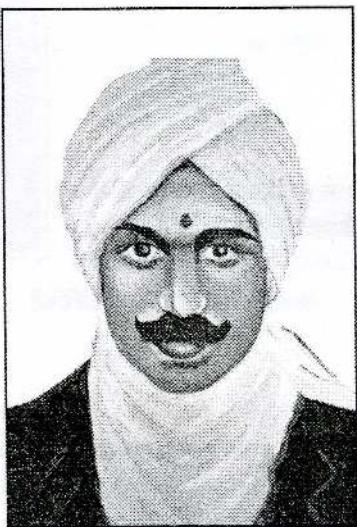
அந்த வகையில் எதிர் கால இளம் சமூகத்தின் தமிழ் படைப்பாற்றலை வளர்க்கும் முகமாக ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியற் கல்லூரியின் தமிழ்ச் சங்கமானது வந்தா வந்தும் ஆசிரியப் பயிலுநர்களின் திறமைக்கும் வெற்றிக்கும் களமாய் திகழ்க்கின்றது. இம்முறையும் எமது கல்லூரி ஆசிரியர்களின் எண்ணற்ற பல படைப்பாற்றல்களான கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை போன்றவற்றை இவ் லயம் சஞ்சிகையும், கவர் சஞ்சிகையும் கூற்று வருகின்றன.

இச் சஞ்சிகையை வெளியிட ஆக்கங்களை தந்துதவிய அனைத்து ஆசிரியப் பயிலுநர்களுக்கும் எனது மனமர்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இவர்களின் இலக்கிய பணியாற்றல் மென்மேலும் வளர வேண்டுமென மனமுவந்து வாழ்த்துகின்றேன்.

தமிழ்ச் சங்கத்தின் அனைத்து செயற்பாடுகளுக்கும் உதவி வழங்கிய பீடாதிபதி திரு.ஆ. சந்தரவிங்கம் அவர்களுக்கும் தமிழ்ச் சங்க பிரதம ஆலோசகரும் கல்விக்கும் தர மேன்மைக்கும் உரித்தான உப பீடாதிபதி திரு.வ. சௌல்வாஜா அவர்களுக்கும், பொறுப்பு விரிவுரையாளர்களான திரு.க. சிவகுமார், திரு.வி. கணேஸ்வரன், திருமதி.மு. கம்சாரன்தினி ஆகியோருக்கும் கல்லூரியின் ஏனைய உப பீடாதிபதிகளுக்கும், விரிவுரையாளர்களுக்கும், தமிழ் சங்க உறுப்பினர்களுக்கும், முதலாம், இரண்டாம், வந்த ஆசிரியப் பயிலுநர்களுக்கும் என உளம் கணிந்த நன்றிகளையும் நல் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

**கடன் என்று தமிழ்த் தொன்றில் அமிழ்வாய் - ஒரு
கடல் போன்ற புகழ் கொண்டு கூழ்வாய்.**

**கா. கிருஸ்னமுர்த்தி
பத்திராதிபர்
தமிழ்ச்சங்கம் . ஸ்ரீபாத தே.க.க.**

தேடிச் சோறு நிதந்தின்று ~ பல
சின்னஞ் சிறுகதைகள் பேசி ~ மனம்
வாடித் துண்யமிக உழன்று ~ பிறர்
வாடப் பலசியல்கள் செய்து ~ நரை
கூடிப் கிழப்பிருவம் எய்தி ~ கொடுங்
கூற்றுக் கிரையின்பின் மாயும் ~ பல
வேடுக்கை மனிதரைப் போலே ~ நான்
வீழ்வே லென்று நினைத்தாயோ !

~ மகாகவி பாரதியர்.

பொருளடக்கம்

01. இனியாவது விடியுமா ?	01
02. அப்பா	04
03. பாவேந்தர் பாடிய தமிழ்	07
04. பொன்னர் சங்கர் கதை	10
05. பாத்திர வார்ப்பில் புதுமைப்பித்தனின் தனித்துவம்	13
06. மலையக சமுதாயம்	16
07. மலையக மாணவர்களும் கல்விசார்ந்த பிரச்சினைகளும்	17
08. மலையக சமுதாய் மேம்பாட்டில் இளம் ஆசிரியர்களின் பங்கு	21
09. ஆங்கில கல்வியின் அவசியமும் இன்று மலையக...	24
10. சமூகம்	26
11. மாணவர் மையக் கற்றவின் அவசியம்	27
12. மலையக மாணவர்களும் கல்விசார்ந்த பிரச்சினைகளும்...	29
13. கல்வியுலகில் தேர்ச்சிமையக் கல்வி	32
14. மலையகமும் ஆசிரியர் தொழிலும்	35
15. சிறுவர்களை நெருங்கும் போதைவஸ்து	38
16. தற்காலத்தில் மலையகத்தில் கல்வி நிலைப்பாடு	40
17. மாற்றமடையும் மாணவர் நடத்தைக் கோலம்	43
18. பாரதி	46
19. கட்டப்படாத கல்லறை	46
20. கண்மூடி நானும் கண்டேன் கனா ஒன்று	47
21. பாதம்	47
22. சமாதானம்	48
23. மறவாத ஆசானாக	49
24. மலையக சமூகமும் மாணவர்களின் கல்வி நிலையும்	50
25. எழுத்தறிவித்தவன்	53
26. மலையகம்	56
27. கல் பதித்த தோடு	58

28. கோலங்கள் மாறுமா	62
29. விடியல்	64
30. வறுமை	65
31. மலையக பெற்றோரும் பிள்ளைகளின் எதிர்காலமும்	67
32. ஆசிரியரின் முக்கியத்துவம்	69
33. பரவசம் கொண்டேன்	71
34. மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியும் அதன் தேவையும்	72
35. வறுமை	73
36. தமிழில் பிறமொழி கலப்பின் விளைவு	74
37. மலையக மக்களின் பண்பாடுகளில் ஒன்றான காமன்கூத்து...	76
38. புதைக்கப்படாத பிணங்கள்	78
39. இன்றைய உலகின் தகவல் தொடர்பாடல் துறையின் பங்கு	79
40. என் உயிர் அப்பா	82
41. வறுமையின் பிணியில்	83
42. என் அநுமை அப்பா	84
43. மலையகச் சுவடு	85
44. மலையென நிமிர்ந்து நில்	85
45. ஒருசாண் வயிறு	86
46. என்றாவது ஒரு நாள்	86
47. மலையக கல்வி	87
48. இன்னும் சரித்திரங்களில் எழுதப்படவில்லை	88
49. அவளுக்குத் தெரியவில்லை	89
50. எழுந்தருள்	90
51. மலைத் தோழா	91
52. தந்தை வாழ்த்து	92
53. பத்தடி காப்பிராகாரி	93
54. மலையகத் தாய்	94
55. உனக்கும் தேவைப்படும்	95
56. நன்றி நவிலல்	96

தமிழ்ச்சங்க நிர்வாகக் குழு - முதலாம் வருடம்

வீரமுந்து வைங் முன் வர்வர : (1) க. குறுஞ்ணகினி (2) கி. கார்த்திக் (3) வி. கணேசன்வர்ண் (பொறுப்பு விரிவுவேளையாளர்) (4) க. சிவகுமார் (பொறுப்பு விரிவுவேளையாளர்)

(5) ஆ. சுந்தரவிஜயகிள் (பொறுப்புத்) (6) வி. செல்வராஜா (7) திருந்தி.க. முதுநதி.க. (பொறுப்பு விரிவுவேளையாளர்) (8) கி. ஜெசிந்தா (9) செ. திவ்யா வீரகுசாலை : (1) தி. நீர்மா (2) தி. ச்ர்விஜா (3) ச. உதயகாவா (4) க. சித்திராதேவி (5) பி. பிரமிளா (6) ம. உஷா (7) வி. கோகிலவாணி (8) இ. ராஜநாந்தி (9) தே. பிரபாதேவி (10) செ. மணவாணி (11) வெ. செர்மினா

வீரவர :

(1) செ. முருளி (2) நி. ஆணந்த் (3) க. தினேசுத்துமரி (4) அ. அந்தனி ஜோசப் (5) பொ. சசிப்ரகா

தமிழ்ச்சங்க நிர்வாகக் குழு - இரண்டாம் வருடம்

வி. பிறந்து வைய்

- முன் வரினர் :-** (1) கா. கிழுஞ்சூத்தந்தி (நந்தாந்தி) (2) ச. சுப்ரௌர் (தந்தவர்) (3) வி. கணேசவாங் (போஸ்யுப் கிரிவலையாங்) (4) க. சிவகுமார் (போஸ்யுப் விவிலையாங்) (5) ஆ. சுந்தரவீங்கம் (பி.நந்தி) (6) வி. செல்வாஜா (7) திமுதி.க. முந்தன் (போஸ்யுப் விவிலையாங்) (8) வி. பிதிளா (செயலார்) (9) ரா. கேசவர்த்தினி (வெள்ளார்) (10) வி. பிதிளா (செயலார்) (11) பிதிளந் தேவி (12) ச. அனிதா (13) ந. சுப்ரோகா (14) உ. சௌஷதி (15) ச. புச்சாரி (16) ச. வித்தங்கண (17) சு. பொன்னியா (18) ம. மோகந்தி (19) ரா. சந்திராவாகன் (20) ச. சுந்தரமீன் (21) ரா. கிழுஞ்சூத்தந்தி (22) ச. தந்தீயாங் (23) ரா. கிழுஞ்சூத்தந்தி (24) ரா. சுந்தராவாகன் (25) ரா. தீவிள்ளை (26) ரா. துவாளன் (27) ரா. மோகந்தி
- 2ம் வரினர் :-** (1) ரா. ரவிநாத் (2) ச. தந்தீயாங் (3) ரா. கிழுஞ்சூத்தந்தி (4) ரா. சுந்தராவாகன் (5) ரா. தீவிள்ளை (6) ரா. துவாளன் (7) ரா. மோகந்தி
- 3ம் வரினர் :-** (1) ரா. ரவிநாத் (2) ச. தந்தீயாங் (3) ரா. கிழுஞ்சூத்தந்தி (4) ரா. சுந்தராவாகன் (5) ரா. தீவிள்ளை (6) ரா. துவாளன் (7) ரா. மோகந்தி

இனியாவது விடியுமா...

T. நீரோவுள்
2ம் வருடம்
கணித விஞ்ஞானப் பிரிவு

காலைக்கத்திரவன் அனாத்துக்கத்தில் கண்களை மெல்ல மெல்ல திறந்துக்கொண்டிருந்தான் அந்த அதிகாலை நேரத்தில் கந்தையாவின் வீட்டு லொட லொட செர் கட்காரம் 5.00 மணியைக் காட்டியது குளிர் காற்று சாராவின் போர்வையை அள்ளி இழுத்து பேர்த்தியது திடீரன பரிட்சை ஞாபகம் வர துள்ளி எழுந்தாள் சாரா. முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டு குப்பி விளக்கை ஆனந்தமாய் எயிவிட்டு புத்தகத்துடன் கதிரையில் அம்ந்தாள்.

சில மணிநேரம் அமைதி, திடீரன தன் அருகில் யாரோ நிற்பது போல் உணர்ந்து நிர்வந்து பார்த்தாள் அவனுடைய தாய் தேநீர் கோப்பையுன் நின்றுக்கொண்டிருந்தாள்.

‘என்ன சாரா ஸ்கலுக்கு நேரமாகலையா? சீக்கிரம் புறப்படு’ எனத் தாய் கூற ‘சிரியம்மா’ என தலையாட்டி தேநீரை வாங்கி பருகிவி’ டு புறப்படலானாள்.

சாரா தரம் 11ல் கல்வி கற்கும் மாணவி படிப்பில் மிகவும் கெட்டிக்காரி அந்த ஊனிலேயே அவனை மிஞ்சவதற்கு யாரும் இல்லை. படிப்பில் மட்டுமின்றி பல்வேறு துறைகளிலும் அவனுக்கு நிகர் அவனே தான். சாராவின் தாய் காமாட்சி மலையிலே கொழுந்து பறிப்பவள் தான் கவ்டப்பட்டாலும் குழந்தைகள் கவ்டப்பட்டக் கூடாதென நினைப்பவள். சாராவின் தந்தை கந்தையா வயத்துக்கே அவர்தான் குழுமன்னன் சாராவுக்கு குட்டித் தமிழி ஒருங்கள் இருக்கின்றான் அவன் பெயர் முத்து. முத்து தரம் 5ல் கல்வி கற்கின்றான். தலைப்பின்னிக் கொண்டே அடிப்புக்கு வந்த சாரா தாயைப் பார்த்து,

‘அம்மா’ போன்கிழொம்பே ஒரு புத்தகம் வாங்கனும்னு சொன்னே மறந்துப் பங்களா? அம்மா! என வினவினாள். அதற்கு தாயின் மௌனமே பதிலாகியது. சுற்று நேரத்தின் பின்

‘இந்த மாசம் சம்பளம் போட்டும் வாங்கித் தாரேன் டி ராசாத்தி கொஞ்சம் பொறுத்துக்க கண்ணு’ என்ற தாயின் கனிமான பேச்சைக் கேட்டதும் சாராவின் கண்கள் கலங்கின. அதை வெளிப்படுத்தாமல் இரண்டு ரொட்டித் துண்டுகளை கற்றி எடுத்தவாரே ‘அம்மா, அம்மா ஓங்கம்மா’ அப்பா எனக்கேட்க, காமாட்சியின் முகமே அனலாய் கொதித்தது.

‘அந்த மனுசன பத்தி பேசாத எனக்கு ஆக்திரமா வருது நேத்து ராத்திரி எதியோ குடிச்சிட்டு வந்து என்ன மாட்ட அடிக்கிறாய்ல அடிச்சிட்டு அந்தா அங்க விடிஞ்சது கூட தெரியாம தூங்குறது, வீட்டுல ஒரு வயச புள்ள இருக்குதுங்கிற நென்பு கொஞ்சமாவது இருக்கா, படுபாவி மனுசேன் இந்தாள் ஒழுங்கா இருந்தா நமக்கே இந்த நில அந்தால பத்தி பேசினா நம்ப வேலதா கெடும் உனக்கு ஸ்கலுக்கு நேரமாகிருச்ச முத்துவையும் கூட்டிக்கிட்டு நீ போனா’

‘முத்து வாடா போவோம், போயிட்டு வாரோம்மா’ பிள்ளைகள் முன்னிலையில் சேமித்து வைத்த கண்ணரீ துவிகள் காமாட்சியின் கண்களில் கரை பூரவீடோடின. கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு திரும்பிப் பார்க்கும் போது மலைக்கு போகும் நோங் சூருங்கியிருந்தது. கொழுந்துக் கூட்டைய எடுத்துக்கொண்டு மலைக்கு கிளம்பினாள்.

மலையில் ‘காமாச்சிக்கா உங்க மக சாரா தோட்டதுப் புள்ளங்கல்லயே நல்லா படிக்குதாமே, யைமே பேசிக்குதே’

‘ஆமாண்டியாராவதுநல்லஉடுத்திரக்கூடாது, படிச்சிரக்கூடாதுவந்துருவீங்களே அவங்க சொன்னாங்க இவங்க சொன்னாங்கனு, நா போன ஜூன்மத்துவு செஞ்ச புண்ணிபத்துனால அவ எனக்கு புள்ளயா பொறுந்துருக்கா அதுவும் பொறுக்காதே’

‘என்னக்கா ஒரு பேர்க்கக்கு கேட்டா இப்பிடி கடிஞ்சிக்கிறியோ?’

‘சரி சரி அடுத்தவங்க கதுய விட்டுட்டு வேலயப்பாரு கங்கானி கண்டாருனா கத்துவாரு’

என்ற காமாட்சியின் உதடுகள் ஓய்ந்தாலும் என்னாங்கள் ஓயவில்லை. ‘சாரா நல்லாப் படிச்ச ஒரு நிலமைக்கு வந்துட்டானா அப்பறம் நாங்க கஷ்டப்பட வேண்டியதில்லை, முத்துவையும் நல்லா படிக்க வைக்கலாம். அவ கேட்ட புத்தகத்த எப்பிடியாவது வாங்கி குடுக்கனும் மகராசி அவ நல்லா இருக்கனு’

திலீரன காலீல் ஏதோ வலி தெரிய காமாட்சி கீழே குனிந்து காலைப் பார்த்தாள் அட்டையொன்று காமாட்சியின் இரத்தத்தை உறிஞ்சிக் கொண்டிருந்தது ஒரு வேளை ‘கனவை விட்டு நனவிற்கு வா’ என கூற வந்திருக்குமோ. அட்டையை பீடுங்கி எந்து விட்டு வேலையைத் தொடர்ந்தாள்.

அந்தி சாயும் வேளை விறகு கட்டுடன் உடலயர வீட்டுக்கு வந்த காமாட்சிக்கு அதிர்ச்சி காத்திருந்தது வீடு முழுவதும் இருள் மண்டியிருந்தது.

‘விளக்க கூட எத்தி வைக்காம சிறுகங்க ரெண்டுக்கு ஒரே விளயாட்டுத்தா எப்பவும்’ எனக் கூறிக் கொண்டே விளக்கை ஏற்றினாள். மூலையில் யாரோ அழும் சத்தும். சாராதான், சாராவேதான்

‘எப் சாரா ஏன்டி இப்பிடி உக்காந்திருக்க, என்னடி ஆச்சு?’

‘அம்மா’ என்ற சாரா தாயைக் கட்டிக் கொண்டு கதறினாள். ‘சாரா என்னம்மா நடந்துச்ச, ஏ வயித்துல புளி கரைக்கதாம் சுருக்கா சொல்லுமா’ என்றாள்.

தாயின் மதியில் தலை வைத்து கதறிய சாரா மெல்ல எழுந்து

‘அம்மா அப்பா என்ன யார்கிட்டேயோ வித்திடாராம்மா, நாளைக்கி என்ன கூட்டிட்டு போக வாராங்களா. எனக்கு பயமா இருக்குமா நா உங்கள விட்டுட்டு எங்கயும் போக மாட்டேம்மா’ என கத்தி அழுதாள்.

‘பாவி மனுஷா வேலக்கி பொயிட்டு நாலு காச சம்பாதிக்க துப்புல்ல, புள்ளை வெல பேசிருகானாமா வர்ட்டும் இன்னைக்கு’ மகளை ஒருவாறு சாவாதானப்படுத்தி எழும் போதே தள்ளாடியவாரே கந்தையா வீட்டிற்கு வந்தான்.

‘அடியேப் காமாட்சி நாளைல இருந்து நமக்கு விடிவு காலம்டி நல்ல விலக்கி சாராவ வித்துட்டே, அந்த காச வச்ககிட்டு சந்தோசமா இருக்கலாண்டி’ என்றான். காமாட்சி கந்தையாவின் சட்டையை பிடித்து உலுக்கி ‘பாவி மனுஷா ஏ புள்ளை விக்க நீ யாருடா நாளைக்கி எவ்னாவது வந்தா நா பேச மாட்டே கவ்வாத்து கத்திநா பேசும்’ என்று உரத்து குரல் கொடுத்தாள்.

‘வாய மூடுடி நாயே என்ன பன்னனானு எனக்கு தெரியும்டி, வாய மூடுகிட்டு ஒவைய பாருடி’ என்றாறு காமாட்சியை பிடித்து தள்ளினான். சிரிகு நேரத்தில் கந்தையா குடி போதையில் மயக்கமானான். காமாட்சியும் அப்படியே கண்ணயர்ந்து விட்டாள். இவை அனைத்தையும் கதவிடுக்கிலிருந்து ஒழிந்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த முத்து மெல்ல சாராவினருகில் வந்தான். ‘அக்கா’ என்றான். முத்துவை கட்டியனைத்துக் கொண்டு சாரா அழுதாள். சில மணிநேரத்தில் ஊரீ அமைதியாகியது. ஆனால் சாரா மட்டும் உறங்கவில்லை சற்று நேரத்தில் திடிரென எழுந்தவன். கோடிப்பறமிருந்து பூர்சி மருந்தை எடுத்து மள மளவின குடித்தாள். காலையில் ‘ஓ’ என அலறல் சுத்தும்.

‘அய்யோ என்ன பெற்ற ராசாத்தி உங்கப்பே செஞ்ச பாவத்துக்கு நீ பழியாகிட்டியே’

கத்தியபடியே மயங்கி விழுந்த காமாட்சி திரும்ப எழவே இல்லை. மகளுக்கு துணையாக அம்மாவும் போய்விட்டாள் போல அந்த லயமே சவக்கோலம் பூண்டிருந்தது. ஒரே நோம் இரு சவம். இவை அனைத்தையும் மூளையிலிருந்தவாரே பார்த்துக்கொண்டிருந்த முத்து கோடிப்பறத்திலிருந்த கோடாரியை தூக்கிக்கொண்டு வந்தவன் ஒரே போடாக கந்தையாவின் தலையின் போட்டான் இரத்த வெள்ளாம் கரை புரண்டோடியது. பொலிஸர் வந்தனர் முத்துவைக் கைது செய்தனர்.

‘ாழகான குருவிக் கூட்டில் செல்லாக வளர்ந்த பிஞ்சு முத்து இன்று யாருமற்ற அநாதையாக சிறுவர் சீர்திருத்தப் பள்ளியில் விடியாத கனவுகளுடன்.....’

‘அவனுள் உள்ள சோகம் சட்டத்துக்கு தெரியுமா?’

அப்பா...

J. ஜீவிதா
சமூக விஞ்ஞான பிரிவு
ம் வருடம்

அப்பா..... அப்பா..... என பெரிதாக கத்தி கொண்டு கமல் வீட்டிற்குள் வந்தான். அப்பாவை காணவில்லை ஜன்னல் கம்பியை பிடித்து ஏறினான்..... அந்த சத்தம் கேட்டு

‘இன்னவரு..... இருப்பா வாயேன்.....’

கதவை நிற்தது தான் புத்தக பையை வீசிவிட்டு ஒரு குதி குதித்து அப்பாவின் மடியில் ஏறினான். சக்கர நாற்காலியில் இருந்த கந்தையா ‘பார்த்து பார்த்து அப்பாவுக்கு வலிக்குமில்ல....’ என்றார். ‘ஸ்கூல்ல இன்னைக்கு ஓடி விழுந்துட்போ..... டச்சர் தான் மருந்து போட்டாங்க.....’ கந்தையாவிற்கு கவலையாக இருந்தது கட்டி தனமாக இருக்கின்றானே என்றா.

‘அப்பா டக்குனு குவிசிட்டு வாயே..... நம்ம விளையாடுவோமே.....’ என கெஞ்சினான். கந்தையா மனம் இளகி ‘அப்ப நான் சொன்னபடி கேட்டு நல்ல புள்ளையா இருந்தா தான் எல்லாமே...’ என்றார்.

கந்தையாவின் மனைவி காமாட்சி நாட்டு வேலைக்கு செல்பவள் தோட்டத்தில் வேலைக்கு ஆள் அதிகம் என கணக்கு பிள்ளை பியர் பதிய முடியாது என சூறிவிட்டார் இருந்தும் குழும்ப பொறுப்பு முழுவதும் அவள் தலையில் விழுந்து விட்டது மகன் ஸ்ரீதா கொஞ்சம் விவரமானவள் ஆணையும் படிப்பை பாதியில் நிறுத்திவிட்டு கொழும்பில் வேலை செய்கிறாள். கந்தையாவிற்கு ஏற்கனவே இருதய நோய்... அதனால் தான் கங்காணி தோட்ட துறையிடம் கதைத்து ‘லேக வேலை’ என்று ஸ்டோர் லொரியில் கொழுந்து கொண்டு போகும் ‘சாக்கு வேலையை’ வாங்கி கொடுத்தார்.

அதையும் அந்த மனுசனால் எங்கே நிம்மதியாக செய்ய முடிந்தது...! கொழுந்து லொரி பிரெண்டு கந்தையாவின் கால் டயில் இருக்கிவிட்டதால் ஒரு காலையே எடுக்க வேண்டியதாகிவிட்டது. அதுதான் இன்று சக்கர நாற்காலியில் கந்தையாவின் காலம் ஓடுகின்றது.....

ஆஸ்பத்திரியில் கஷ்டப்படவே கூடாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள் ஆனால் அது எப்படி முடியும் இளம் வயதில் எட்டு மலைக்கும் ஓடியாடி வேலை செய்துவான் சம்மா இருக்க முடியுமா? கால்தான் இல்லை..... மனக்கா இல்லை.....? எல்லாம் செய்து விடுவார். வீட்டை அரைருறையாக கூட்டி, துணி காய வைந்ததல் என எட்டடி காம்பிராவிற்குள்ளேயே தட்டு தடுமாறி வேலைப் பார்பார்.

காமாட்சி எப்போதும் திட்டுவாள்.

‘ஓங்களுக்கு ஏதும் ஆச்சனா நான் உகரோட இருக்க மாட்டேன்....! நீங்க வய 2012 >

பன்னிரண்டாவது இதழ்

ஒன்னும் செய்ய வேண்டாம்' என்பாள்.

ஆனால் அவருக்கு துறுதுறுவன இருக்கும் யெது பிள்ளையை எவ்வாடு கட்டுப்படுத்துவது என்பது தான் தெரியவில்லை. எப்போதும் அப்பாவிடமே இருக்கிறான். 'அப்பா விளையாடுவோமா? மற்றும் ஏறுவோமா? மாங்காய் அடிப்போமா?' என்று பாடாம் படுத்துகிறான்.

காமாட்சிக்கு இருக்கும் ஒரே பயம் சின்னவனால் கந்தையாவிற்கு ஏதும் ஆகிவிடுமோ... என்று தான். அதிற்கு அடக்கி பார்த்தாலும் திரும்பவும் அதையே தான் செய்வான்.

'நீங்க செல்லம் கொடுக்காதீங்க....பக்கத்துல வந்தா ஏரண்டு அதட்டு போட்டு தார்த்தாங்க...' என்றாள். என்னதான் இருந்தாலும் கந்தையாவால் நிஜமாகவே அவனை அதட்ட முடியாது மேலே வந்து விழுகிறவனை தூரப்போ என தள்ளிவிட மனமில்லை.

கமலுடன் விளையாட சென்று ஒரு தடவை மூச்சு அடைத்து விட்டது. எதோ நல்ல காலம் பக்கத்து காம்பிராவில் உள்ளவர்கள் ஆஸ்பத்திரியில் கொண்டு சேர்த்துவிட்டார்கள்.

கந்தையாவிற்கு இருதய சத்திர் சிகிச்சை செய்யப்பட்டது உயிர் பிழைத்ததே பெரிய விடயம். காமாட்சி அன்றைக்கு இரவே லாடாப்பு கம்பை உடைத்து சின்னவனை விலாசி விட்டாள்.

நீண்ட நாட்களுக்கு பிறகு ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து கந்தையா வீட்டிற்கு வந்தார். 'அவர்கிட்ட மேனே காலை வெட்டி அடுப்பெரிச்சிடுவேன்' என மிரட்டினாள் காமாட்சி. அதற்கெல்லாம் அடங்கியவன் அப்பா க்கமானதும் துள்ளி குதித்துவிட்டான்.

ஆனால் அவருக்கோ அர்த்தமில்லாத இந்த வாழ்க்கை முடிந்து விடுமோ என்று என்ன தோன்றியது. கொஞ்ச நாட்களாகவே ஸ்கலில் கிரிக்கட் விளையாடி விட்டு வீட்டிலும் அதை விளையாட வேண்டுமென்று அடம்பிடத்தான்.

கந்தையா தென்னம்மட்டையை வெட்டி கிரிக்கட் மட்டையாக கொடுத்துவிட்டு பக்கத்து வீட்டில் சொல்லி ஒரு பந்தும் வாங்கி கொடுத்தார். அதையும் அம்மா கண்ணில் படாமல் ஓழித்து வைப்பதும் அந்தியானதும் அப்பாவிடம் கொடுத்து ஆசை தீர் விளையாடுவதுமாக இருந்தான். வழையைக் கிவன் மட்டை பிடிக்க அப்பா பந்து வீசவார். அன்று அவன் வற்புறுத்தலால் அப்பா மட்டை பிடிக்க அவன் பந்து வீசினான்.

அவர் மட்டையை பிடித்து நிமிஸ்த போது அவன் வீசிய பந்து அவர் நெஞ்சை பகும் பார்த்துவிட்டது. 'வலி உயிர் போனது' 'அம்மா' என்றார் அப்போதும் அவன் விடுவதாய் இல்லை அடம்பிடத்தான்.

'அப்பா எழும்புப்பா...' அவர் 'அம்மா வருகிறா' என்றார் அவன் பந்தை ஓடி விட 2012 > | 5 | பண்ணிரெண்டாவது இதழ்

ழறிக்கவும் அவர் கீழே விழவும் சரியாக இருந்தது. காமாட்சி பதறிவிட்டாள்.

‘என்னங்க..... என்ன ஆச்சி? அந்த திருட்டு பய எதும் பண்ணியிட்டானா...?’ ‘இல்ல அவன் உள்ளதான் இருக்கான்’ உடனே தோட்டத்து ஸௌரியில் அவரை ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு போனார்கள். இரண்டே நாள் தான் கதை முடிந்தது. காமாட்சிக்கோ வசதியில்லை வீட்டிற்கும் கொண்டு வரவில்லை ஆஸ்பத்திரியிலேயே புதைத்து விட்டார்கள்.

வீடு முழுக்க கூட்டம்... உறவுக்காரர் அழுகை... சின்னவனிற்கு மட்டும் ஒன்றும் புரியவில்லை இவனையும் இழுத்து வைத்துக்கொண்டு அழுதார்கள்.

‘அப்பாமட்டும் என் வீட்டிற்கு வரவில்லை என்று தெரியவில்லை பெபோதும் ஆஸ்பத்திரிக்கு போனால் கொஞ்ச நாட்களிலேயே வீடு வந்திடுவாறு ஆனா இவ்வளோ சொந்தகாரங்க வந்தும் அவரு மட்டும் வரவையே..! யார் கேட்டாலும் அப்பா செத்து போயிட்டாரு இனி வரமாட்டாருஞ் தான் சொல்லாங்க’ சின்னவனால் அதை நம்ப முடியவில்லை. ‘அதைப்படி வராம் இருப்பார்...! கட்டாயம் வருவார் எப்பவும் என்னையும் அம்மாவையும் வீட்டு போகமாட்டாரே...’

கந்தையா இறந்து ஒரு வாரம் தான் கணக்கு பிள்ளையும் கங்காணியும் வந்து காம்பிராவை கேட்டு விட்டார்கள். தோட்டத்தில் வேலை செய்யவர்களுக்கு மட்டும் தான் காம்பிரா கொடுப்பார்களாம். காமாட்சி மூட்டை முடிச்சோடு தாய் வீடு செல்ல பற்றப்பட்டு விட்டாள். கமல் வீட்டை விட்டு போக முடியாதென அடம்பிடித்தான். ‘அப்பா வீட்டுக்கு வருவார் அவருக்கு வேறு வீடு தெரியாது....’ என்று கத்தியமுதான் கூடவே சேர்ந்து மற்றவர்களும் அழுதார்கள். அவனுடைய கவலையெல்லாம் அப்பா திரும்பி வந்தால் வேறு வீடு எங்கே இருக்கிறது என்று யார் காட்டுவார்கள்...! என்று தான். எப்படியும் தாங்கும் போதாவது தூக்கி போட்டுக் கொண்டு போய்விடுவார்கள் என்று அவனுக்கு தெரியும். அவனுக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது ‘நாங்கள் வேறு வீட்டுக்கு போகிறோம்’ என கடிதம் எழுதி வைத்துக்கொண்டான். சாமான் எல்லாம் ஸௌரியில் ஏற்றப்பட்டன, எல்லோரும் ஏறிவிட்டார்கள் அவன் மட்டும் ‘என் முடியாது நான் வரமாட்டேன் அப்பா வருவார்’ என பெரிதாக அழுதான். அவன் பேச்சை யாரும் கேட்கவில்லை ‘நானே நொந்து நூலாகி கிடக்குறேன் நீ என்டா கத்துறா?’ என காமாட்சி அவன் முதுகில் இரண்டு அடி போட்டு இழுத்து கொண்டு போனாள். கையை உதரிவிட்டு வீட்டிற்குள் ஓடினான் எப்போதும் அப்பா இருக்கும் இடத்தில் கடித்தை வைத்துவிட்டு வந்துவிட்டான். அம்மா வந்து மறுபடியும் இழுத்துக்கொண்டு போனாள்...!

‘நான் இந்த வீட்டிலே இல்லாட்டியும் அப்பா வந்து கடித்தை பார்த்து விட்டு போற வீட்டுக்கு நேடி வருவார்’ என்ற எண்ணைத்தோடு அம்மா கையை பிடித்து நடந்தான்.

பாவேந்தர் பாடிய தமிழ்

ச. திலகமலர்,
இரண்டாம் வருடம்
தமிழ் பிரிவு

கணைமண்டிக் கிடந்த களித்தமிழ் மொழியைக்
கணை நீக்கி வடித்த கவிஞன் பாரதி !
கணை நீக்கி தந்த கழனியிற் பலவரம்
களிக்கவுட் கண்டவர் பாரதி தாரன் !

என்று கவியரக கண்ணதாசன் தனது சொற்கோர்வையால் பாரதிதாசனை சிறப்பித்துள்ளார். வகுத்தவன் முன்னோன் காத்தவன் பின்னோன்! வாழும் தமிழின் காவலன் இவர்கள் என்று சொல்லப்படுவர்களுள் ஒருவராக விளங்குபவர் பாரதிதாசன்.

புதுவையைச் சேர்ந்த கனகசபை இலக்குமி ஆகியோருக்கு மகனாக 1891 ஏப்ரல் 29 புன் இரவு 10.15 மணிக்கு பிறந்தார். பெற்றோர் இவருக்கு கப்பரத்தினம் என்று பெயரிட்டனர். இளவையிலேயே கவிதை எழுதும் ஆற்றல் பெருகின்றார், மாநிலத்திலேயே சிறப்பு மாணவனாகத் சிறப்பாற்ற புலவர் கப்பரத்தினத்தை வேணு நாயகர் வீட்டுத் திருமணத்தில் பாரதியார் காண்கிறார். பாரதியாரின் எளிய தமிழ் கப்பரத்தினத்தையும் பற்றிக் கொண்டது. ஆகவே பத்து ஆண்டு காலம் பாரதியாருக்கு உதவியும், உறுபொருள் கொடுத்தும் தோழனாய் இருக்கிறார்.

பார் முழுதும் போற்றும் பாரதிதாசனாப்பற்றி சமுகத்தை சீதிருத்தி அதில் புதுமையுணர்ச்சியைப் பெற்று நோக்கங் கொண்டு தனது சிறுக்கதைகளின் மூலம் சித்துரித்து எடுத்துக் கூறிய புதுமைப்பித்தன் தனது கருத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார் ‘பாரதியார் நமக்கு வைத்து விட்டுப் போன சொத்துக்கள் பல, இவற்றில் முக்கியமானவற்றைக் குறிப்பி வேண்டின் ஞானரதம், குழில் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம், கனக கப்பரத்தினம் என்கின்ற பாரதிதாசன் என்று சொல்ல வேண்டும்’ என்றார்.

மேலும், வல்லிக்கண்ணன் என்பவர் தனது குறிப்பில் ‘கவிஞரின் நால்களைப் புரிந்து கொள்ள அகாராதியைப் பூர்ட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. உள்ளதை தொடும் உணர்ச்சி ஒலியங்கள் அராது கவிதைகள். தமிழ் உள்ளத்தில் கொஞ்சி விளையாடும் இன்பந் தமிழ் அவருடையது ‘பழகு தமிழ்’ அவர் கையாள்வது யாரும் ரசிக்க முடியும் ஒவ்வொரு தமிழனும் அனுபவித்து ஆண்டும் அடைய வேண்டும்’ எனக் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் டாக்டர் ச. செய்யப்பன் போன்ற இன்னோரன்ன புலவர்களும் தங்களுடைய சொல் வன்மையால் பாராட்டி, புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்.

மொழியானது அகநிலை, புறநிலை என்று நிலைப்பார்வையில் நோக்கப்படுகிறது. அகநிலை என்கையில் உணர்வு, உணர்ச்சிப் பூர்வமாக நோக்கப்படும் அதே வேளை புறநிலைப் பார்வையில் விஞ்ஞான, அறிவியல் நீதியாக நோக்கப்படுகிறது அந்த வகையில்

பாரதிதாசன் மொழியை இரு நிலைகளிலும் இருந்து கவியாக வடித்துள்ளார். தமிழ் பற்றி பாவேந்தர் பாடிய கவிதைகள் வருமாறு. தமிழின் பேரு, எங்கள் தமிழ், தமிழ் வள்ளச்சி, தமிழ் காதல், எந்நாளோ, சங்கநாதம், தமிழ் கனவு.

இருள் குழந்திருந்த இவ்வையக முழுதும் எழுகத்ரான இளைஞர் பாரதி எழுந்த கதிர் முன் மாணிச் சாதிக்கு இருத்தம் ஊட்டிய பாரதிதாசன் தமிழ் மொழியை உணர்ச்சிப்புரவமாக எழுதியதை பின்வரும் கவிதைகளினுடே காணவாம்.

கண்மிடை ஏறிய கணையும் ~ முற்றல்
கழையிடை ஏறிய சாறும்,
பனிமலர் ஏறிய கணையும்!
நனிபசு பொழியும் பாவும் ~ தென்னை
நள்கிய குளிரின் நீரும்
இனியன என்பேன் என்னும் ~ தமிழழை
என்னுயிர் என்பேன் கண்ணர் !

இங்கு இனியனவாய் பல இருப்பினும் தமிழை என்னுயிர் என்று கூறுகிறார். இங்கு தமிழ் மொழியை உள்ளார்ந்த உணர்வு பூர்வமாக எழுதியுள்ளார். தமிழின் இனிமை என்ற கவிதையால்.

மகாகவி பாரதியாரின் விருப்பப்படி புரட்சிக் கவிஞரான பாரதிதாசன் பாடிய ‘எங்கெங்கும் காணினும் சக்தியடா - தம்பி ஏற்காடல் அவள் வண்ணமாடா.....’ என்ற கவிதை பல மொழிகளிலும் பிரசிகிக்கப்பட்டுள்ளது. பாரதியின் எனிய தமிழ் மட்டுமல்லாமல் அவரை போன்று உணர்வூர்வமாக எழுதவும் செய்துவிட்டார்.

இன்பத்துமிகு என்ற கவிதையில் ‘தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்...’ தமிழ் எங்கள் பிறவிக்கு தாய்... என்று பாடியுள்ளார். மற்றும் எங்கள் தமிழ் என்ற கவிதையில் இனிமைத் தமிழ்மொழி எது - எமக்கின்பந் தரும்படி வாய்த்த நல் அழுது! எங்கையில் ஏனைய எல்லா மொழிகளையும் விட தமிழ் மொழியே இனிமையானது தமிழை விட இனிமையானது என்று ஏதும் இல்லை. தமிழ் உண்டு தமிழ் மக்களும் உண்டு இன்பத் தமிழுக்கு செய்வோம் நானும் தொண்டு, தமிழ் என்று தோன் தட்டி ஆடு என உணர்ச்சி பொங்க மொழியை அகற்றிலை கண்ணோட்டத்தில் கூறியுள்ளார்.

பெர்னாட்டொ என்றொரு அறிஞர் தனது கருத்தில் அறிவின் வழி செல்பவனுக்கு வாழ்க்கை ஒரு நடைக்கவை நாடகம், உணர்ச்சியின் வழி செல்பவனுக்கு அது ஒரு சோக நாடகம் என்றார். உணர்ச்சிக்கு மாத்திரம் இடம் கொடுக்காது தனது அறிவையும் சேர்த்து பார்த்தமையாலே படிப்போரின் உணர்வையும் தூண்டுகிறது பாரதிதாசனின் கவிதை. இறுதியாக

‘எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
மங்காத தமிழுன்று சங்கே முழுங்கு!

அறிவின் வழி செல்பவன் தர்க்க ரீதியாகவும், விஞ்ஞான பூர்வமாகவும் புதியனவற்றை உருவாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் எழுதுவான்.

நிலைக் குழுந்து இருந்த நெஞ்சினைத் தூக்கி 'நில்' வெனச் சொன்ன வல்லோன் பாரதி நிற்க வைத்து நெஞ்சினை தட்டி நிலைக்க வைத்தவர் பாரதிதாசன். புறநிலையில் இருந்து மொழியைப் பார்த்த எது பாவேந்தர் அறிவியல், நடைமுறை ரீதியாகவும் சிந்தித்துள்ளார்.

பூர்த்திக்கவி, தூர நோக்குடையவர் என்று கூறப்பட்ட பாரதிதாசன் மொழியை புறத்திலிருந்து பார்த்து விட்டு தமிழ் வளர்ச்சி என்ற கவிதையில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

எவ்வி நடையில் தமிழ்நால் எழுதிடவும் வேண்டும் இலக்கண நூல் புதிதாக இயற்றுதலும் வேண்டும்... எனும் போது அனைவராலும் படிக்கக்கூடிய வகையில், பாஸர் மக்களாலும் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் நூல்கள் எழுத வேண்டுமாம், மற்றும் இலக்கண நூல் புதிதாக எழுத வேண்டும் என்றார்.

நன்னால், தொல்காப்பியம், அகத்தியம் போன்ற இலக்கண நூல்களுள் கூறப்பட்டவை தற்காலப் பயன்பாட்டில் குறைவாகவே இருக்கின்றன. எனவே நடைமுறையுடன் வகையில் இலக்கண நூலும் எழுது வேண்டும் என்கிறார் நமது சுப்பாத்தினம்.

தமிழ் நாட்டில் எல்லோரும் கல்வி கற்று இமயம் போல் உயர்ந்தி வேண்டும். கைசித்திரங்கள், கணிதம், வான்நால், மெப்திறன் நூல், சிற்பம், விஞ்ஞானம், காவியங்கள் என தமிழில் உள்ள நூல்கள் அனைத்தையும் உலகத்தில் உள்ள புத்தகாலை எங்கும் புகுத்த வேண்டும் என்றார். உணர்ச்சி வெள்ளத்தால் பல கவிகள் படைத்தளாலே பூர்த்திக் கவி என்றனர். அதிலும் அறிவியல் ரீதியாகவும் நோக்கியுள்ளனர் என்றால் அது பிணகையாகாது.

வகுத்தவன் முன்னோன், காத்தவன் பின்னோன்! வாழும் துழின் காவலனான பாரதிதாசன் தனது கவிதைகளை அகநிலை, புறநிலைகளில் எழுதி படிப்போரை அறிரச்சிக்குள்ளாக்கியுள்ளார்.

பாவேந்தர் பாரதிதாசன் பாடி தமிழை உணர்ச்சிப்பூர்வமாகவும், அறிவுப் பூர்வமாகவும் பார்க்க வேண்டும்.

**'பொங்கும் தமிழர்க் கிண்ணல் விளைத்தால்
சங்கராம் நிசமெனச் சங்கே முழங்கு'**

பொன்னர் சங்கர் கதை

ந. கிராஜகுமார்,
துமிழ் பிரிவு,
2ம் வருடம்.

ஒரு இனம் தனது தனித்துவத்தை நிலை நிறுத்திக்கொள்ள அதனுடைய கலாசாரா, பண்பாட்டு விழுமியங்களை பாதுகாக்க வேண்டும். அன்னியராட்சியில் இந்தியாவில் இருந்து அடிமையாக கொண்டு வந்து தொழிலுக்கு அமர்த்தப்பட்ட இந்திய வம்சாவளி மக்களின் கலைகள், சூத்துக்கள் இறை நும்பிக்கைகள் போன்ற கலாசார அம்சங்கள் அம் மக்களின் வாழ்க்கையோடு பின்னிப்பிளைஞாந்து காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

ஒரு இனம் தனது கலை கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்களை அடுத்த ரந்துமினருக்கு கையளிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் தன் இருப்பை நிலைநிறுத்த முடியும். மனவயகமக்களின் வாழ்வியல் கோலம் பல அம்சங்களின் காணப்படுகின்றது, அவ்வகையில் இன்று கேள்விக்குறியாக்கப்பட்ட நிலையிலேயே மனவயக சூத்து வகைகளும் நாகரிக மோகத்தில் மூழ்கி தினைக்கும் எம் இனைஞர்களால் தொடர்ந்து பேணி பாதுகாக்கப்படுமா என்ற வினாவும் ஜயமும் எம்மத்தியில் இல்லாமல் இல்லை.

நமது மனவயகத்தில் வழிவழியாக நடிக்கப்பட்டு அல்லது ஆடப்பட்டு வரும் சூத்துக்களுள் பொன்னர் சங்கர் கதை பல இடங்களில் அருகி வருவதை அவதானிக்கலாம். இன்னும் ஒரு சில இடங்களில் சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டு வருவதை அவதானிக்கலாம். பதுளை மாவட்டத்தில் கிளங்களாந்தை மீரிய பெத்த தோட்டத்தில் இன்னும் வடுகள் திருவிழாவின் புனிதத் தன்மை குறையாமல் பதினெட்டு நாட்கள் பூராணப்படலம் பாட ஊர் மக்கள் மாலை அளவில் சென்று அக்கதையை கேட்கின்றனர். இங்கு கூமார் 69 வருடங்களாக இத்திருவிழா நடைபெறுகின்றது. அறிகுமான பக்தர்கள் இக்கதையை கண்டு கழிக்க வருவார்கள் நேர்த்திக் கடன் வைத்து தனது குறைகளை இறைவனிடம் சமர்ப்பிப்பார்கள். பக்தர்களுக்கு அருள் வாக்கு சொல்லுதலும் பேர் ஓட்டுதல் என்பனவும் இப்பும் பெறும்.

கதைச்சுருக்கம் :

குண்ணுடையான் கவுண்டர் அவருடைய மனைவி தும்பரபென்னாசி குண்ணுடையான் கவுண்டருக்கு பதினேழு பேர் பங்காளிமார்கள் சொத்து சுகப் பிரச்சினையால் குண்ணுடையான் கவுண்டரும் தாம்பர பென்னாச்சும் பார்சலூர் என்ற இத்திற்கு சென்றார்கள். அங்கு கூலிலேலை செய்து பிரது செக்கடி நெந்தும் திருக்காலியூர் வந்தனர். இங்கு ஒளவையார் வீட்டில் சூலி வேலை செய்து ஒளவையாரின் வேண்டுகோளின் பெயரில் இராஜ பட்டினம் சென்றனர்.

குண்ணுடையான் கவுண்டரும், தாம்பர பென்னாச்சும் தனக்கு புத்திர பேரு வேண்டும் என சிவ பெருமானிடம் வேண்டினர். ஓர் அசரிரி கேட்டது ‘100 மெதுள்ள உண் பேச்சுக்கு கட்டுப்படாத குழப்பம் விளைவிக்கும் குழந்தை வேண்டுமா? அல்லது பதினாறு வயது ஆயுள் உள்ள குழந்தை வேண்டுமா?’ என அவ் அசரிரி கேட்டது. அதற்கு

இராண்டாவதாக கேட்ட வரலே வேண்டும் என்றார்.

தாம்பர பெரினாச்சி வயிற்றில் இடது விலா எலும்பு வெடித்து பொன்னரும், வலது விலா எலும்பு வெடித்து சங்கரும் பிறந்தார்கள். பிறகு பெண் குழந்தையான்று தங்க தாம்பலத்தோடு தங்கா பிறந்தாள். குருகுலம் சென்று பொன்னா சங்கர் கற்றனர். அப்போது வாத்தியார் சொல்வதற்கு மாறாக சொல்வார். ‘அறி அறி வாத்தியார் வீட்டில் நரி உலக்கையை தூக்கி அடு’ என்று கூறுவார்கள். பின்னர் கிட்டி அடித்தல் வேட்டைக்கு செல்லுதல் போன்றவற்றில் சிறு பிள்ளைகளாக இருக்கும் போது சென்றனர்.

பொன்னர் சங்கருக்கு திருமணம் நடந்தேரியது. பொன்னரின் மனைவி சின்னன் தேவி சிறிய திருமகம், ஶங்கரின் மனைவி பெரியண்ணன் தேவி பேசா திருமுகம். திருமணம் முடிந்து அடுத்த நாளில் குண்ணுடையான் கவுன்டர், தாம்பர பெரினாச்சி சிவபதும் அடைந்து விடுகின்றனர். தங்கையான தங்காவின் ரோகத்தை தீர்க்க காக்கிளி, வெள்ளி கிளி கொடுத்தனர். வாய் பேசாத்தால் வேண்டாம் என்று பேசும் கிளிதான் வேண்டும் அப்போதுதான் தாய் தந்தையை மறுப்பாள் என்று நினைத்த அண்ணனாளர் வீரமலை கானகத்தை அடைந்தனர். அறுபதுடி கம்பத்தின் உச்சியில் ஜந்து தூக்கிளி (கிளிசிள்ளை) வாழ்கின்றது.

கிளியை கொண்டுவந்து பட்டிரு கோட்டைக்கு கிளியை கொண்டுவரும் வழியில் அறுபடி வேங்கை மரத்தோடு போர் புரிந்து வெற்றி பெற்று அக்கிளியை தன் தங்கைக்கு கொடுத்தனர்.

இவ்விடயத்தைக் கேள்விப்பட்ட மேல்நாட்டு காலிப்படை தங்காவை சிறை எடுக்க ஜந்து இல்லாம் படைகளுடன் செல்கின்றனர்.

வந்தனார் ஆசாரி மாவுளிங்கம் மரத்தை வெட்டி மரக்கா குடைந்து வரும் பொழுது அந்தி பொழுது. மேல் நாட்டு படைக்கு பதில் கூறுகின்றேன் என கூறினார். பொன்னர் சங்கரை தன் கைவசம் படுத்திட்டுக் கூறுகின்றேன் என்று கூறினார். நீங்கள் சிறை எடுக்க வரும் போது பொன்னர் சத்தியத்திற்கு போயிடுவார் சங்கர் அத்தைப் பின்னளை அத்தாவும் பக்கை பன்னிரெண்டு ஆட்டத்தில் தோழ்வியடைந்து ஆன தங்கா கொர்மாயில் அடைத்து விடுகின்றனர்.

வையமலை, அத்துப் புள்ளி அத்தான் சங்கர் மேல் நாட்டு வேடுவப் படைகளை வெட்டினர். ஈஸ்வரன் கொடுத்த வரம் வயது பதினாறு வாழ்வு தொன்னுறு முடிகிறது. ஈஸ்வரன் கொடுத்த வாத்தை தூமே அழிக்கவேண்டும் வீரமலை கானகத்தில் வன்னி மரம், குன்னி மரம், வளம் சேர்ந்த வீர மரம், வாழூத் தண்டில் வில் வலைத்து மல்லிகைப்பூ சரம் தொடுத்து செங்கரும்பு வில் வலைத்து அம்புவிடுகின்றான் ஈஸ்வரன்.

கூவாண்ட பள்ளம் பொய்க்காத வாழை கறி வாழை, பூக்காத வாழை பூவாழை, அம்புவரும் போது அதுனை தாங்கி பிடிக்கின்றார். அம்பின் நூனியில் உங்களுக்கு கொடுத்த வரம் இன்றோடு சரியாக போய்விட்டது. கொடுத்த வாத்தை அழிக்கிறேன் என்று இருந்தது. பொன்னரும் சங்கரும் நாம் யாருக் கையாலும் சாகக் கூடாது என்று

தும் உயிரை தூமே மாய்த்துக் கொள்வோம் என்று கால்கள் இரண்டையும் நன்றாக நிலத்தில் ஊன்றி மேல்நாட்டைப் பார்தவாறு மந்திர வாலால் தன்னை குத்தி மாய்த்துக் கொள்கின்றனர்.

தங்கா அண்ணன்மார்களை காணேனாம் என்று வீரமலை கானகம் போகும் நேரம்தான் பெயிய மரக் கம்பத்தில் பன்னிரெண்டு வருடம் ஆணாய் பிறக்க அருந்தவும் புகிகிறான் பெயியக்கா தங்கா புவம்பி செல்லும் போது கம்பம் அசைகிறது. பெயியக்கா கோபத்தில் என் தவத்தை குழழுக்கவந்த நீ நாயா? பேயா? பிசாசா? பினம் திண்ணவந்த இராட்சியா? என்று கேட்டான். அதற்கு உன் தவத்தை குழழுக்க வரவில்லை என் அண்ணன்மார்களைத் தேடி வந்தேன் என்று தங்கா கூறினாள்.

அண்ணன் அடையாளம் சொல்லு என் பெயியக்கா கூறினாள். அதற்கு தங்கா வடது பற குஞ்சாத்தில் மாயவனின் அச்சாரம், இடது ஏற குஞ்சாத்தில் மனின் அச்சாரம் என்று கூறினாள். அதற்கு பெயியக்கா நான் மூன்று விருத்தங்கள் சொல்லுவேன் விடுவித்துக் கொடுத்தால் உன் அண்ணன்மார் இருக்கும் இடத்தை கண்டுப் பிடிப்பேன் என்றாள்.

**மூங்கில் ஓரீசி முளையா ஓரீசி
காய்காத வாழை கரிவாழை
புக்காத வாழை புவாழை**

இவ்வினாவிற்கு விடையாக நான் திருமணம் முடிக்கவில்லை, கண்ணி குழியாத பெண், நான் புக்கவும் கிடையாது உத்தம பத்தினி தான் என்று கூறினாள். பெயியக்கா தங்கா, மகாமுனி ஆயிரக்கணக்கான பினாங்கள் கிடந்தன இவர்களும் மாண்டு வைகுந்தும் போய் இருப்பார்கள் என்று எண்ணி பெயியக்கா சகுணம் பார்த்தாள். கறுங்குருவி இடது பக்கத்திலிருந்து வலது பக்கமாக மூன்று முறை பறந்தது. உடனே அவர்களை கண்டனர். பெயியக்கா உன் அண்ணன்மார்களை நான் எழுப்பித் தருகிறேன் என்று கூறினாள்.

பூசை செம்பு, புழசெம்பு தண்ணீர், வெள்ளிப் பிரம்பு, வெப்பங்குண... , கை குடச்சி, தாமரை நூல் ஆக்கிரீன், செம்மாதுளை போன்றன கொண்டு வந்து கொடுத்தாள். ஏழு தினை பட்டுந்திரை விரித்து அவர்களை உயிரித்து கொடுத்த மீண்டும் அனைவரும் சொர்க்க வாசல் அண்டந்தனர்.

பாத்திர வார்ப்பில் புதுமைப்பித்தனின் தனித்துவம்

சீவிஸ்கம் புகழுரசு
இரண்டாம் வருடம்
தமிழ் பிரிவு 2011-2013

இருபதாம் நூற்றாண்டில் மக்கள் வாழ்வை சிறுகதை வாயிலாக படம் பிடித்துக்கூட்டியவர் புதுமைப்பித்தன். புதுமையின் பொருளை எம்கு யதார்த்த கருத்துக்களுடன் சமூக தோற்றப்பாட்டை ஸாவண்யமாக எழுங்கு நிறுத்துவதில் கைதேர்ந்தவர். தமிழ்ச் சிறுகதை உலகில் முடிகுடா மன்னன். 1906ல் பிறந்தது முதல் அவர் மறையும் வரை என் மறைவின் பின்னரும் தமிழ் சிறுகதை ஆக்கத்தில் பேசும்படியாக பல புதுமைகளை நிலைநிறுத்தி விட்ட உண்ணதுமான மனிதர். சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் தனித்துவம் மிக்கவராகவும் தனக்கேயிய பாணியில் புதிய உரை நடையோடு பேச்க வழக்கினை கையாண்டு தம் விசித்திரமான மனோபாவங்களையும் புதிய கருத்துக்களையும் படிப்போர் கவைப்படக் கூறுவதில் வல்லவர்.

தமிழ் சிறுகதை இலக்கியத்திற்கு முதன் முதலாக உருவழும் வடிவமும் தந்தவர் புதுமைப்பித்தன் எனின் அது மிகையாகாது. இவர் உண்மையைக் கண்டு எழுதினார். கிராமிய மனைம் கமலும் பாத்திரப் படைப்புகள், உரையாடல்கள் என்பன தமிழ்ச் சிறுகதை வடிவத்தைச் செழுமைப்படுத்தி அர்த்தமுள்ளதாக்கியது எனலாம். ‘துண்பக் கேணி’, ‘மகாமசானம்’, ‘புதிய கூண்டு’, ‘அவதாரம்’, ‘கருச்சிதைவு’, ‘கவுஞ்தனும் காமனும்’, ‘மனிதுயந்திரம்’, ‘நினைவுப்பாதை’, ‘மனக்குகை’, ‘ஒவியர்கள்’, ‘கயிற்றாவு’, ‘மனநிழல்’ போன்ற புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைகளுக்கு அவர் தலைப்பாக வைத்த பெயர்களை நோக்கும்போது ஒவ்வொரு சிறுகதையிலும் அவர் கொண்டிருந்த ஆழந்த ஈடுபாடு மற்றும் அப்பெயர்களை உருவகக் குறியிடுகளாக அமைத்து தலைப்பின் மூலம் ஒரு தத்துவத்தை உணர்த்த முனைந்திருப்பதையும் அறியலாம்.

தமிழகத்தில் கிருஸ்த்தவ மதமாற்றத்தினை புதுமைப்பித்தன் புதுகாரமாகவே பார்க்கிறார் இவரின் பார்வையில் கிருஸ்த்தவ பாத்திரங்கள் மூட மத வெறியர்களாகவே தென்படுகிறார்கள். ‘அவதாரம்’ சிறுகதையில் வரும் அர்ச் ஞானானந்த சுவாமியர் ‘புதிய நந்தனில்’ வரும் ஞானப்ரகாச அடிகளார், நியாயம் கதையில் வரும் வேத இறக்கம் நாடார். ‘கொடுக்காடுபுரியர்’ சிறுகதையில் வரும் ஜான் டென்வா, சுவாமிதாஸ் ஜயர் போன்ற கதாபாத்திரங்களை இதற்கு உதாரணமாக குறிப்பிடலாம். ‘புதிய கூண்டில்’ வருகின்ற கீட்டுவைப் போன்ற உணர்ச்சி வசப்படக்கூடிய பலவீணர்களுக்கே மதும் மாறுகிற சபலபுத்தி இருக்கும் என்று கூறும் புதுமைப் பித்தன், திட்சித்தமும் எதையும் தனது அறிவுத் தாசில் போட்டு நிறுக்கும் உறுதியும் உடைய ‘அம்பி’ போன்றவர்களை மதமாற்றத்திற்கு பலியாகாது ‘மிடந்தாலும் இந்து தர்மத்திற்காக மடிவோம்’ என முழுங்கும் உறுதி படைத்த கதாபாத்திரங்களை வடித்து தனது மனத்திற்கு ஆற்றல் வழங்குகிறார்.

வறுமையில் வாடும் கீழ்ப்பட்ட குடிகளான இந்திய பிரஜைகள் அடிக்கடி இவரது கதைகளில் வந்து போவார்கள். இவ்வாறான கதாபாத்திரங்கள் மூலமாகவே

வாசகர்களின் மனதில் நீங்கா இடம் பிடித்தவர் புதுமைப்பித்தன். ‘பொன்னகாம்’ கணதயில் வரும் ‘அம்மானு’ கணவனுக்கு பாற்கஞ்சி வார்ப்பதற்காக தன் கற்றை முக்கால் ரூபாய்க்கு விற்கிறாள். இந்திய கலாசாரம் பேசுகின்ற ‘கற்பு’ என்பதை விட அம்மானு’ விளக்காரியத்திற்கான காரணம் பற்றியே புதுமைப்பித்தனின் நியாயம் நிற்கின்றது. சின்னங்சிறுக்கதையில் அர்த்த புஷ்டியான கருவை படைக்கின்ற ஆற்றல் அற்புதமானது.

புதுமைப்பித்தனின் படைப்புகளில் குழந்தைகள் ‘பிழ்சில் பழுத்த தனம்’ அற்ற இயல்பான குழந்தைகளாகவே வலம் வருவதை பார்க்கலாம். அவரின் கதைகளில் குழந்தைகள் இயல்பாக விளையாடிக்கொண்டிருப்பதை காணலாம். பெரியவர்களின் உலகிலுள்ள அவஸ்கள், சிக்கல்கள், துயரங்கள், மரணம் ஆகியவற்றை அக்குழந்தைகள் வியப்போடு வேடுக்கை பார்க்கின்றன. ‘மகாமசாம்’ சிறுகதையில் வரும் குழந்தை பிச்சைக்கானின் மரணத்தை ‘எங்கே இன்னொரு முறை காட்டு’ என தன்னைதூக்கிகாட்டும் அப்பாவுடன் வேடுக்கைபார்க்கிறது. அப்பாதுக்கிக்கொண்டதும் ‘வாசனையா இருக்கே’ என மாம்பழுத்தை முகர ஆரம்பிக்கின்றது. நகரத்தின் இயந்திர வாழ்க்கையினை ஒரு குழந்தையின் பற்றற தன்மையுடன் பொருத்திக் காட்டி கதையையிக்கத்தீவிரமானமனஅநீர்வடன்னம்மைஞரச்செய்கின்றபுதுமைப்பித்தனின் உத்தி வியந்து பாராட்டக்கூடியது.

‘இரு நாள் கழிந்தது’ கதையில் வரும் அலமு ‘நினைவுப்பாதை’ யில் வரும் கோவனைக் குழந்தை என புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதையில் வரும் குழந்தைப் பாத்திரப் படைப்புகள், அக்கதை வாசகர்களுக்கு அழுத்திக்காட்டுவதாகவும் வாசகனை மனதிற்குள் மலர வைக்கின்ற புது மலர்களாகவும் வந்து போகின்றன.

பாத்திக்கு பிறகு இந்திய பெண்ணின் நிலை கண்டு அதன் விளைவாக எழுந்த தார்மீகக் கோபத்தை கலைவடிவமாக்கியவர்களில் குறிப்பாக உரைநடை எழுத்தாளர்களில் முதல் வரிசையில் இடம் பெறுவார் புதுமைப்பித்தனே ஆவார். இந்தியாவில் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதி கண்டு பெரிதும் வருந்தியிருக்கிறார். திருப்பதி கணவு, எட்டுச் சுரைக்காய், வான் தேடும் வைபவம், கமலத்தின் கல்யாணம், சாஸ்தாப்பிரீதி, இனி இவர் நெஞ்சி வேகும் போன்ற கதைகள் இந்து சமுதாயம் ஒன்றில் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளை உணர்த்தி நிறுகின்றன. சாதிக் கொடுமை, வரதட்சணைக் கொடுமை, சோதிடம் காரணமாக பொருந்தாத திருமணத்திற்கு உட்படுதல், விதவைகளின் பரிதாபநிலை என பெண்களின் அவஸ்களை இக்கதைகள் பிரசாரம் செய்கின்றன. இவை சமகால சமூக அநீதிகளைப் பகிர்ச்கப்படுத்தி அவற்றை கண்டிக்கும் புதுமைப்பித்தனின் முயற்சிகளாகவும் அமைகின்றன.

சிறுகதைத்துறையில் பல புதிய பரிசோதனைகளை செய்து பார்த்து புதுமைப்பித்தன் புராதனகால பாத்திரங்களையும் காவிய நாயக, நாயகிகளையும் புதுக்கண்ணேஜாட்டத்துடன் அணுகும் வகையில் சில சிறுகதைகளை ஆக்கியிருக்கிறார். அன்று இரவு, சாபவிமோசனம், கபாடபூரம், அகல்யா போன்றன. இவ்வகையை சேர்ந்தன.

அகவிகை கதையை புதுமைப்பித்தன் படைக்கிறார். ‘புதுமைப்பித்தன் கதைகள்’ என்னும் கதை தொகுப்பில் இடம் பெறுகின்ற (1940) ‘அகல்யா’ என்ற பக்க ரிசுகதையும், 1943 இல் வெளிவர்ந்த சாபவிமோசனம் என்ற கதையும் (காஞ்சனை என்ற கதைத் தொகுப்பில் இடம் பெறுகிறது) அகவிகையை நாயகியாகக் கொண்டவை முதலாவது கதையில் அகல்யா இரண்டாவது கதையில் அகவிகை என்றும் வழங்கப்படுகின்றாள். முதலாவது கதையில் கௌதமர் இரண்டாவது கதையில் கோதமர் என குறிப்பிடப்படுகின்றார். இரண்டாம் கதையில் கால மாறுதல்களுக்கு ஏற்ப கதாசிரியின் கற்பனை, சிந்தனை, உணர்ச்சி, ஆகியவற்றில் முதிர்ச்சி தென்படுகிறது.

கௌதமரும், அகவிகையும் காதல் உள்ளம் கொண்டவர்களாகவே புதுமைப்பித்தன் கதையில் உலாவருகின்றார்கள். அகவிகை தன் கற்பை பறிகொடுத்த குழநிலையில்தான் புதுமைப்பித்தன் புதுமை தலைத்துக்குகிறது. பழைய கதைகளில் தெளிவாகிறார்கள் குழநிலையை ஜயத்திற்கு இடமில்லாத வகையில் இயல்பான நிகழ்ச்சிகளை அமைத்துக்காட்டுகிறார் புதுமைப்பித்தன்.

அகவிகை கிடக்கும் கோலத்தில் காரியம் மிஞ்சிவிட்டது என அறிந்த கௌதமர் தேவனையும் மிருகமாக்கிய உணர்ச்சிகளுக்குதான் உட்படாதவராய் உயர்ந்து நிற்கிறார். ‘அப்பா இந்திரா’ உலகத்துப் பெண்களைச் சுற்று சகோதரிகளாக நினைக்க கூடாதா? என்கிறார். கௌதமர் முனிவன் என்றால் ‘முனிவதான் கொள்ள வேண்டுமா? தவத்தின் வலிமை’ சாந்தம் அல்லவா? கோபம் முதலிய உணர்ச்சிகளுக்கு தான் கட்டுப்படாமல் அவ் உணர்ச்சிகளை கட்டுப்படுத்துவதே தவசீலன் இங்கு புதுமைப்பித்தன் பண்டைய கதைகளில் துலங்காது கிடந்த கௌதமரை துடைத்து பள்பாக்க செய்தமை புதுமையே ஆகும். இவர் இந்திரனைப்பார்த்து இறுதியாக ‘இந்திரா போய் வா’ என்று அமைதியாகக் கூறும் போது அந்த வசனமே இந்திரனுக்கு நானும் படியான நன்னயமாக அமைகிறது. பண்டைய இலக்கியங்களில் கிடைக்காத மனசாந்தி புதுமைப்பித்தனின் கதைகள் மூலம் வாசகர்களுக்கு கிட்டுவதை இங்கு நாம் கட்டிக்காட்டவே வேண்டும். கதைகளை அர்தமுள்ளதாக்குவது என்பது இதுதானோ?

பெண்களை இழிவு நிலைக்காக வருந்துகின்ற புதுமைப்பித்தன் அகவிகையையும் சீதையையும் சந்திக்க செய்து ‘சாபவிமோசனம்’ கதை மூலம் ‘பெண்ணியம்’ பற்றிய தனது உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

‘ஓரு வீடு தீவிடித்துதென்றால் ஊங்காரி அனைங்க வருவார்கள் ஊரில் ஒரு பொன் குற்றஞ் செய்தால் ஊங் கூடித்திட்டுவார்கள் இதுதான் ஒற்றுமை?’ என்று கூறும் புதுமைப்பித்தன் பொருத்தமற்றிருமணத்தால்ஸ்ரபும் சீரிழிவைசித்துரிக்கும் ‘கல்யாணி’ ரிசுகதையை அழகாக உருவாக்கியுள்ளார். அதுபோல் ‘ஆன் சிங்கம்’ கதை மூலம் பொம்மைக் கல்யாணத்தின் உண்மை விளைவுகளை எடுத்துக் காட்டுகிறார். இதனை பெய்ர்மின்ட் கல்யாணம் என இழிவப்படுத்திநகைக்கிறார் இவ்வாறாக புதுமைப்பித்தனின் படைப்பில் பெண் பாத்திரங்கள் மீது அவருக்கு பிரதிபாம் ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் தெளிவாக அறியலாம்.

உசாத்துவனை நால்கள் :-
புதுமைப்பித்தன் கதைகள் - வாழ்வின் தரிசனம் செந்துராம் (கே. ஜெகதீஸ்)

மலையக சமுதாயம்

ப. கவிதா
சங்கீதப் பிரிவு
இரண்டாம் வருடம்

அதிமில் வளர்ந்து வரும்
வளர்பிறையோல் ~ நம் சமூகம்
யாதிமில் தேய்ந்து போகும்
தேய்பிறையாய்

அதிகரிக்கும் மதுமாதை
கொள்ளை ~ மறைந்திருக்கும்
உழைப்பாளிகளின் அஞ்சமைகள்
அடிட்டப்படைக்கும் கொலைகள்
அழுத்துடிக்கும் மேலைத்தேய சமூகம்

துள்ளிப்பாயும் அலைகளின் ~ அரவணைப்பில்
கலை வீசும் குன்றுகள்
மங்கையரை மனங்கவர வைக்கும்
மலையக கலாசாரம்

எட்டுத் தூரட நினைக்கும் ~ மலையக
கல்விமயம் ~ மாற்றியமைக்குமா
நம் பெற்றோர்களின் நனவுகளை
நட்சத்திரங்களாய் பிரகாசிக்கும்
நம் மழுவைகளின் கனவுலகத்தை?

இவ் இதய கமைகளை மாற்றி
அழுத்துடிக்கும் இளைய சமுதாயம்
வீழுமா அல்லது ~ விழித்தெழுந்து
ஒன்றி சுடராய் திகழுமா?

மலையக மாணவர்களும் கல்விசார்ந்த பிரச்சினைகளும்

E. சீவபிரியா
ஆரம்பபிரிவ
2ம் வருடம்

அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடாகவே இனங்காண்டிகுகின்றது ஆனால் இலங்கையிலுள்ள மலையக இனம் மட்மைகளாய் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

ஆண்டாண்டு காலம் மாற்றுக்களும், நிகழ்வுகளும் மாறி மாறி இடம்பெற மலையகம் மட்டும் மாறாகிறப்பது கவலைக்குறிப்பே. மலையக மக்கள் நேர்றல்ல இன்றல்ல எப்போதும் மலையகம் என்ற வார்த்தை பிரயோகிக்கப்பட்டதோ அன்றிலிருந்தே அவர்களின் சுதந்திரம், உரிமைகள், விழுப்பு, வெறுப்புக்கள், உணர்ச்சிகள் போன்றன அதிகாரம் என்னும் கயிற்றினால் அடக்கியாடுக்கப்பட்டன. இவை அனைத்திற்கும் காரணம் மலையக சமுதாயம் கல்வியில் அபிவிருத்தி அடையாமையும் கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடாமையுமே ஆகும்.

இவ்வாறான இம்மலையகத்தின் கல்வி நிலையை நோக்குவோமாயின் மலையக மாணவர்கள் கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்வதில் பல்வேறு இன்னல்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். இதனாலேயே அவர்களால் பூரண அறிவு கொண்ட பிரஜெஜாக மிஸிசு முடியாது சென்றுள்ளது. எனவே ஒரு மலையக மைந்தன் கல்வியில் பின்தங்கியுள்ளனர் எனின் அதில் பல்வேறு காரணத்தின் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன என்று கூறுதல் சாலச்சிறந்ததாகும்.

அந்த வகையில் நோக்கும் போது ஒரு மலையக மாணவனின் குடும்பச்சூழல் அவனது கல்வியில் வெகுவாக தாக்கத்தைச் செலுத்துகின்றது. அதாவது ஒரு மனிதன் தனது இருப்பைத் தீர்மானிப்பதில்லை. இருப்பதான் மனிதனின் வாழ்வைத் தீர்மானிக்கின்றது. அந்த வகையில் மலையகத்தானின் வாழ்வை குழல் அவர்களின்

பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு காரணிகளில் தாக்கத்தை செலுத்துவது போல் கல்வியிலும் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

01. வாழ்வியல் சூழல்

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் குடியிருக்கும் வயத்தின் அமைப்பு முறை ஒரு மனிதன் தனது அடிப்படை தேவையினையும் அந்தாங்க வாழ்வினையும் பேணக்கூடிய வகையில் அமையவில்லை. இடைவெளி இல்லாத நீண்ட வரிசையில் குடியிருப்புகள் அமைந்திருப்பதுணால் அயலவர்களின் இடையூருகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. பக்கத்து வீட்டில் உள்ளவர்கள் கொண்டாட்டங்களில் ஈடுபடுகின்ற போதும் வாணாலிகளினாலும், சண்டை சச்சரவுகள் போன்றவற்றாலும் ஏற்படும் சத்தம் காரணமாக பிள்ளைகளின் கல்வி பாதிக்கப்படுகின்றது. தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வயன் குடியிருப்புகளில் ஒரு அறை அல்லது இரண்டு அறைகளே பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன. இந்த அறைகளிலேயே ஒட்டுமொத்த குடும்ப செயற்பாடுகளும் நடப்பதால் தனிமையிலிருந்து மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி படிக்கக்கூடிய குழநிலை குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

02. கட்டமைப்பு வசதிகள்

பொதுவாக இன்றும் தோட்டப் பகுதிகளில் அடிப்படையான போக்குவரத்து வசதிகள், மின்சாரம் போன்றவை கூட கிடைக்காத நிலை நிலவுகின்றது. மேலும் கிராமங்கள், நகரங்களில் வசிக்கின்ற மாணவர்கள் தமது மேலதிக திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்வதற்குக் கிடைக்கும் விளையாட்டு மௌதானம், நூலக வசதிகளும் தோட்ட தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளுக்கு பெரும்பாலும் கிடைப்பதில்லை. ஒரு மனிதனின் உருவாக்கத்தில் முன்பள்ளிக்கல்வி மிக அவசியமான ஒன்று என்பது இன்று உணரப்பட்டுள்ள போதும் முறையான முன்பள்ளிவாய்ப்புக்களும் பல தோட்ட சிறுவர்கள் அனுபவிக்க கூடிய நிலையில் இல்லை.

03. காலநிலை

கடுமையான மழை, பனிக்காலங்களில் மாணவர்கள் படிப்பதற்கு சிரமமாகவே இருக்கும் காலநிலைக்கு முகங்கொடுக்கக்கூடிய தற்காப்பு வசதிகள் மலையகவீட்டிலும், பாடசாலைகளிலும் பாதிப்புக்கள் ஏற்படும் போதுகற்றல் செயற்பாடுகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் குளிர், மழை போன்றவற்றை தாங்கக்கூடிய வகையிலான உணவு, உடை என்பவற்றை அனுபவிக்கும் வசதி சாதாரண தோட்ட தொழிலாளர்க்கு இல்லாதபடியால் கற்றல் நடவடிக்கைக்கு சோர்வை ஏற்படுத்தலாம். மேலும் இயற்கை அளவிற்கு அதிகமான மண்சரிவு போன்றன மனிதரின் இயல்பான வாழ்க்கையை பாதிக்கும்.

04. பொருளாதார பிரச்சினை

மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் எதிர்நோக்கும் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கும் அடிப்படையாக அமைவது பொருளாதாரமாகவே உள்ளது. இன்று நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள விலைவாசி உயர்வுக்கேற்ப வாழ்க்கையினைக் கொண்டு நடாத்தும் வகையில் வேதனம் பற்றாக்குறையாகவள்ளது என்பது வெளிப்படை எனவே பெற்றோர் எதிர்நோக்கும் பொருளாதார பிரச்சினை பிள்ளைகளின் கல்வியையும் பாதிக்கின்றது.

05. போஷாக்கின்மை

இநு மாணவன் கல்வியில் கவனம் செலுத்துவதற்கு உடல், உள ஆரோக்கியம் மிக அவசியமானதாகும். ஊட்டச்சத்தான் உணவை உட்கொள்வதன் மூலமாகவே உடல் உறுப்புக்கள், சிந்தனை வளர்ச்சி, நூபகசக்தி என்பன வளர்ச்சியடைகின்றன. இன்று சாதாரண தோட்டத்தொழிலாளிக்கு போஷாக்கான உணவை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கான பொருளாதார வளம் இல்லை என்பது பின்னளையின் கல்வி வளர்ச்சியைப் பாதிக்கின்றது.

06. தாய் நோய்வாய்ப்படல்

தாய் போஷாக்கின்மை காரணத்தால் பல்வேறு நோய்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருத்தல். இதனால் பிறப்புக்கு முந்திய பஞ்சத்திலேயே அதாவது தாயின் கருவறைக்குள்ளிருக்கும் போதே அக்குறிப்பிட சிக தமக்குத் தேவையான போஷாக்கினை இழுக்கின்றது. தாயினாடாக பல்வேறு நோய்களுக்கே உட்படுத்தப்படுகின்றது எனலாம்.

07. பாடசாலை செலவுகளை ஏடுசெய்ய முடியாத நிலை

பாடசாலைமாணவர்களுக்கு அரசாங்கத்தால் இலவசசீருடை, பாடநால், சலுகை அடிப்படையிலான பிரயாண சீட்டுக்கள் வழங்கப்பட்ட போதிலும் மேலதிகமான பல்வேறு செலவுகள் ஏற்பாடுவே செய்கின்றன. (ஐம்) பாடசாலை பயிற்சிப்படுத்தகங்கள், பாடசாலை உபகரணங்கள், மேலதிக வகுப்புகள் என்பனவற்றுக்கு பணம் தேவைப்படுகின்றது. அதேநோர் வீட்டின் பொருளாதார நிலைக்காரணமாக பாடசாலையிலிருந்து இடைவிலகி வேலைக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலைகளும் உள்ளன.

08. தரமான பாடசாலைகளில் கற்கும் வாய்ப்பு கில்லாமை

எனது மாணவர்கள் பெரிய பாடசாலைகளில் சேருவதற்கு நன்கொண்டியாக அதிக பணத்தொகை செலுத்துவேண்டியுள்ளது. அதற்காக சாதாரண பாடசாலைகளில் தரமான கல்வி கற்பிக்கப்படுவதில்லை என்பதுல்ல, அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படுகின்ற கற்றல் கற்பித்தலுக்கான வளங்கள் அங்கீரிக்கப்பட்ட பெரிய பாடசாலைகளுக்கே அதிகமாகக் கிடைக்கின்றன. அத்தோடு சில பாடசாலைகளிலிருந்து மரபுநியான நற்பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. பிரசித்த வற்ற பாடசாலைகளில் கற்பவர்களுக்கு தொழில் கிடைக்கின்றன. பொருளாதாரத்தால் பாதிக்கப்படும் பின்னளைகளுக்கு இந்நிலையை எட்டக்கூடிய வாய்ப்பு மிகக்குறைவு. (ஒ+ம்) மலையகத்தில் மிகச் சிறந்த பாடசாலையாக கருதப்படும் வைறுலன்ஸ் கல்லூரியில் சாரதாரண தோட்டத்தொழிலாளர்களின் பின்னளைகள் படிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் அரிதாகவே காணப்படுகின்றது. ஆனால் இப்பாடசாலைக்கு கிடைக்கும் வளங்கள் தோட்ட தொழிலாளர்களை மையப்படுத்தியே அரசாங்கத்தாலும், வெளிநாடுகளிலிருந்தும் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் அவற்றை அதிகமாக அனுபவிப்பது நகர வர்த்தகர்களினதும் வெளிமாகாணத்தைச் சேர்ந்த வசதி படைத்தவர்களினதும் பின்னளைகளே அதிகமாகவுள்ளனர்.

09. ஊக்குவிப்புகள் தின்மை

பெருந்தோட்டத்துறை மாணவர்கள் பாடசாலையினை தவிர்த்து தெரியாது பாடங்களை வீட்டிலோ, அயலவர்களிடமோ கேட்டுத் தெரிந்துக்கொள்ளும் வாய்ப்பு குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. அறிவியல், அரசியல், வரலாறு போன்ற பல்வேறுப்பட்ட புத்தகங்களை தேடி வாசிப்பது அவற்றை மற்றவர்களுடன் பக்ஸிந்துக்கொள்வது போன்ற பழக்கம் நம்மவர் மத்தியில் வளர்க்கப்படவில்லை. மேலும் ஒருவர் படிக்கின்ற போது எந்த துறையில் முன்னேறினால் எதிர்காலத்தில் பிரகாசிக்க முடியும் என்ற வழிகாட்டல்களை வழங்கும் வாய்ப்புகள் கூட எம்மாணவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை.

மேலும் தோட்டப்பற பாடசாலைகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களில் சிலர் மாணவர்களின் நலனிலும், சமூகநலனிலும் அக்கறை காட்டானை ஆசிரியத்தொழிலின் புனிதத்தன்மையை மறந்து அதனை ஒரு தொழிலாகவும், வியாபார நோக்குடனும் செயற்படுகின்றனம். பாடசாலையில் திறநையுடைய மாணவர்களை மேலும் ஊக்கப்படுத்தும் அதே நேரம் திறநை குறைந்த மாணவர்களை கண்டுக்கொள்ளாத நிலையிலும், இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் பிள்ளைகளை உள் ரீதியாக பாதிக்கின்றது. பிற்புத் சான்றிதழ்கள் போன்ற ஆவணங்கள் இல்லாது சில மாணவர்கள் பாடசாலை அனுமதி பெறமுடியாத நிலையில் உள்ளனர்.

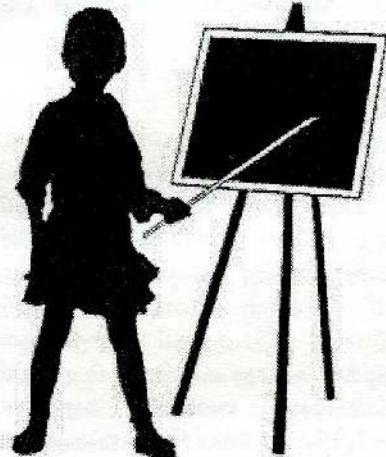
இட்டு மாத்தமாக இலக்கையில் பெருந்தோட்டத்துறையில் மாணவர்களின் கல்விப்பிரச்சினைகளுக்கு வெறுமனே பெற்றோர்களின் அக்கறையின்மை மாத்திரமே காணமாக கொள்ள பலர் முயல்கின்றனர். ஆனால் அதனையும் தான்தீ மேற்குறிப்பிட்ட வற்றை போன்று பல்வேறு வரலாற்று சமூக, பொருளாதார, அரசியல் காரணங்கள் தடையாக இருக்கின்றன. இப்பிரச்சினைகளை ஒரு நாளிலோ அல்லது ஒரு மாதத்திலோ தீர்க்க முடியாது. ஆனாலும் ஒட்டுமாத்தமாகப் பார்க்கின்றபோது பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியிலும் தோட்ட தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகள் கல்வியில் முன்னேறி பல்வேறு துறைகளிலும் முன்னேறி வருகின்றனர்.

இன்று ஒரு தோட்டத்திற்கு குறைந்தது ஒருவராகவுது அரசு துறைகளில் வேலை செய்யும் அளவிற்கு நிலனம் மாறியுள்ளது. எதிர்காலத்தில் மனையகத்தில் கல்வி ஒரு கலாசாரமாக வளர்த்துக்கப்பட வேண்டும். மேலும் நம் மத்தியில் உருவான ஆசிரியர்கள் அப்பனை உணர்வுடன் செயல்படுதல் மிக அவசியமானது. இலக்கையில் தலைவரித்தாடும் பேரினவாத்தின் ஒரு திட்டம் மனையகத்தமிழர்களின் அடையாளத்தை இல்லாதொழிப்பது. எனவே நாம் நமது தேசிய இன அடையாளத்தையும், பண்பாட்டையும் காப்பாற்ற வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கின்றோம். கல்வியிடன் மனையக மக்களின் வரலாறு பார்ம்பியம் பண்பாட்டுத் தகவல்களையும் கற்று கொடுப்பதுடன், அவற்றை பாதுகாப்பது ஒவ்வொரு மனையக மைந்தனின் கடமையாக உள்ளது.

கற்றவனாயிரு ! அல்லது கற்பிப்பவனாயிரு ! முன்றாம் நபராய் கிருந்துவிடாதே

மலையக சமுதாய மேம்பாட்டில் இளம் ஆசிரியர்களின் பங்கு

க. திலகேஸ்வரி
இரண்டாம் வருடம்
சமூக விஞ்ஞான பிரிவு

‘ஓவ்வொரு மனிதனையும் வாழ வைப்பதும் வீழ வைப்பதும் அவன்று எண்ணைக்களும் சிந்தனைகளுமே’ என்ற கூற்றிற்கிணங்க ஓவ்வொரு இளம் ஆசிரியர்களின் மனதிலும் மலையக சமுதாயம் மேம்பாடு அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணையும் சிந்தனையும் உயரிய இடத்தில் இருக்குமானால் வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டிருந்த மலையக சமுதாயம் எப்போதும் எழுச்சிப்பற்று மெல்ல மெல்ல வளர்ச்சியடைய பெரும் உந்து சக்தியாக அமையும் என்பதில் எவ்வித ஜியாமுமில்லை.

ஆசிரியன் என்பவன் குற்றத்தை நீக்குபவன் என்று பொருள்படும். ஆசிரியன் தன்னகத்தே சமுதாய மேம்பாட்டிற்காக பலவேறு சேவைகளை ஆற்ற வேண்டியது ரிகப்பெரிய கட்டபாடாக விளைக்குகின்றது. சமுதாயத்திலே சமயத்தலைவர்கள், சங்கங்களின் தலைவர்கள், பெரியோர்கள், அரசியல்வாதிகள், சுகாதாரத்துடன் தொடர்புடைய அதிகாரிகள், இளைஞர்கள், ஆசிரியர்கள் என பலவேறு துறையடன் இணைந்து செயற்படுகின்ற இவர்களும் மலையக சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டிற்கு பங்களிப்பு செய்ய வேண்டியவர்கள் என்பது உண்மை. இவர்களுள் தனித்துவமாய் சமுதாயத்தின் சிறந்த வழிகாட்டியுமாய் என்று நிகழ சூடியவர்கள் ஆசிரியர்கள் என்றால் மிகை ஆகாது.

தத்துவானானியான ‘அரிஸ்டோட்டில்’ கற்றல் என்பதினை கூற முனைகையில் ஒருவனது கற்றல் வெற்றி பெறுமானால் அவன் சொர்க்கப்பேற்றினை அடையும் அதேவேளை கல்லாதவர்களை ஏனாலும் செய்வான் என்று கூறியதோடு கற்றல் ஒருவனுக்கு ஏன் அவசியம் என பலகாரணிகளையும் முன்வைக்கின்றனர். ஒருவனின் சமூக விழுமியங்களையும், கடமைகளையும் அறிந்துக் கொள்ளல், மொழியாற்றலை விருத்தி செய்ய, திறன்களை வளர்க்க, ஆளுமையை விருத்தி செய்ய, சேவை உணர்வை வளர்க்க இது போன்ற பல்வேறு காரணிகளை முன்வைத்து கற்றல் அவசியமானது என கூறிச்சென்றால் மலையக சமுதாய மேம்பாட்டிற்கு ஆசிரியரின் பங்கு பலதாப்பட்ட வகையில் காணப்பட்டாலும் கூட பிரதானமாக கற்றல் கற்பித்தலின் மூலமே சிறந்த சேவையை ஆற்ற முடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

மலையக சமுதாயத்தை சேர்ந்தவன் என்றவகையில் ஓவ்வொரு ஆசிரியரும் என்னென்ன விதங்களில் தனது பங்களிப்பை செய்யலாம் என நோக்குமிடத்து மாணவனின் வீட்டுச்சூழல் பற்றிய அறிவு, மனப்பாங்கு, நிறை, இணைப்பாடவிதான்

செயற்பாடுகளின் மீதான ஆர்வம், மாணவனின் சிந்தனை செயலாற்றுல், விசேட தேவையடையவர்கள் என மாணவர்களை பற்றிய பூரணத்துவமான அறிவு வேண்டும். இவ்வாறானதொரு சேவை தீர்ம்பட அமையுமே ஆனால் ஆசிரியர் தனது நட்புமுறை அணுகுமுறை என்பவற்றையில்லாம் யென்படுத்தி சிறந்த பல செயற்பாடுகளை முன்வைக்கலாம். செயற்பாடுகள் எனும் போது சிறிய கட்டத்திலிருந்து ஆரம்பிப்பது அந்த சேவையை விளைத்தினாக்கும் என்பது மறுக்க முடியாது.

ஆசிரியின் பங்களிப்பில் செயற்பாட்டை முதன்மைப்படுத்தி பார்க்கும் போது மாணவர்களுக்கு விழிப்பணர்வு உள்டும் வகையிலும் சிந்தனையை கிளா வைக்கும் முறையிலும் கல்வியினால் ஏற்படும் நடத்தை மாற்றத்தின் விளைவாக நாமும் முன்னேறலாம் சமுதாயமும் மேம்படும் என்பதை உறுதியாக முன்வைத்தல். அதன் பிறகு மாணவிடையே காணப்படும் தாழ்வு சிக்கலை அகற்ற வேண்டும். ‘முடியாது என்பது மூடத்தனம் முடியும் என்பது மூலதனம்’ என்பதை உணர செய்வதோடு மாணவர்கள் முடியும் என்ற எண்ணக்கருவடன் இயங்க வழிவகுத்தல், பொருளாதார சிக்கலை முதன்மைப்படுத்தி கல்வி பெறுவதை இழுக்க கூடாது கல்வியை பெறுவதில் சிறியளவிலான பங்கே பொருளாதாரத்தில் தங்கியிருளது எனலாம். அதற்காக ஆசிரியர்கள் மாகாண மாவட்ட, நாடு, உலகம் என்ற ரீதியில் பல்வேறு நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு புலசமைப்பிலை பெற்று கொடுக்க முன்வருதல். ஒரு பிரதேசத்தில் நிறைய ஆசிரியர்கள் இருக்கலாம் அவ்வாறு இருக்கும் போது அவர்களே இணைந்து சங்கமொன்றினை ஆரம்பிக்கலாம். ஒரு ஆசிரியர் இருப்பாராயின் சமுகத்துடன் சிறந்த இடைத்தொடர்பினை பேணி மக்களுடன் இணைந்து கழகம் ஒன்றினை அமைத்து பலதுரப்பட்ட சிறந்த குறிகோணுடன் செயலாற்றுல். மேலும் சமுதாயத்தில் காணப்படும் சிறுவர்கள் இளைஞர்கள் பெற்றோர்கள் முதியோர்கள் என அனைவருக்கும் மனையக சமுதாய மேம்பாட்டையை என்னின்ன வேலைத்திட்டத்தை செய்யலாம் என கருத்தரங்குகளை நடத்துதல். ‘இன்றைய சிறுவர்கள் நாளைய தலைவர்கள்’ எனவே சிறுவர்களை பலமானவர்களாகவும் தரமானவர்களாவும் தீர்மூலமையை கொடுக்க வேண்டும். மாற்றுமேற்படுமாயின் மனையக சமுதாயம் மாற்றத்தின் அடிப்படையில் மேம்பாடு அடையும் என்பது உறுதி.

‘உன்னை திருத்து உலகம் தானாக திருந்தும்’ முதலில் நாம் முன்மாதிரியாக மனையக சமுதாயத்தின் சிற்பான மாற்றத்தை விரும்புவர்களாக மாற வேண்டும். அதனைதொடர்ந்துகுடும்பம் பாடசாலை சமூகம் என்றீதியில் செயற்பட வேண்டும். ‘எந்த குழந்தையும் மண்ணில் பிழக்கையில் நல்ல குழந்தைகளே அவர்கள் நல்லவராவதும் தீயவராவதும் தாயின் வளர்ப்பினிலே’ யாருமே தீயவர்கள் அல்ல குழந்தை வசத்தால் தீயவர்களாக உள்ளாகிவிட்டார்கள் அது போன்றே இன்றைய மாணவ சமுதாயம் நவீன தொழிலுட்ப சாதனங்களின் சீர்மிகை நோக்கி சென்றுள்ளனர். அதிலிருந்து மீட்சி பெற ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும். மாணவ சமுதாயத்தை சிறக்க வைக்க வேண்டும்.

மாணவ சமுதாயத்தின் மூலமே சமுதாய மேம்பாடு அடையும் என்பது அனைவராலும் மறுக்க முடியாது உண்ணோம் மாணவச் செல்வங்களின் திறமைகளை இனக்கண்டு களம் அமைத்து கொடுப்பதோடு வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தி

கொடுக்க வேண்டும். பட்டப்பிழக்களை தொடர மாணவர்களுக்கு தூண்ட வேண்டும். மேற்படிப்பிற்காக வெளிநாடு சென்று யாக்க ஆர்வத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். சிறியளவில் தொடரும் செயற்பாடுகள் வெற்றியளிக்கும். வீட்டுச்சூழலில் மாணவன் கணவன், மனைவி விவாகரத்து குடும்பப்ரச்சினை, போதெப்பொருள் அடிமை, தாய் வெளிநாடு செல்லல் போன்ற குழலிலிருந்து மாணவன் மீண்டும் குறிகோணுடன் கற்க ஆசிரியர் தூண்டும் வகையில் செயற்பட வேண்டும் இது பிரதான பங்பளிப்பாய் அமையும் இதனால் வெற்றி காணலாம்.

மலையக மாணவர்கள் கலைத்துறையாக இருக்கக்கூடும், விளையாட்டு, கல்வி, ஓவியம் என பல்வேறு துறைகளிலும் பலதாப்பட்ட இடர்பாடுகளுக்கு மத்தியில் தனது வெற்றியினை தக்க வைத்து கொள்கின்றனர் என்றால் மிகை ஆகாது. மலையகத்தில் பல்வேறு துறைகளிலும் சரித்திரும் படைத்தவர்களை உதாரணம் காட்டி மாணவர்களை விணைத்திறன் உடனடியாவர்களாக மாற்ற முடியும்.

மலையக செல்வங்களினால் சமுதாய மேம்பாட்டை உறுதி செய்ய முடியும். அதற்கு தக்க உதாரணங்களை மேலே தாப்பாடுள்ளது வேறு எந்த சமுதாயத்திலும் கண்டிராத அவலங்களை மலையக சமுதாயம் அன்றும் சரி இன்றும் சரி சந்தித்துக்கொண்டுதான் உள்ளது. அதற்கு தக்க சான்று வயன் வீடு எட்டி காம்பரா இதற்கு மத்தியிலும் பல்வேறு சாதனைகளை புரிந்து தனக்கு பின் வருகின்ற சந்தியினரும் மலைய சமுதாயத்தை எழுச்சிக்கு உயிரோட்டமாய் உழைப்பார்கள் என்பது உண்மை.

நினைவு நல்லது வேண்டும் உழைப்பில் உறுதி வேண்டும், அவலங்களிலும் சரித்திரும் படைக்க வேண்டும் என்ற உணர்வில் ஆசிரியரின் பங்களிப்பு வெற்றி தர வேண்டும் என்பது எங்களின் அவா.

ஆங்கில கல்வியின் அவசியமும் இன்று மலையக சமுதாயத்தில் அக்கல்வியின் போக்கும்

நம்பிக்கை நாயுடு

சசீரேகா

ICT - 2ஆம் வருடம்

மாண்புமிகு மானுட உலகில் மனிதர்களாக பிறக்க நாம் ஒவ்வொருவரும் சிறந்ததொரு வாழ்க்கைப் பயணத்தை மேற்கொள்வதில் கல்வி இன்றியமையாத பங்களிப்பினை வழங்குகின்றது அக்கல்வியானது எந்த மொழியினுடாக வழங்கப்படுகின்றது என்பதும் இன்றைய காலக்கட்டத்தில் கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டிய விடயமாக உள்ளது. அந்தவகையில் இருந்தேராம் நூற்றாண்டிடனும் நீண்ட வழி பயணத்தில் பன்னிரண்டாவது மயில்கல்லை நோக்கிப் பயனித்துக் கொண்டிருக்கும் நாம் ஆங்கில கல்வியின் அவசியத்தை ஆராய்தல் இன்றியமையாத விடயமாகின்றது.

இன்றைய எது பாடசாலை கல்வித் திட்டத்தில் ஆங்கில மொழி முக்கிய பாடமாக அமைகின்றது. சில பாடசாலைகள் முற்றிழைமுதாக ஆங்கில மொழி மூலமாகவே கற்பிக்கின்றன. சில பாடசாலைகளில் ஆங்கில மொழி மூலம் கற்பிக்கும் பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு ஆங்கில கல்விக்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியதன் அவசியம் என்ன? இன்று ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் சிறப்பான வாழ்க்கைக்கு ஒரு தொழில் அவசியமாகின்றது. பெரும்பாலான தொழில் நிறுவனங்களில் ஆங்கில அறிவு ஒரு முக்கிய தகைமையாக எந்தொர்க்கப்படுகின்றது.

ஆங்கிலம் ஒரு சர்வதேச மொழியாகும் எனவே எந்த தேவை கருதி எத்தேசத்திற்கு சென்றாலும் எமக்கு உதவக்கூடிய ஆற்றல் ஆங்கில மொழிக்குக் காணப்படுகின்றது. சமூகமயமாதல், நவீனமயமாதல் போன்ற பல்வேறு காரணங்களால் இன்று உலகம் கருந்து பூகோளக் கிராமமாகிவிட்டது. இக்கிராமத்தில் அனைவருக்கும் பொதுவான ஒரு மொழியாக ஆங்கிலம் திகழ்கின்றது.

இன்றைய உலகத்தில் நாம் முக்கியமாக நோக்கவேண்டிய இன்னொரு விடயம் தொழிலுடைய வளர்ச்சி மனிதனின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யவும் வேலைகளை இல்லாக்கவும்நானுக்குநாள்புதியவிடயங்கள்கண்டறியப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத் துறையின் வளர்ச்சி கட்டிக் காட்டத் தக்கது கணனி இல்லமால் உலகம் இயங்காது என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு கணவியும் அதனோடு தொடர்புப்பட்ட பிரசாதனங்களும் சேவைகளும் உலகிங்கிலும் விபாரித்திருக்கின்றன. அதற்கில் பயிற்சிப்பெறவும் அதற்கை முறையாகக் கையாளவும் ஆங்கிலக் கல்வி அவசியமாகின்றது. தொடர்பாடல் மட்டுமேன்றி அறிவியல் சார்ந்த பல்வேறு துறைகளிலும் கால்பதிப்பதற்கு ஆங்கில கல்வி அத்தியாவசியமாகின்றது.

‘பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்’ என்கின்றார் பாரதியர். என்னில் அறிவியல் சாந்த பலவிடயங்கள் பிறமொழிகளிலேயே எழுதப்பட்டிருந்தன. ஆனால் அவற்றை மொழி பெயர்ப்பதைக் காட்டிலும் நேரடியாக ஆங்கில பதிப்புக்களைத் தேடி படிப்பது விணைத்திறனுடையதாகவும், பயனுடையதாகவும் அமையும்.

இவ்வாறு இன்றைய உலகில் அத்தியாவசிய தேவையாக விளங்கும் ஆங்கில கல்வியின் போக்கு எமது மலையகத்தில் எவ்வாறு காணப்படுகின்றது என்பது எத்து நோக்கத்தக்கது.

‘கம்பர் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிப்பாடும்’ என்று சொல்வார்கள் அதுபோல ஆங்கிலேயர் காலத்தில் அவர்ஞாக்கு சேவகம் செய்த நம்மவர்கள் பலருக்கு ஆங்கிலம் கைவந்தது. அவர்களது பரம்பரையில் வந்தவர்களுக்கும் அற்ப சலுகைகளுக்காக மதும் மாறி மின்னரி கல்வி பெற்றவர்களுக்கும் ஆங்கிலம் கைவந்தது. அன்றைய தோட்ட கம்பனிகளில் ஓரளவு உயர் பதவி வகித்தவர்களுக்கும், வெள்ளைக்கார துரைமாரோடு ஒட்டி உறவாடியவர்களுக்கும் அவர் தம் வழிதோன்றல்களுக்கும் ஆங்கிலம் கைவந்தது. ஆனால் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அடிமட்ட தொழிலாளர்களாகவே இருந்து வரும் உழைக்கும் பரம்பரைக்கு மட்டும் ஆங்கிலம் வேப்பங்காயாக கசந்தது. இது அவர்களுடைய தவறல்ல படைப்பின் தாற்பியம். மற்றெல்லா தேவைகளைவிட உணவு பிரதானமாக்கப்பட்டுவிட்டது எனவே இந்த அடிமட்ட தொழிலாளர்களால் வழியு என்ற பெரும் பள்ளத்தைத் தாண்டி இதயம், மூளை என்ற உயரங்களை எடுப்பார்க்கவும் முடியவில்லை. ஆங்கிலத் தேவை பற்றி சிந்திக்கவும் முடியவில்லை.

கட்டாயக்கல்வி, இலவசக்கல்வி, அனைவருக்கும் கல்வி என பல்வேறு திட்டங்களை அரசாங்கம் அமுல்படுத்தியதுன் விளைவாக மலையக சமுதாயத்திற்கும் கல்வி கிட்டியது. ஆனால் ஆங்கிலக் கல்வி என்று நோக்கும் போது எமது சமுதாயம் எட்ட வேண்டிய உயரங்கள் இன்னும் ஏராளமிருக்கின்றன.

தொரணமாக நோக்கும் போது எமது மனைவர்கள் ஏனைய பாடங்களில் காட்டுகின்ற அக்கறை ஆங்கிலத்தின் மீது இல்லை என்பதை அவர்களது கல்வி பொதுத் தராதா உயர்தாப்பாட்டசையின் பெறுபேறுகள் கூட்டுக்காட்டுகின்றன. எல்லாப்பாடங்களிலும் அது திறமைச் சித்தி பெறுகின்ற மாணவர்கள் கூட ஆங்கிலத்தில் சித்தியடையத் தவறிவிடுகின்றனர். ஆங்கிலம் தேவையில்லை என்ற அவர்களது மனப்பாங்கே இந்நிலைக்குப் பெரும்பாலும் காரணமாக அமைகின்றது. ஆனால் பல்கலைக் கழகங்களாகட்டும் பிற உயர்கல்விநிறுவனங்களாகட்டும் கொண்டு நடத்துகின்றன. எமது கல்லூரியிலும் ஆங்கில மொழி மூலக் குற்றைகளினால் உண்டு என்பது கவனத்திற்குரியது. இவ்வாறான நிறுவனங்களில் வாய்ப்பினைப் பெறும் எமது மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தில் போதிய திறமை இல்லாமையினால் பல்வேறு இரண்டாவது சுந்திக்கின்றனர்.

ஆங்கிலக் கல்வி குறித்த எமது மனப்பாங்குகள் மாறும் வரை எமது சமுதாயத்திற்கு விடிவுகாலமில்லை. எமது சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆங்கிலத்தில்

இடருவதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம்.

‘சித்திரமும் கையழக்கம் செந்துமிழும் நாப்பழக்கம்’ என்கின்றார் ஒளவையார். சித்திரமும் செந்துமிழும் மட்டுமல்ல ஆங்கிலமும் பழகினால் வரும். அதற்கு முதல் எமது மனங்களில் ஆங்கிலக் கல்வியின் தேவை குறித்த சிந்தனை விதை விழவேண்டும். அப்போது தான் முயற்சி எனும் பச்சை சேர்ந்து ஆங்கில அறிவு விருட்சமாகி நாளைய நம் சமுதாயத்திற்குக் கணியம் நிறுவும் பொறியம் நிலை உருவாகும். மலையின் வைந்தர்களாகிய நாம் நம் சமுதாயத்தின் உயர்ச்சிகுறித்து சிந்தித்து ஆங்கிலக் கல்வியின் அவசியத்தை உணர்ந்து எமது மனப்பாங்குக்களைச் செம்மைப்படுத்தி வாழ்வின் சிகரங்களை எட்டுவோம். எம் மலைத்தாயின் பிள்ளைகளாய்ப் பெருமை சேர்ப்போம் நாளை நலமாகும். வாழ்வு வளமாகும் !

சமூகம்

நாகரிகங்கள் நாகதீவுதையாகி
நஞ்சை கக்கிவிட்டன
கவரிமரன்களும் கலாச்சாரங்களும்
சமூகத்தில் நலிவடைந்து விட்டன
அதர்மங்கள் அரியனை ஏறி
அட்சியை செய்துக்கொண்டிருக்கின்றன
தர்மங்களோ மந்திரி சனையின்
சேவகனாய் கைகட்டி நிற்கின்றன.

S.டலானி
சமூக விஞ்ஞானம்
1 ஆம் வருடம்

முத்தமிழும் அட்சியமைக்கும் அதர்மத்தின்
புகழையே பாடுகின்றன
கற்றவினைஸ்லாம் கால்காக்கும்
கையெந்தி நிற்கும் நிலை வந்துவிட்டன
பண்ணோட்டுக்களின் சுக்தியில் தான்
சேவை செய்யும் மனத இயந்திரங்கள்
சமூகத்தில் இன்று இயங்க அறங்கிக்கின்றன.

நீதி தேவதைகள் இன்று நிர்வாணப்படுத்தப்பட்டதால்
நிதிகளே இப்போது நியாயம் சொல்கின்றன
நியாயம் என்று வரும்போது பொய்க்களைஸ்லாம்
சேவைக்கட்டி தேவில் ஏறி கீக்கிறம் வந்து சேர்கின்றன
தலைகார்க்கும் தர்மங்களோடு
பாட கட்டி அதிலேறி தாழ்த்தே
வந்து சேர்கின்றன!

மாணவர் மையக் கற்றலின் அவசியம்

சங்கரதாஸ் லிங்கேஸ்வரி
2ஆம் வருடம்
விஞ்ஞான பிரிவு

கல்வி என்பது ஒருவனை பணிந்து போகச் செய்கின்ற நடவடிக்கை அல்ல. அவனை சுதந்திரமானவனாக ஆக்கும் நடவடிக்கையாக இருக்க வேண்டும் எனவும், அது சுதந்திரத்தை பற்றிய பயிற்சியாக இருக்க வேண்டும் எனவும் ஜோன்டீடி, பல்லோ பிரை போன்ற கல்விமான்கள் கூறுகின்றனர். இதன்படி ஒரு நபர் தனது விருப்பத்தின்படி தன்மை முதன்மையாகக் கொண்டு கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

சமுதாய அறிவு துறிதமாக மாற்றமடையாத புராதன மற்றும் மத்திய காலங்களில் கல்விச் செயற்பாட்டின் போது ஆசிரிய மையமான மனனஞ் செய்து கற்றல் போதுமானதாக இருந்த போதும் துரிகத்தியில் மாற்றமடையும் தற்கால உலகிற்கு அது பொருத்தமானதன்று. பாடசாலைக்கு வெளியே கற்றலுக்காக பல வசதிகளும் வெகுசனதொட்டுச்சாதனங்களும் பெருகியுள்ளன. தற்காலசமுதாயத்தில் தொழில்நுட்பத் துறையில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களுக்கு வெற்றிகாரமாக முகங்கொடுத்து வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற வேண்டின் சகலரும் தாம் முதன்மையாகவிருந்து கற்க வேண்டிவரும். இதற்குத் தேவையான அந்திவாராமாக வாழ்நாட் கல்விச் சிற்றனையின் அடிப்படையில் பாடசாலைக் கல்விச் செயற்பாடு அமைய வேண்டும். இதற்குத் தேவையான ஒன்குவிப்பை பாடசாலைக் காலங்களிலேயே மாணவ மையமான கற்று செயற்பாடு மூலமாக கட்டியேழுப்ப முடியும்.

பின்னைகள் ஒவ்வொருவரும் பல்வேறு வகைகளில் வேறுபாடு உள்ளவராகக் காணப்படுவர் ஒரு வகையினரான இருவர் உலகிலே இன்னும் தோன்றுவில்லை. இது பல்வேறுபட்ட தன்மைகளை மற்றவருடன் ஒப்பிடுவதற்காக, இயற்கையாகவே ஏற்படுத்தியுள்ள சிற்றந்த ஒரு தந்திரோபாயமாகும். இது உயிரியல் வாரியான உண்மையாகும். சுகல பின்னைகளும் தமக்கு இயற்கையாகவே உரிமையாகிய, தமக்கே உரிய விஷே வளர்ச்சி வட்டத்தைக் கொண்டுள்ளனர். இதனைப் புரிந்து கொண்டு அவர்களுக்கு தேவையானபோது கற்றலுக்கு சந்திப்பத்தை அளிப்பது ஆசிரியது கடமையாகும். மாணவர் மையக் கல்வியானது, மாணவரை மையமாகக் கொண்டது, மாணவரின் தேவைகள், திறன்கள், இயலுமைகள், விருப்புகளை கருத்திற்கொள்ளப்படும் கற்பித்தலை விட கற்றல் முக்கியத்துவமானது, மாணவர்களின் தனியாள் வேறுபாடுகள் கருத்தில் கொள்ளப்படும், பல்வேறு கற்றல் முறைகளை பாவித்தல், கற்றல் சூழல் பல்வேறுபட்டிருத்தல், வார்த்தைகளால் கற்பிப்பதைவிட செயல் மூலம் கற்பித்தல் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது, ஆசிரியர் மாணவர் தொடர்பு உயர் வீட்டத்தில் காணப்பாடல் போன்ற பண்டுகளை உள்ளக்கிமிருக்கும்.

வகுப்பறையில் நிலவும் ஆசிரியர் மாணவர் தொடர்பைப் பகுப்பாய்வு செய்தால் அல்லது இடைவினைத் தொடர்பைப் பகுப்பாய்வு செய்தால்.

1. வகுப்பின் நிலைமை ஏந்த அளவு கற்றலுக்கு உதவும் என்பது.
2. ஆசிரியரின் கற்றல் நடை பற்றியும் முடிவெடுக்கலாம் என்றும் என்பதும்

‘பிளாண்டரஸ்’ என்றவரின் கருத்தாகும்.

ஆசிரியர் மாணவரினையே நிகழும் மொழிகள் இனாவினையின் தன்மையை அவர் 10 வகையாக வகுத்துள்ளார்.

1-4 ஆசிரியரது மறைமுகச் செல்வாக்கினைக் குறிப்பன.

மாணவர்களது உணர்ச்சிகளை ஏற்கது
அவர்களை பாராட்டி உற்சாகப்படுத்துவது
அவர்களின் கருத்துகளை ஏற்பது
வினா கேட்பது

5-7 ஆசிரியரது நேராட செல்வாக்கினை குறிப்பது.

விவரங்களை விட்டு
கூட்டுறையிடுவது
குறை காண்பது / அல்லது ஆதிக்க செயல்களுக்குக் காரணம் காண்பிப்பது.

8-10 மாணவர்களது இடைவினைச் செயல்களை குறிப்பது
ஆசிரியரது வினாக்களுக்கு மாணவர் விடையளிப்பது.
வகுப்பில் மாணவர்கள் தாமே பேசத் தொடங்குவது.
சத்துமின்மை / குழப்பம்

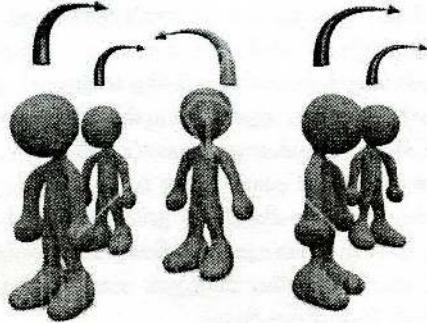
இதில் ஆசிரியர் நடத்தையில் முதல் 4ம் வகுப்பறையில் மாணவர்களது சுதந்திரத்துக்கு இப்பித்து அவர்களது கற்றலை ஊக்குவிப்பதாக இடமளித்து அவர்களது கற்றலை ஊக்குவிப்பதாக அமையும் என்கிறார். இவ்வகையான வகுப்பறையிலேயே மாணவர்கள் என மகிழ்ச்சியுடனும் சுதந்திரத்துடனும் கற்கின்றனர் என பிளாண்டரஸ் குறிப்பிடுகிறார்.

‘போதனையின் வெற்றிக்குரிய முழு அதிகாரமும் (Veto power) மாணவனிடந்தான் உண்டு’ என 1976ல் றோத் கோப (Roth Kope) கூறியுள்ளார். எனவே தமது கற்றலுக்கான திறவுகோல் மாணவர்களிடமே உள்ளது. இது ஆசிரியரின் நிலையைக் குறைத்துக் கூறவில்லை மாற்றாக ஆசிரியர்கள் தமது கற்பித்தலை விளைதிறனுடையதாக்க வேண்டுமாயின் மாணவர்களின் முக்கிய பங்களிப்பை (Critical Role) அவர்கள் விளங்கிக் கொண்டு மாணவர் மையமான ஆசிரியராக மாற வேண்டும். வினாகேட்டல், தகுந்த சந்தர்ப்பங்களில் பின்னுட்டல்களை உடனடியாக வழங்கல் போன்ற நடப்பங்களினுடாக ஆசிரியர் வெற்றி காணலாம்.

மலையக மாணவர்களும் கல்வி சார்ந்த பிரச்சினைகளும் ஓர் வர்க்க பார்வை

வ. குானதார்சனி
ஆரம்பியில்
2ஆம் வருடம்

மாஸிகையில் பிறக்கவில்லை
மண்வாசனை யாம் அறிவோம்
மதுங்கொண்ட மிருகமல்ல
மனம் கொண்ட மனிஹம் நாம்
திடம்யாறி பிறந்துதனால் - எமக்கு
கிடிக்குறைக்க ஏதுமில்லை
உணர்ந்துக்கொள் மாணிடனே
மலையகத்தான் மனங்கொண்டான் என்று !

அந்தவகையில் மலையக மாணவர்களின் கல்விசார்ந்த பிரச்சினைகள் என்னும் தலைப்பினை வாங்கியிருக்கிறோம் நோக்குமிட்து தற்காலத்தில் இருபத்தேராம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கும் நாம் மலையகதாயின் பிள்ளைகள் என்பதை மறவோம் மனிதன் மனிதனாக வாழவேண்டுமாயின் பல்வேறான இன்றியமையாத காரணிகள் அவசியமாகும். அந்த வகையில் கல்வி என்பது ஒவ்வொரு சமூகத்தையும் வாழவைக்கும் தெய்வம் என்றே கூறலாம். தற்காலத்தில் பல்வேறான வர்க்கபோராட்டம் நடந்துக் கொண்டிருப்பது கண்கூடு, இவ்வர்க்க பிரிவுகளானது சகல துறைகளையும் வேவொர்த்து கொண்டிருக்கின்றது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. கல்வித்துறையில் இவ் வர்க்கமானது எவ்வாறான ஆதிக்கத்தை செலுத்துகின்றது என்பதை நோக்குவோமாயின்,

குடும்பச்சுழல், வீட்டைப்பு, இலக்குவிப்பு, தாயின் நிலை, மருந்துவ உதவி, சமூகச் சூழல், பாடசாலை சூழல், தனியார் கல்வி இவற்றுக்கான ஆலோசனைகள் போன்ற விடயங்களை கூறுவதானது இத்தலைப்பினை முழுமைப்படுத்துவதாக அமையும். எனவே கல்வியில் மலையக மாணவர்களின் நிலை எவ்வாறு உள்ளது என்று நோக்குமிட்த்து, முதலாவதாக குடும்பச் சூழலை எடுத்துக்கொள்வோமாயின் ஒவ்வொரு மாணவனின் வெற்றிக்குப் பின்டும் பெற்றோர், உற்றினர், சகோதரர்கள் என்று குடும்பம் ஒன்று காணப்படும். கட்டாயமாக தற்காலத்தில் கல்விகற்ற பெற்றோர் தேவை என உணர்படுகின்றது. எமது மலையக சூழலை எடுத்து நோக்கும் போது, குடும்பத்தில் கல்விக்கற்றோர் இல்லை, ஆகையால் பிள்ளைகள் வீட்டு வேலைக்கூட அமர்த்தப்படுகின்றனர். அதும் மூன்றி உணவு, பாதுகாப்பு, அக்கரை போன்றன ஏனைய கற்ற உயர்வர்க்கத்தினாற்றில் எமது மலையகமக்களிடம் இல்லையென்று கூறினாலும் அது பிழையாகாது. பொட்டியை உணவாக உட்கொண்டு போசனை இன்றி மாணவர்கள் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பப்படும் போது அவர்களால் சுறுக்கப்பாக இயங்கமுடியாது இருப்பதை காணமுடியும். தாய் வெளிநாடு செல்லல், தந்தை மறுமணம் செய்தல், செவிழித்தாம்

குழந்தைவளர்த்தல், பாட்டி, தாத்தா குழந்தைகளை வளர்த்தல் போன்றன இடம் பெறுவதால் மாணவர்களின் உடல், உள் வளர்ச்சி சரியாக பேணப்படாமெயினால் கல்வியில் பின்தங்கியே உள்ளனர் என்று கூறலாம்.

மேலும் கிணற்றுத்தவணையாக வாழ்வு என்று விடியுமோ என்று கூறினால் அது சாத்தியமாகாது. அடுத்ததாக வீட்டின் அணைப்பானது மாணவர்களின் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய தூண்டியாக காணப்படுகின்றது. வயத்தில் வாழ்ந்துக் கொண்டு போதுமான இடவசதிகளவின்றி முடக்கப்பட்ட சிந்தனைகளுடன் வாழும் வாழ்வா, இதனால் பழக்கவழக்கங்களில் எவ்வித மாற்றமும் இன்றி, தினமும் சண்டைகளுடனும், போட்டி பொறுமைகளுடனும் வாழும் வாழ்க்கை. இவைகள் மாணவர்களை கல்வியில் மீட்சிப்பு வைக்காது காணப்படும் தடைக்கர்களாகவே காணப்படுகின்றன. ‘தந்தை என்ற உறவும், தாரம் என்ற உறவும் மறந்து போகும் தந்தை மதுவில் இருக்கும் போது’ என்ற கவியதிகளினுடாக நாம் லயவாழ்க்கை வாழும் போது இவ்வாறான சீகேகூகள் இடம் பெற வாய்ப்புகள் அதிகமாக கணப்பட்டன எனவும் கூறப்படுகின்றது. இவைகள் வீட்மைப்பினையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இவ்வாறு வசித்து வரும் மாணவர்களின் கல்வி கேள்விக்குறியியாம்.

மேலும், ஊக்குவிப்புகள் தொடர்பாக நோக்கும் போது மலையக மக்களின் வாழ்வானது இன்னோன்ன சொல்லன்னா துயர்களை தாங்கிக் கொண்டுள்ளது. வீட்டிலும் சரி பாடசாலைகளிலும் சரி சரியான ஊக்குவிப்புக்கள் வழங்கப்படுவதில்லை. ஒவ்வொரு மாணவனும் செய்யும் செயல்களை ஊக்கப்படுத்தும்போதே அவன் வளர்வான். ஆனால் பற்றோருடைய ஊக்குவிப்பானது ஏனைய சமூகங்களைவிட முற்றாகவே குறைவு என்று கூறலாம். மேலும் புலமைப்பிரில்கள், பொருள் பண உதவிகள் போன்றன தற்போது கிடைப்பது அரிதாகவே உள்ளது. அதிஷ்டவசமாக ஒருசிலர் முன்னேறி சென்றாலும் அவர்களையும் ஏனைய சமூகத்தினர் கட்டிக்காட்டி குறைகூறி முடக்குவதை நாம் தினமும் அவதானித்துக் கொண்டே இருக்கிறோம்.

‘பிறப்பினில் ஊணமில்லை கூடை
சுமர்பினில் ஊனமானேன்
குருதியை கருகச் சிரய்து
குடும்பத்துக்காய் பாருப்பட்டேன்’

என்று ஓர் அன்னை கூறும் துயரம் அவனது சொல்லன்னா துயாத்தை வெளிக்காட்டுகின்றது. தேவிலையை தேவமாகக் கொண்டு உயிரவாழும் தாய்ப்பார்கள் குழந்தைகளை கூறந்துபடி தேவிலை அடியினில் துயரும் நிலை கண்கூடு. ஒவ்வொரு குழந்தையும் தாம் பிறப்பதற்கு முன் கருவறையிலே சகலவிதமான வளர்ச்சியையும் பெற்றுக்கொள்ளும் ஆனால் மலையக மக்கள் பிரசவகாலங்களில் உடலுக்கும், உள்ளத்திற்கும் எவ்விதமான கரிசனையும் காட்டாது போன்றாக்கான உணவுண்ணாது போதை வஸ்துக்கு அடிமைப்பட்டு மன நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளாகி வாழும் வாழக்கையானது மாணவர்களுக்கு கல்வியில் பாரிய பின்தங்கிய விளைவுகளையே ஏற்படுத்துகின்றது. ஏனைய உயர்வகுப்பினர் சிறப்பான முறையில் பேணி பாதுகாப்பட்டன்

வாழ்ந்து அறிவுள்ள பின்னைகளைப் பெற்று கல்வியில் மேம்படுத்துகின்றனர். ஆனால் மலையக மக்களுக்கே இந்நிலை ஏற்பட்டுள்ளனம் விளிப்புணர்வின்றி செயற்படலாகும்.

மேலும் ‘நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்’என்ற கருத்துக்கமைய நோயின்றி வாழவேண்டும். மலையக பகுதிகளில் போதுமான அளவு வைத்தியசதி இல்லாமையானது மக்களது வாழ்க்கையையே சீரிக்கும் நிலைக்கு உள்ளாக்குகின்றது. மருத்துவ வசதியானது நகர்ப்புத்தவர்களுக்கு மிதுமிஞ்சி காணப்பட்டாலும், எம்மவர்களின் நிலை பரிதாபானதாகவே உள்ளது. எத்தனை மாண்மொழி, எத்தனை விஷத்து, எத்தனை நோய்கள் அத்தனைக்கும் விடையில்லை. இன்றைய காலம் விண்ணும், மண்ணும் தொட்டு விளையாடும் காலமிது என்றாலும் ஒவ்வொரு மனிதனும் முடக்கப்பட்டுள்ளன. உடல் ஊனத்தினால் அல்ல மன ஊனத்தினால் என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. சனத்தொகைக்கேற்ப வைத்திய வசதி இல்லை. இவைகளால் நோய்வாய்ப்படும் சிறார்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றனர். உதாரணமாக டெங்கு. யானைக்கால், மலேரியா, வாந்திபேதி போன்ற நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டு உயிரிழந்துள்ளனர். எனவே மாணவர்களின் கல்வியிலும் இக்காரணியில் பெருமளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. வெளியே விசேஷ வைத்தியர்களை நாட்வேண்டுமானால் பணம் இல்லாமை போன்றன தற்கால நிறுத்துக்கலாகும். மலையக மாணவர்களின் கல்வியில் சமூக குறைானது மிகவும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற ஒரு விடயமாகும். சாதி, மதம், பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் போன்றன வித்தியாசப்பட்டு காணப்படுவதானது மக்களிடையே பல பிரச்சினைகளை உண்டுபண்ணியுள்ளன. ஏற்றுத்தாழ்வுகள் ஏற்பட்டு மாணவர்களின் கற்றலிலும் சரி, இணைபாடவிதான் செயற்பாடுகளிலும் பின்தங்கியே காணப்படுகின்றனர். இவற்றுக்கு பாடசாலைகளும் காரணமாகியுள்ளன. மலையகத்தில் வரிப்போர் என்று கூறி வளர்ச்சிகளுக்கு பலர் தடையிடல், மாணவர்களின் விருப்புவற்புக்கு இடமளிக்காமே, பணத்தை மையமாகக் கொண்ட கல்விமுறை போன்ற பல்வேறான விடயங்களின் மூலமாக மாணவர்களின் கல்வி நிலை பின்தங்கி காணப்படுகின்றது.

மேலும் தனியார் கல்வி முறையானது தற்போது பாந்துயட்டு காணப்படுவதனால் வசதியடைந்தோரால் சென்று கற்றலை மேம்படுத்த முடியும். வசதியற்றோர் கவலையுடனும், எக்கத்துடனும், எமாற்றங்களுடனும் இருப்பது மிகவும் கீழ்நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும். இவற்றில் வர்க்க பேதங்கள் தலைவித்தாடும் நிலையினையும் கண்டுக்கொள்ளமுடியும். எனவே இவ்வாறு பசுமாத்தானிபோல் மனதளவில் பல்வேறான முறைகளில் பாதிக்கப்பட்டு வாழ்வதைவிட உடைத்தெரிவோம் என்று தந்துணிவடன் கல்வியை தொடர்வதால் முடியாது. முடியாது என்று கூறிய விடயங்களை எல்லாம் முழுமனதுடன் முடியும் என்று நிலைநாட்ட முடியும். வர்க்கபேதமானது காலமாக்கல் கூறியுள்ளர் பாட்டாளிகளின் சுவாதிகாரம் என்று ஏற்படுமோ அன்றே வர்க்கம் என்ற ஒன்று காணப்படாது தூக்கி ஸியப்படும் என்றார். ஒருகை தட்டினால் ஓசைவராது சேர்ந்து செயற்பட்டால் மலையக மாணவர்களின் கல்வியில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முடியும். ‘காலைச் சூரியனாக’ மினிஞம் இளைஞர்களே பறப்படுவங்கள் இன்றே புது மலையகம் படைப்போம்.

கல்வியுலகில் தேர்ச்சிமையக் கல்வி

S. டயானி
தமிழ் பிரிவு,
இரண்டாம் வருடம்.

கல்வியானது ஒரு மனிதனின் வாழ்வில் நடத்தையில் மாற்றுத்தை ஏற்படுத்தும் தொடர்ச்சியானதும் நிலையானதுமான ஒரு செயற்பாடே ‘கல்வி’ என்றாகும். ஒருவன் பெறும் பல்வகைப்பட்ட அனுபவங்களும் கல்விதான். அனுபவத்தின் உள்ளகவே ஒருவன் அறிவைப் பெறுகின்றான். அனுபவங்கள் பாடசாலையில் மட்டும் கிடைப்பதன்று அவை தொட்டில் தொடக்கம் ஒருவன் வாழ்நாள் இறப்பு வரை நீடிக்கும்.

ஆர்ப்பகாலத்தின் கல்வி என்கூடு ‘வெறுமையில் உள்ள தலைக்கு அறிவை நுழைக்கும் செயல்’ என்பதாகும். எனவே இவ்வடிப்படையில் ஆசிரியர் கல்வியை வழங்குபவராகவும் மாணவர் பெறுபவராகவும் மட்டுமே இருந்தனர் இது ஆசிரியர் மையக்கல்வியாக காணப்பட்டது. இதில் ஏற்பட்ட குறைபாடு காரணமாகவே மாணவர் மையக்கல்வி பாடசாலைக்கல்வி போன்ற கல்வி சிற்தனைகள் இலங்கை பாடசாலைகளில் ஊடுறுவிச் செல்லினும் சமூகத்தில் பெரிய ஒரு மாற்றுத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. அதற்கு மாறாக தேசிய மட்டத்தில் குறைவான வெளிப்பாடு, சமூக போர்ட்டம், வன்செயல்களின் உயர்வீதும், தற்காலை, வேலையில்லா திண்டாட்டம், குறைவான பெறுபேற்று வீதம், பாடசாலை கல்வி பூர்க்கணிப்பு என்பன இலங்கை கல்வி வரலாற்றில் கல்வியின் தோல்வி நிலை அறிகுறிக்கையே வெளிப்படுத்துகின்றன.

இதுவே பாடசாலைகளில் தரமான கல்வி வழங்குப்படாமல் இங்க கற்பித்தல் கோலமானது அறிவுத்தொகுதியைப் பெற்று, பல்கலைக்கழக நுழைசீச் சீட்டைப் பெற்ற என்ற இலக்கினைக் கொண்டதாகவே இருந்தது. இதற்கு கலைத்திட்டமானது, பாடசாலையானது, பரிட்சைமையமானதாகவே நீண்டகாலம் இருந்து வந்தனம் ஆகும். பரிட்சைகளில் சித்தி பெறும் கூட்டம் ஒன்றை உற்பத்திசெய்யும் தொழிலகமாகவே பாடசாலையும், பல்கலைக்கழகங்களும் காணப்பட்டது. இவ்விடயங்களை 1992-ஆம் ஆண்டு தேரிய கல்வி ஆணைக்குமு அறிக்கை தெளிவாக கூறியுள்ளது. இதற்கு காரணமாக கலைத்திட்டம் எடுத்தியமில்லைதான். பல்கலைகழகத்தில் அல்லது பாடசாலைகளில் சித்திப்பற்ற அடிப்படை தேர்ச்சி இல்லாத நிலையில் இருப்பதை எடுத்து காட்டியது. அத்தோடு இலவசகல்வி மூலம் அனைவருக்கும் கல்வி, கல்வியில் சமாளிப்பு எனும் சிற்தனை தோன்றினாலும் தரமான கல்வியை வழங்கமுடியாமல் போய்விட்டது. இதனால் தேரிய கல்வி ஆணைக்குமு அறிக்கையின் வித்தியதைக்கணமை ‘தேர்ச்சி மையக் கல்வி சிற்தனை’ இலங்கையின் கல்வி உலகில் பிரவேசித்தது.

இவ் அறிக்கையின்படி கற்றல், கற்பித்தல் செயன்முறையின் ஈற்றில் அடைய எதிரார்க்கப்படும் இலக்குகள், தேர்ச்சிகளை அடிப்படையாக கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் என குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதன்படி நாடு முழுதூரும் 1-13 வயத்தினர் கலைத்திட்டம் தேர்ச்சி மையக் கலைத்திட்ட அமைப்பில் கட்டியமுப்பட்டது. இவ்தேர்ச்சிமையக் கலைத்திட்டத்தின் நோக்கம் மையச்சிற்தனையில் சுற்று

விலகி செல்வது ஆகும். அதாவது அறிவை பெற்றுக் கொடுத்தல் அல்லது பரிட்சை ஒன்றில் சிறந்த பெறுபேற்றை பெறல் அல்லது பல்கலைகழக நூழைவு சீட்டைப் பெறல் என்ற மையக்கருவில் இருந்த கலைத்திட்டத்தின் அடித்தளத்தை தேர்ச்சிமையக் கல்விஅமைப்புக்கு ஏற்ப மாறுவதே தேர்ச்சிமையக் கலைத்திட்டமாகும்.

ஒவ்வொரு மாண்பனும் இருந்த வாழ்வை நடாத்த வேண்டிய அறிவு விளக்கம் செற்றின், ஆக்கத்திறன், சுயதாண்டல், ஒழுக்கம், சகிப்பாத்தன்மை, மதிப்பளித்தல் மற்றும் எனைய பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் கொண்ட முழுமையான ஆளுமை விருத்தி உடையவராக உருவாக்க பாடசாலை காலம் ஒன்றில் ஒரு பிள்ளை பெறக்கூடிய அடிப்படை தேர்ச்சிகள் இனக்காணப்பட்டு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை பின்வருமாறு,

1. தொடர்பாடல் தேர்ச்சிகள்
2. சூழல் தொடர்பான தேர்ச்சிகள்
3. ஒழுகலாறு, சமயம் தொடர்பான தேர்ச்சிகள்
4. ஓய்வு விளையாட்டு சார்பான தேர்ச்சிகள்
5. கற்றல் தொடர்பான தேர்ச்சிகள்

1977ம் ஆண்டு இவ் ஜந்து வகையான தேர்ச்சிகளும் பரிந்துரைக்கப்பட்டன. இவ் ஜந்து தேர்ச்சிகளையும் பெற்ற பிள்ளை பாடசாலை குழலில் இருந்து பொருத்தமான சமூகமயமாக்கஞ்சையை பிரஜெயாகவும் இலகுவாக இப்பிள்ளை இணைந்துகொள்ள முடியும். ஜந்தாம் வகை தேர்ச்சியான கற்க கற்றல் எனும் தேர்ச்சியில் விரைவாக மாறுகின்ற சிக்கலான நெருக்கடியான உலகு ஒன்றின் இயல்பில் இருந்து நேரடியாக உருவாகின்றன. ஒருவர் எதனை கற்றாலும் அக்கல்வி காலத்திற்கு ஏற்ப புதுப்பிக்கப்படவும் மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தப்படவும் அவசியமாகும். இதற்கு ஒருவர் தம் அவதானத்தை பேணுவதிலும், விழிப்புணரவு, நுண்ணுணர்வும், திறமையுடையவராய் இருப்பதோடு ஒரு குறித்த நிலையில் அவசியமாகின்ற விபரங்களை விடாமுயற்சியோடு கவனிக்க விருப்பமுடையவராக இருத்தல் என்பதை உணர்த்துவதே ஜந்தாம் வகை தேர்ச்சியாகும்.

மேலும் இவ் ஜந்து வகை தேர்ச்சியோடு மேலும் இரண்டு தேர்ச்சிகளை தேசிய கல்வி ஆணைக்கும் 2003ம் ஆண்டு வெளியிட்டது.

1. வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய தேர்ச்சி
2. ஆளுமை விருத்திக்கு தேவையான தேர்ச்சி

இவ்விரு தேர்ச்சிகளோடு மொத்தம் எழு தேர்ச்சிகளை மாணவன் பெற இவ் தேர்ச்சி மையக் கல்வி வழிவகுத்துள்ளது. கல்விகற்ற பின் தன் வாழ்விற்கு ஏற்ற தொழிலையும், ஆளுமையையும் பெறுவது அவசியமாகின்றது. இதனையும் கல்வியூகவே தேர்ச்சிமையக் கல்வி மாணவர்களுக்கு வழங்குகின்றது என்பது நிகராகாது.

1-13ம் தரும் வரை படித்த பாடசாலையை விட்டு வெளியேறும் பின்னைகளுக்கு மேற்கூறிய தேர்ச்சிகளைப்பறக்கூடியவகையில் கற்றல் கற்பித்தல் மதிப்பீடு செயற்பாடுகளுள் அமைய வேண்டும். ஆசிரியர் தன் கற்றல் கற்பித்தல் மதிப்பீடு செயற்பாடுகளின் போது இவ்தேர்ச்சிகளை மாணவன் எப்தப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டே தீட்டம் வேண்டும். அல்லாமல் பழைய முறையில் பாடப்புத்தகத்தின் அடிப்படையில் கற்பித்தலையும், வகுப்பறை செயற்பாடுகளையும் வைத்துக்கொண்டு தேர்ச்சிமையக் கல்வியில் தேர்ச்சிகளை, மாணவரின் தேர்ச்சி மட்டத்தை அளவிட முடியாது. ஆகவேதான் இதில் மாபு நீதியற் மதிப்பீட்டு கலாசாரத்திற்கு ஆசிரியர்கள் செல்லவேண்டியுள்ளது.

இதனைசுற்று ஆராயும் போது மதிப்பீட்டுக்கலாசாரத்தில் மிகபிரதானபங்கை வகித்த எழுத்தப்பீட்சை தேர்ச்சிமையக் கல்வியில் பலம் குன்றியதாகவே காணப்படுகிறது. ஒரு பின்னையிடம் விருத்தியாகியுள்ள தேர்ச்சிகளை எழுத்து பீட்சைமூலம் அளவிட முடியாது. உதாரணமாக நல்லொழுக்கம் சமயம் சார் தேர்ச்சிகளை எழுத்து பரிட்சையால் அளவிட முடியாது. இதற்கமைய தேர்ச்சிகளை அளவிட பல்வேறு கருவிகளின் தேவை ஏற்படுகின்றது. இதற்கேற்ப ஓப்பட, செயற்திட்டம், பாடம் மேம்பாட்டு கலைப்பிரயாணங்கள், ஆய்வு, செய்முறை, வாய்மொழி பீட்சை, அவதானிப்பு போன்ற கணிப்பீட்டு கருவிகள் கற்றல் கற்பித்தல் உத்திகளை பயன்படுகின்றது. அதே வேளை இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களின் மாணவர்களை மதிப்பீட்டுக்கு உட்படுத்துவதும் தேர்ச்சிமையக் கல்வியின் அடிப்படையிலே ஆகும்.

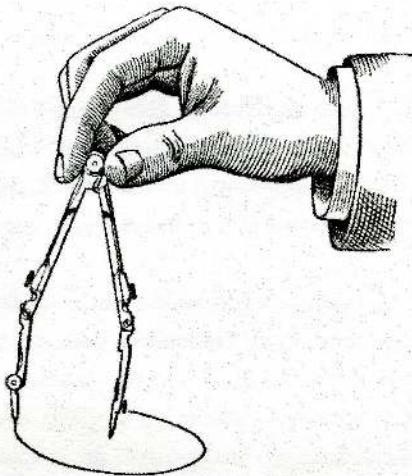
ஆனால் பாடசாலையில் தேர்ச்சிமையக் கல்வி பூரணமற்ற விளக்கமும், தெளிவற்ற போக்கும் தேர்ச்சி என்றால் என்ன என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையில் இன்று ஆசிரியர்கள் இருக்கின்றனர். இதற்கு காரணம் என்னவெனில் தேர்ச்சிகளுக்கு ஏற்ப இலக்குகளினை தீர்மானிக்காவையும், அத்தோடு கணிப்பீட்டுக் கருவிகளை கற்றல் கற்பித்தல் செயல் ஒழுங்காகவும், மதிப்பீட்டு ஒழுங்காகவும் தொடர்புடூத்திசெயல்டாமையே ஆகும். அத்தோடு பழக்கப்பட்ட மாபு நீதியான புத்தகம் எழுத்துப்பீட்சை தேர்ச்சிகளை அளவிட முனைவதுமே இவ் தெளிவற்ற சிந்தனைக்கு காரணமாகும்.

எனினும் மாறிவரும் உலகிற்கு ஏற்ப சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கக்கூடிய பின்னைகளை உருவாக்கவும், தொழில்களுக்கு பொருத்தப்பாடுடைய சிறந்த ஆராமம் மிக்க பின்னையை உருவாக்கவும் இத்தேர்ச்சிமையக் கல்வி ஓர் அடித்தளம் என்பதே கண்காடு. இதனை அறிந்து கற்றல் கற்பித்தல் இடம்பெறில் கல்வியுலகின் சவால்களை மாணவர்கள் வெல்வது இலகுவானது என்பதில் எவ்வித ஜயப்பாடும் இல்லை.

மலையகமும் ஆசிரியர் தொழிலும்

தொ. சந்திரமோகன்
தமிழ் பிரிவு
இரண்டாம் வருடம்.

மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என நம் முன்னோர்கள் போற்றியிருக்கிறார்கள். ஒரு பிள்ளைக்கு தன் தூய், தந்தைக்கு பின் அப்பிள்ளைக்கு வழிகாட்டவும், ஆலோசனை கூறவும் குருவோ இருக்கிறார். குரு குலகல்வியில் ஆரம்பித்து கல்வியானது தற்போது மிகனிக்கல்வி, சமயக் கல்வி, ஒழுக்ககல்வி, விழுமியக்கல்வி, உயர்கல்வி, தொலைகல்வி, திறந்தகல்வி, பாடசாலைகல்வி, பல்கலைகழகக்கல்வி, பாலர்கல்வி, முறைசார் கல்வி, முறைசாரா கல்வி, அனைவருக்கும் கல்வி என பல கல்வி முறைகள் இன்று காணப்படுகின்றது.

இக்கல்வி முறைகளிலெல்லாம் முதன்மை வழங்குவது ஆசிரியர் ஒருவரே. ஆசிரியர் என்பதற்கு பல்வேறு வரைவிலக்கணங்களை பல்வேறு அறிஞர்கள் கூறியிருக்கின்றனர். உதாரணமாக மகாந்தி காந்தி அவர்கள் இவ்வாறு கூறுகிறார். எவ்வளர்நாருவன் அனுதினமும் வாசிக்கின்றானே அவனே சிறந்த ஆசிரியன் எனவே ஆசிரியர்கள் என்பவர்கள் தெளிவறு கற்க வேண்டும். ஒரு ஆசிரியர் எவ்வாறான மேலான அறிவை பெற்று இருக்கின்றாரோ அதனாடகவே தான் கற்கிக்கும் அவ்வறிவு மாணவர்களுக்கு போய் சேரும். ஆசிரியர்கள் தெளிவாகவும் முறையாகவும் கற்காத போது அவிடத்தில் கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்கும் அவ்வறிவு போய் சேராது என்பது உண்மையே.

ஆசிரியரை அறிஞர்கள் கண்ணாடிக்கு ஒப்பிட்டு கூறியுள்ளமைப்பாகுத்தமானதாகும். அதாவது ஒரு ஏழைக்கும் கண்ணாடிதான் ஆசிரியர் ஒரு ஆசிரியரின் செயற்பாடு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தின் பின்னர் அச்சுறுகத்தில் பிரதிபளிப்பதை காணலாம். எனவே ஆசிரியரை கண்ணாடிக்கு ஒப்பிட்டுள்ளமைப்பாகுத்தமானதாகும். ஆசிரியர் தொழிலை ஒரு தொழில் என்பதற்கு பதிலாக அதனை ஒரு சேவை என்றே கருத வேண்டும்.

இந்த சேவையை பெற்றுக்கொண்ட பலர் தங்களுடைய கடமைகளையும் பொறுப்புக்களையும் மறந்து வேறு ஏதோ ஒன்றை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது வேதனையான விடயமாகும். இன்று ஒரு சில ஆசிரியர்கள் இத்தொழிலை பெற்றாக கொண்ட பின் அத்துறைக்கான பயிற்சினையோ உயர்கல்வினையோ பெறாமல் காலத்தை வீணடிப்பது தொழிலுக்கும், பின்னைக்கும் எந்காலத்தில் ஆயுத்தாக அனுமதி என்பது சந்தேகமில்லை.

பல ஆசிரியர்கள் இன்று உயர் கல்வியை நாடி சென்றாலும் இன்னும் பூரங்களை தங்களுக்குப் பொறுத்தியை பெற்று கொள்ள வில்லை. இவ்வாறான ஆசிரியர்கள் இன்றைய மாணவர்களிடத்தில் காணப்படும் அறிவு விருத்தியுடன் போட்டிப் போட முடியாமல் பாடசாலைகளிலும், வகுப்பறைகளிலும் முரண்படுகிறார்கள்.

ஒரு சமூகத்துக்கான ஆரோக்கியமான பிரஜையை உருவாக்குவது பாடசாலையாகும். பாடசாலை என்பது ஆசிரியர்களையே குறிக்கின்றது. நற்பிரஜையை உருவாக்குவதே இலங்கையின் தேசிய கல்வி கொள்கையும் ஆகும். ஆனால் இன்றைய ரமுக, கலாசார பண்பாட்டு விழுமிய சீர்விக்கு பாடசாலையில் இருந்து வெளியேறும் ஆரோக்கியமற்ற பிரஜைகளும் ஒர் காரணமாகும். இவ்வகை உருவாக்குமின்றவர்கள் யார்? பெற்றோர்களா? ஆசிரியர்களா? சமூகத்திலுள்ளவர்களா? இந்த கேள்விக்கு விடை தேட முடியாமல் உள்ளது. எனவே ஆரோக்கியமான குழந்தை, பிரஜை, ரமுகம் மூவரும் ஒன்றிணைந்து செயற்ற முடியும்.

மாணவர்கள் ஆசிரியர் சொல்வதை முழுமையாக கேட்டு நடப்பர். அதனையே பின்பற்றவர். இது மட்டுமல்லது தமது ஆசிரியர் தமது ஏதாவது ஒன்றை கற்று கொடுப்பார் என்றும் தம்மை வாழ்க்கையின் உச்ச நிலைக்கு கொண்டு செல்வார்கள் என்றும் நான் இவருடைய கற்பித்தலை முழுமையாக நம்பி உள்ளேன் என்னுடைய எந்கால வாழ்கையே இவருடைய கையில்தான் உள்ளது என்ற ஏக்கத்துடன் வாழ்க்கையில் வெற்றி அடைவேன் என்ற நம்பிக்கையில் வகுப்பறையில் இருப்பதை எத்தனை ஆசிரியர்கள் தனது அக்க கண்களால் உணர்ந்துள்ளனர். தற்போதுள்ள ஆசிரியர்கள் வெறுமனே சம்பளம் பெறுவதிலும், விடுமுறை எடுப்பதிலும், கதை பேசுவதில், நேரத்தை வீணடிப்பதில் கற்றல், கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபாடுமல் மாணவர்களின் உயர்கல்வியில் அக்கறை இன்மை போன்ற விடயத்தில் காட்டும் அக்கறையை உண்மையில் மாணவர்களின் உயர்ச்சியில் காட்டுகின்றோம் என்பதை ஆராய்வதில் கவலையும் வேதனையும் நம் சமூகம் பட... வேண்டும்.

ஆசிரியர் தொழில் உலகத்திலேலே புனிதமானது. இந்த புனித தன்மையான தொழிலை எத்தனை ஆசிரியர்கள் வாழ் வைக்கின்றார்கள் என்பது கேள்வி குறியாக

உள்ளது. குறிப்பாக பெருந்தோட்டப் பிரதேசத்தில் தொடர்ச்சியாக கல்வித்தரம் குறைந்தவர்களே ஆசிரியர் தொழிலுக்கு தெரிவு செய்யப்படுகின்றார்கள். அதாவது க.பொ.த. சாதாரண தரப்த்தில் ஆறு பாடம் சித்தி பெற்றவர்களும் தெரிவு செய்யப்படுகிறார்கள். ஒரு சில நூர்களில் பட்டதாரிகளும் நியமிக்கப்படுகின்றார்கள்.

ஆசிரியர் தொழில் என்பது தாம் கற்பிக்கும் பாடத்துறையோடு சால்வந்தப்பட்டது. உதாரணமாக ஒரு ஆசிரியர் க.பொ.த.சாதாரண தாத்தில் விஞ்ஞானம், கணிதம், ஆங்கிலப் பாடத்தில் திறமை மித்தி பெற்றுள்ளதற்காக அவருக்கு க.பொ.த.சாதாரண தரம் 8,9,10 வருப்புக்கு விஞ்ஞானம், கணிதம், ஆங்கிலப் பாடங்களை இன்றுள்ள புதிய பாடத்திட்டத்திற்கணமை கற்பிக்க முடியாது. இவர்களில் பலர் க.பொ.த. சாதாரண தரப்பரிட்சையில் விஞ்ஞானம், கணிதம், ஆங்கிலப் பாடங்களில் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்று க.பொ.த.உயர்தரத்தில் வர்த்தக பிரிவில் பயின்றவர்கள் அனேகமானவர்கள் உள்ளனர். இதனால் இவர்களால் மாணவர்களுக்கு பாடரீதியான அறிவை கொடுக்க முடியாது. எனவே இவ்வாறான ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய கல்வி தகைமைகளையும் தொழில் தகைமைகளையும் உயர்த்தி கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால் பாதிக்கப்படுவது எமது எதிர்கால மனையக சமுதாயமே.

இவ்வாறான ஆசிரியர்களுக்கு கல்வி அமைச்சினால் மேலதிக பயிற்சிகளையும் ஆசிரியர் வாண்மை கருத்தரங்குகளையும் நடத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு துறைகளிலும் சிறப்பு தேர்ச்சி பெற்ற ஆசிரியர்களை வெளிநாடுகளிலிருந்தாவது வரவைழுத்து தலைமைத்துவம் உற்பட இன்னோன்ன கல்வி தகைமைகளை பாடரீதியாக உயர்த்துவதற்கு தொழிற்சங்கங்களும் ஏனைய மனையகத்தில் காணப்படும் அமைப்புகளும் முன்வர வேண்டும். ஆகவே வகுப்பறையில் கற்பித்தவில் தரம் என்று உருவாகின்றதோ அன்று தான் பூஜையான பெறுபேறுகளை பெருந்தோட்ட பாடசாலைகளில் எதிர்பார்க்கலாம்.

தற்காலத்தில் மேற்குறிப்பிட்ட குறையை நிவர்த்தி செய்வதற்காக ஆசிரியர்களாலைகள், கல்வியியற் கல்லூரிகள் மூலம் ஆசிரியருக்கு பல்வேறுபயிற்சிகள் வழங்கப்படுகின்றன. இப்பயிற்சிகள் பாடம் உற்பட ஏனைய அனைத்து விடயங்களிலும் ஆகும். எனவே மனையகத்தில் கல்வியின் மகத்துவம் அறியாது இருண்டு கிடக்கும் சமுதாயத்தை அறிவு என்றும் கடவுக்கு இட்டு செல்லும் தோணியாக ஆசிரியர்கள் விளங்க வேண்டும்.

சிறுவர்களை நெருங்கும் போதைவஸ்து

S. சுபாட்சி
ஆரம்பியிலு
இண்டாம் வருடம்

வேகமாக கழன்று கொண்டிருக்கும் இவ்வினோத உலகில் மனித வாழ்வு வேகமாகவும் வினோதமாகவும் மாற்றுமடைந்துக்கொண்டு வருகிறது. இம் மாற்றங்கள் நன்மையாகவும், தீமையாகவும் அமைகின்றன. அவற்றுள் துரிதமான சமூகத்தை அடைந்துக்கொண்டிருப்பது தீமைகளே.

உம் சினிமா, போதைவஸ்து பாவனைகள்,

பல வழிகளிலும் செயற்பாடுகளிலும் இத்தீய வழிகள் இளைஞர் சமுதாயத்தை தொட்டுவிட்டது. அதே சமயம் மாணவர்களையும் சிறுவர்களையும் நெருங்கிவிட்டது.

குறிப்பாக ஓரைதைவஸ்து, பெற்றோர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை ஆரோக்கியமானவர்களாகவும் மலர்ச்சியானவர்களாகவுடைய வளர்க்க வேண்டும் என்று நினைக்கின்றார்கள். பிள்ளைகள் மழலை மொழி பேசும் போதே நல்லவற்றையும் தீயவற்றையும் கற்றுக்கொடுக்கின்றார்கள். குடும்பத்திலிருந்து அனேகநல்லவிடயங்களை கற்றும் பிள்ளைகள் சமூகத்திற்குள் செல்லும் போதே சற்று தடம் மாறுகின்றது. இவ்வாறானதொரு மாற்றம் எவ்வாறு நிகழ்கின்றது என்று சற்று நோக்குவோம்.

போதைவஸ்துக்களை (சிகாட், சாராயம்) விதியோகம் செய்கின்ற நிறுவனங்கள் தங்களுடைய விற்பனையை அதிகரிப்பதற்கும், இவற்றின்பால் சிறுவர்களைச் சுரப்பதற்கும் பலவழிகளை அனுபவுகின்றது. பெற்றோர்கள் தங்கள் வசதிக்குநிதிகள் பிள்ளைகளுக்கு கார்ட்டுன் திரைப்படங்களையும், நாடகங்களையும், பலதாப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளையும் தொலைக்காட்சியில் பார்ப்பதற்கு அனுமதிக்கின்றார்கள். உதாரணமாக கார்ட்டுன் படங்கள் சிறுவர்களுக்காக தயாரிக்கப்பட்டாலும் அவற்றினுடோக போதைவஸ்து மாணவர்களை நெருக்கின்றது. சிகாட் புகைப்பதையும், மது அருந்துவதையும் வீரமான செயல், கம்பியுமான செயல், இளைஞர்கள் செய்யக்கூடிய செயல் என்று சிறுவர்களின் மனதில் பதிய வைக்கின்றனர். கார்ட்டுன்களில் வரும் விதவிதமான கதாபாத்திரங்களை சிறுவர்கள் விரும்புகின்றார்கள். அக் கதாபாத்திரங்களை போன்று நடிப்பதற்கு ஆர்வம் கொண்டவர்கள் கார்ட்டுன்களில் வரும் கதாபாத்திரங்கள் அல்லது திரைப்படங்களில் தோன்றும் துக்கக் பிடித்தமான கதாபாத்திரங்கள் சிகாட் புகைக்குமாயின் அல்லது மது அருந்துமாயின் அதையே வீரமான செயலென்று நினைப்பார்கள். இப்பிள்ளைகள் குறிப்பிட்ட வயதை அடைந்ததும் சிகாட் புகைப்பதற்கும், மது அருந்துவதற்கும் இருக்கின்ற சாத்தியம் அதிகமாகும்.

திரைப்படங்களும் நாடகங்களும் பிள்ளைகளுக்கு ஓரைப்பியாருட்களை கவர்ச்சியாக காட்டுகின்றார்கள். தமது விருப்பத்திற்குரிய சினிமா நட்சத்திரம் போதைவஸ்துக்களை பயன்படுத்தும் காட்சியை கண்டு களிக்கும் சிறுவர்களின் உள்ளம் போதை பாவனைக்கு கவரப்படுகின்ற இவ்வாறான காட்சிகளை பார்க்காத

பிள்ளைகளைவிட 16 மாங்கு அதிகமாகுமென் அறியப்பட்டுள்ளது. திரைப்படங்களில் புகைக்கும் காட்சிகள் 50ஜ பார்த்து அதித்த பிள்ளைகளை விட புகைத்தல் சந்தர்ப்பங்கள் 160ஜப் பார்த்து ரசித்த பிள்ளைகளில் 31% ஆணோர் சிகரட்புகைப்பதை பரிசீத்து பார்க்க ஆர்வமுள்ளவர்களாவர்.

இலங்கையில் போதைவஸ்து பாவனையின் காரணமாக ஒரு நாளைக்கு சராசரியாக 60-70 க்கும் இடைப்பட்டவர்கள் உயிரிழுக்கின்றார்கள். இதன் காரணமாக இவர்களுடைய வியபாரத்தை தொடர்ந்து கொண்டு செல்வதுணை நோக்காக கொண்டு நாளாந்தும் இழுக்கும் அவர்களுடைய நுகள்வோருக்கு பதிலாக ஆகக் குறைந்தது 70 சிறுவர்களையாவது புதிதாக பழக்க வேண்டுமென்று முயற்சி செய்கின்றார்கள். இதனை நோக்காகக் கொண்டு சிறுவர்களை சிறு பராயத்திலிருந்து போதை பாவனைக்கு உட்படுத்துகின்றார்கள்.

இலங்கை இந்தியா போன்ற நாடுகளில் அதிகமானோர் திரைப்படங்களை பார்ப்பதற்கு அதிக ஆர்வமுள்ளவர்களாவர்கள். குறிப்பாக இளைஞர்கள் நடிகர்களை போன்று தங்களுடைய நடத்தைகளில் மாற்றுத்தை ஏற்படுத்துகின்றார்கள். இளைஞர் சமுதாயத்தை இலகுவான முறையில் கவர்ந்திழுப்பதற்கு சினிமா ஒரு முக்கிய இடத்தை பெறுகின்றது. சிறுவர் மற்றும் இளைஞர் சமுதாயத்தை அழித்துக் கொண்டிருக்கும் போதை வஸ்துக்களை அழிப்பதும் அழியும் சமுதாயத்தை கட்டியமுப்புவது ஒவ்வொருவரதும் கடமையாகும்.

உலகத்தையே தம் கைக்குள் வைத்திருக்கும் போதைவஸ்துக்கள் மலையக மண்ணையும் புதைத்துக் கொண்டிருப்பதே உண்ணையான விடயமாகும். பிள்ளைகளுக்கு சிறுவயதிலிருந்து போதைவஸ்து தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். இவற்றினால் ஏற்படும் தீங்குகளை எடுத்துரைத்தல் அதாவது புகைப்பதால் பற்ற நோய் ஏற்படும், உதடு கறுப்பாகும், முகம் சுருங்கி ஒரு வயது முதிர்ந்த தோற்றுத்தை ஏற்படுத்தும் அத்துடன் கருத்தாங்குகள், விளக்கப்படவக்கள், காட்சிப்பாங்கள் குறந் திரைப்படங்களினாடாக அறிவுரை வழங்குதல் சில ஊடகங்கள் தமது விற்பனையை அதிகரிக்க எவ்வாறான தந்தியோபாயங்களை பயன்படுத்துகின்றது, மனிதர்களை எவ்வாறு எமாற்றுகின்றது என்பது தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல் வேண்டும்.

இன்றைய இளைஞர்கள் எதிர்கால தலைவர்கள் எனவே சிறந்த தலைவர்களை மலையக மண்ணில் உருவாக்குவதில் ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், முதியோர்கள், சமூகத்தவர்கள் ஆகியோரது ஒத்துழைப்பு காணப்பட வேண்டும்.

தற்காலத்தில் மலையகத்தில் கல்வி நிலைப்பாடு

‘கேட்டு விழுச் செல்வம் கல்வி’

Y. நிஷாந்தனீ
முதலாம் வருடம்
ஆரம்ப பிரிவு

என்ற வள்ளுவரின் வாக்கானது கெடுதல் அல்லது அழிதல் இல்லாத செல்வம் கல்வி என்பதை சுட்டிக் காட்டுகின்றது. இப்படிப்பட்ட கல்வி மலையக இளைஞர் யுவதிகளின் மத்தியில் எவ்வாறான நிலைப்பாட்டில் உள்ளது என்பதை நோக்குவோம்.

தற்போதைய மலையக சமூகத்தின் வளர்ச்சி கல்வியிலேயே தங்கியுள்ளது. மலையக மக்களின் அறியாமையை நீக்கி அறிவுக் கண்களை திறக்கும் நோக்கமாக பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. ஒரு சமூகமானது வளர்ச்சி அடைவதற்கு கல்வி பிரதானமாக உள்ளது. இலங்கையில் கூமார் பதினைந்து இலட்சம் தோட்ட தொழிலாளர்கள் உள்ளனர். இவர்கள் தேவிலை, இறப்பு தோட்டப்பறுத்தைச் சார்ந்தவர்கள். இதே தொழிலை நம்பி வாழ்க்கை நடத்தினாலும் இவர்களில் தொண்ணுறு வீதமானோ தும் குழந்தைகளின் கல்வியில் எதுவித நாட்டமும் காட்டுவதில்லை என்றே கூறவேண்டியுள்ளது. இதற்கு பொருளாதாரப் பிரச்சினை பிரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

தோட்டத்தில் 1-5 வரை 1-8 வரையான பாடசாலைகளில் கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் அதற்கு மேலான உயர்கல்வியைப்பற தொலைவான பாடசாலைக்கு செல்ல வேண்டியுள்ளது. இவ்வேளையில் பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பு மற்றும் பணப் பிரச்சினை காரணமாக கல்வியை விட்டு நகர் புறங்களில் விட்டு வேலைக்காக சிரன்று விடுவதும் காரணம். பெற்றோர்களின் கவனமின்மை, வெளிநாட்டில் வேலை வாய்ப்பு விடும் மோகம் என்பன மலைய கல்வி பாதிப்படைவதற்கு பிரதான காரணியாக உள்ளது.

மலையகப் பாடசாலைகளைப் பொறுத்த வரையில் ஆசிரியர்கள் வெறுமேனே கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளில் மாத்திரம் ஈடுபாது மாணவர்களின் உள்சார்புக்கு ஏற்ற முறையான வழிக்காட்டல் ஆலோசனைகளையும் வழங்க வேண்டும். பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்கள் மேலதிக கட்டணங்களுமில் அக்கரைசெலுத்த வேண்டியது அவரியமாகும். மாணவர்களுக்கு அதிக பயிற்சி சேவையுடன் சமூக சிற்றனை கொண்ட கற்பித்தல் வெற்றி அளிக்கும் இதற்கமைய மலையகத்திலுள்ள தலைமைகள் சிலர்

வருடம் 2012 >

40

பள்ளிவிரண்டாவது இதழ் |

மலையக கல்வி, மலையகத்துவர்களின் பல்கலைக்கழக அனுமதி அறிகிறதல் என்பவற்றில் அதிக ஆர்வம் காட்டுகின்றனர்.

மலையகத்தில் இருக்கும் பெருந்தோட்ட பாடசாலைகளில் எத்தனை பாடசாலைகளில் உயர்தார வகுப்புகள் உள்ளன அறநிலீல் விஞ்ஞானம், கணிதம், கலை, வச்தகம் பெருந்தோட்ட நடைபெறுகின்றன. கடந்த 10 ஆண்டுகளில் எத்தனை பேர் தோற்றி சித்தி அடைந்தனர்? இதில் எத்தனைப் பேரை பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுப்பினர் என்பதை தகவல் மூலம் பெறுவதுடன் இதற்கான காரணத்தை பாடசாலைகளில் பெறுவதன் மூலம் மட்டுமே வெற்றி பெறலாம். இலங்கையில் தோட்டப்பறத்தை சார்ந்த மாணவர்கள் கூமர் 600 பேர் பல்கலைக்கழகத்திற்கு செல்லவாம் என்றாலும் கூமர் 100 பேர் மட்டுமே வருடத்திற்கு செல்கின்றனர். அதிலும் மலையக பாடசாலைகளில் இருந்து பல்கலைக்கழகம் செல்பவர்களில் தோட்டப்பற இந்திய வம்சாவளி மாணவர்கள் அல்லாமல் மூஸ்லிம் மாணவர்களும் செல்வதால் அதிலும் குறைவானவர்கள் பல்கலைக்கழகம் செல்கின்றனர். மலையகத்தின் பால் அக்கரையுள்ள படித்த மலையக பண்பாளர்கள் மலையக தோட்ட பாடசாலைகளில் கல்விப் பொதுத் தராதர சாதாரணதாம் கல்வி பொதுத் தராதர உயர்தார கல்வியில் அக்கரைகாட்டி சமூகத்தை வளர்த்துவிட வேண்டியது அவசியம்.

இலங்கையை பொருத்தமட்டில் கிராமப்புற எழுத்தறிவு 92.8% மும் பெருந்தோட்ட எழுத்தறிவு 81.3% ம் ஆகும். பெருந்தோட்டத்துறை ஆண், பெண் எழுத்தறிவு வீதம் முறையே 88.3% ம் ஆகும். தேசிய ரீதியாக பாடசாலை செல்லாதோர் 7.9% மற்றும் பெருந்தோட்டத்துறையில் பாடசாலை செல்லாதோர் 19.9% மும் ஆகும். இலங்கையிலுள்ள மொத்த பாடசாலைகள் 9800 ஆகும். மலையகத்திலுள்ள மொத்த பாடசாலைகள் 837 ஆகும். இலங்கையில் விஞ்ஞான மற்றும் கணித பின்கலைகளில் கற்கும் வசதிகள் கொண்ட பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை 12 ஆக காணப்படுவதால் இவர்களால் முறையான கல்வி கிடைப்பதில்லை. இதனை நிவர்த்தி செய்ய சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மற்றும் மலையகப் பெருந்தோட்ட பகுதிகளிலுள்ள மாணவர்கள் தமது கற்றல் செயற்பாடுகளில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்தாமல் பாடசாலைக் கல்வியிலிருந்து இடைவிலகிச் செல்வதனை காணக்கூடியதாக உள்ளது. தரம் 6-10 வரை கல்வி கற்கும் மாணவர்களே அதிகமாக பாடசாலைக் கல்வியை விட்டு இடைவிலகி தலைநகர் மற்றும் வெளியிடங்களுக்கு தொழிலுக்காக செல்கின்றனர். இவ்வாறு இவர்கள் பாடசாலைக் கல்வியிலிருந்து இடைவிலகக் காரணம் ஆராப்பக் கல்வியை முறையாக கற்காத மாணவர்கள் இடைநிலை வகுப்புகளுக்கு செல்லும் போது கற்றல் சூழலில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்கொள்ள முடியாமல் போவதே ஆகும். இடைவிலகிச்

செல்லும் மாணவர் தொகை ஏனைய பகுதிகளை விட மலையக பாடசாலைகளிலேயே அதிகம் காணப்படுகின்றன.

மேலும் மலையகப் பகுதி மக்கள் இன்றும் ஆங்கிலேயர்கள் அமைத்துக் கொடுத்த நீண்ட குடியிருப்புகளை கொண்ட லயன் களிலேயே வாழ்ந்து வருகின்றனர். இக்குடியிருப்பு முறை மாணவர்களின் கற்றலில் பெரிதும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. குறிப்பாக வயன் குடியிருப்புகளின் அமைப்பு, மின்சார வசதியின்னாம், வீட்டில் பெற்றோரின் அரவணைப்பு இன்னை, பெற்றோர்கள் தொழிலுக்காக வெளிநாடு செல்லல், ஆலோசனை வழங்குவதற்கு வீட்டில் யாரும் இன்னை, வீட்டு வறுமையை காட்டி வீட்டு வேலைகளுக்கு செல்லும்படி தொடர்ந்து அமுத்தம் கொடுத்தல், பெண் பிள்ளைகள் பருவமடைந்ததன் பின் நீண்ட நாட்கள் பாடசாலைக்கு அனுப்பானை, வீட்டு வேலைகள் அதிகம் கூடுதல்பட்டல் பெற்றோர் நோயக்குள்ளாதல், பாடசாலை செல்லும் வயதிலே பெற்றோரை இழப்பது, பினிமா தொலைக்காட்சி மோகம் இருப்போன்ற காரணிகள் கல்வியில் பெரும் பாதிப்பை செலுத்துகின்றன.

இவ்வாறு மலையகக் கல்வியில் நிலைப்பாடு காணப்படுகிறது. இந்திலையில் மாற்றும் பெற வேண்டும் இதுவே சகலதாம் எதிர்பார்ப்பாக உள்ளது. அத்தோடு பாடசாலை கல்வியை தொடர முடியாத தோட்ட பகுதிகளினால் வறுமையான மாணவர்களுக்கு சமூக தொண்டு நிறுவனங்களும் சமூக புத்திஜீவிகளும் மலையக தொழிற்சங்கமும் உதவி வழங்க முன்வர வேண்டும். மற்றும் எதிர்கால மலையக சமூகம் ஏனைய சமூகங்களுடன் கல்வி தொழில் போன்ற சகலதிலும் சரி நிகரான சமூகமாக உருவாக வேண்டும். அப்போதுதான் மலையகத்தின் விதியலைநாம் காணக்கூடியதாக இருக்கும். மேலும் மலையகக் கல்வி உயருமாயின் மலையக சமூகமே வைகறையாக ஓளி பெறும் இதுவே நாம் எதிர்பார்க்கும் வெற்றியுமாகும்.

'கல்விக்கள் திறப்போம் அறிவிவாளி பரவ்டும்'

மாற்றமடையும் மாணவர் நடத்தைக் கோலம்

மா. யோகேஸ்வரி
இரண்டாம் வருடம்
சமூக விஞ்ஞான பிரிவு

பாடசாலை பருவம் என்பது மனித வாழ்வின் மகிழ்ச்சிகரமான பருவம் எனலாம். இதில் இன்பமான கூகங்கள் ஏத்தனையோ உள்ளன. மாணவர் பருவத்தில் பல இன்பமான கூகங்களைப் பெறுவதற்கு ஏற்ற வகையில் மாணவர் கல்வி கற்கும் பாடசாலை பெள்கீர்மானிட வளங்கள் நிறும்பிய ஓர் இடமாக காணப்படல் வேண்டும். அத்தகைய சூழல் இல்லாததானது மாணவர்க்கு மகிழ்ச்சிகரமான சூழலாக பாடசாலை அமையாது. அதுமாத்திரமன்றி மாணவர் நடத்தையிலும் அச்சுழல் பாதிப்பினை செலுத்தும்.

இந்த வகையில் மலையக கல்வி மற்றும் பாடசாலை சூழல் மாணவரின் கற்றலிலும் ஏனைய நடத்தை சார் விடயங்களிலும் அதிக பாதிப்பை செலுத்தும் காரணத் தூகாம். எனினும் தந்தால் மாணவர் நடத்தைகளில் பாடசாலை தவிர்த்த காரணத்தினால் செல்லாக்கு செலுத்திவருவதனை நாம் கண்கூடாக மதிக்கலாம். இன்றுமலையக கல்வி முறையையில் பாடசாலைகள் பல முழுமையான வளங்களுடன் திகழ்ந்து வருவது ஒன்று அசிரியர் பற்றாக்குறையும் ஓரளவு தனிந்துள்ளது. தொழில்சார் கல்வி வழங்கும் நிறுவனங்களுதுவராச்சிபோக்கும்கணிசமாக உள்ளது. இந்நிலையில் மலையகத்துக்கிணங்க பல்கலைக்கழகம் என்ற வாதம் கூட நம்மவர்களால் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

இவ்வாறு மலையக கல்வி வளர்ச்சி கண்டு வரும் கால கட்டத்தில் சமூக முன்னேற்றம் என்பது மாணவர்களின் கைகளில் தங்கிப்பின்னது என்று சொல்லுமாளவிற்கு கல்வியின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் பாடசாலை மாணவர்களின் ஒழுக்கவிழுமியம் சார்த்தநடத்தைகள் மாற்றுமலை நடத்துவருவதனைப் பல்வேறு தரப்பினரும் கட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை. இவ்வாறு போலெழுந்த வாரியாக மாணவர்களுது நடத்தை மாற்றும் பற்றிய கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டாலும் அது தொடர்பான முழுமையான ஆய்வு காலத்தின் தேவையாகும்.

மாணவர்கள் கல்வியால் உயர ஆசிரியர்களும் பெற்றோரும் பத்திஜீவிகளும் பாடுபடுகின்ற நிலையில் மாணவர்களின் நடத்தை கோலம் மாறுவதற்கு பின்வரும் விடயங்கள் காரணமியாகின்றன.

1. கைத்தொலைபோசி பாவனை
2. துவியார் வகுப்புகள்
3. பாடசாலை சீருடையில் மாற்றும்
4. போதைவைச்சு பாவனை
5. குழு சண்டைகள்
6. கிளையாது பாவனை

தூர பிரதோச பாடசாலைக்கு செல்லும் பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பிற்காக பெற்றோரால் வழங்கப்பட்ட தொலைபோசியினால் எது மாணவர்களின் தவறான பிரயோகங்கள் காரணமாக தொலைபோசியாக மாறியுள்ளது. தேவையில்லாத

தொலைபேசி இலக்கங்கள், இணைய இணைப்புகள், ஆபாச படங்களை பார்ப்பது இவ்வாறு தொலைபேசியை தவறான பிரயோகத்திற்காக பயன்படுத்துகின்றனர். அது மட்டுமன்றி தனக்கு தெரிந்த விடயமான்றை தனது சக பாடிகளுக்கு காணப்படதன் மூலம் ஒரு கூட்டமே சீர்திகின்றது.

இவ் விடயங்கள் விஸ்தரிக்கப்பட்டு பாடசாலை மற்றும் தனியார் வகுப்பறைகள் வளரவின்று விடுகின்றன. இதனால் தவறான நன்பார்களின் அறிமுகம் கிணக்கின்றது. தொலைபேசியில் அதிக நேரத்தை கழித்து வாழ்க்கையை வீணடிக்கின்றனர். இவ்வாறு கைத்தொலைபேசியின் பாவனையினால் மாணவர்களின் எதிர்காலம் பாதிப்படைந்து வருகின்றமை கண்கூடு.

அதே போன்று தனியார் வகுப்புகள் என்ற பேர்ஷவயில் வெளி இடங்களுக்கு செல்வதும் ஆசிரியர்களை அவமநிப்பதும் பஸ்களில் அநாகரிகமாக கடதுப்பதும் இதில் காதல் சேட்டைகளும் குழு சண்டைகளும் சொல்லவே தேவையில்லை. இவற்றினை அனைகமாக மலையகத்தின் பிபாரும்பாலான மாணவர்களின் மத்தியில் காண கூடியதாக உள்ளது.

பாடசாலை சீருடை மாற்றம் எனும் போது அதனை இரு வேறாக பிரிக்கலாம். ஆன் பிள்ளை சீருடை மாற்றம், பெண் பிள்ளை சீருடை மாற்றம். சீருடை என்பது நேர்த்தியான ஆடை ஒழுங்கமைப்பாகும். எனவே தான் மது அரக கூட சீருடை துணியை இலவசமாக வழங்குகிறது. ஆனால் இதை கூட அநாகரிகமாக அணிவது வேடிக்கையாகும். ஆன் பிள்ளைகள் காற்சட்டையில் கைத்தொலைபேசி மறைத்து வைக்கவும் போதைப்பொருட்கள் மறைத்து வைக்கவும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பைகளை தைக்கின்றனர். அத்தோடு நீண்ட காற்பகுதியை உடையதாகவும் மழிப்புகள் அற்ற இறுக்கமான இடுப்பு பகுதியிலிருந்து நழுவி செல்லக் கூடியதாகவும் காற்சட்டை அணிகின்றனர்.

மேற்சட்டையில் கழுத்து பொத்தானை திறந்து விடுவதும் கழுத்துப்பட்டி அணிவோரை அநாகரிகமாக கருதுவதும் மேற்சட்டையை காற்சட்டைக்குள் உட்செலுத்தாமல் வெளியே எடுத்து விடுவது தலை முடியை நடிகர்களின் சாயலில் வளர்த்து கொள்வது, தாடி மீதைபை சவார் செய்யாமல் இருப்பது. கையில் வளையல்கள், நிற நூல்கள் மோதிரங்கள் அணிவது ஆண்களின் பிழையான சீருடை நடத்தைகளாகும்.

பெண் பிள்ளைகள் இடுப்பு பட்டியை தொங்க விடுவதும் தலைமுடியை முன்புறம் தொங்க விடுவதும் விரல்களில் நகங்களை வளர்த்து கொள்வதும் நிற நூல்கள் அணிவது நிற பூச்சுக்கள் பூசுவது சட்டைகளை குட்டையாக அணிவது பெண்களின் நடத்தை கோவமாகும்.

மேலும் மலையக மாணவர் மத்தியில் இன்று அதிவேகமாக பரவி வரும் ஒன்றாக போதைவள்ளு பாவனை காணப்படுகின்றது. நடை செய்யப்பட்ட போதை பொருட்களான எங்கி, பான் பராக் எங்பன மலையக மாணவர்களை மட்டுமின்றி

முழு சமுதாயத்தையும் ஆட்டி படைப்பது கவலை தரும் விடயாகும். பல்வேறு குழலிலிருந்து வருபவர்களையும் அந்தந்த கல்வி நிலையங்களின் தனித்துவ கலாச்சாரப் பண்பாட்டிற்கு ஏற்ப இயைபாக்கம் பெறச் செய்யும் நோக்குடன் பகிளவதை ஆரம்பமானது. பாடசாலைகளிலும் ஆண்,பெண் வேறுபாடினரி சகலராலும் இது மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் இன்று இது எல்லை மீறிய ஒன்றாக காணப்படுவதால் பகிளவதை நாட்டில் தடை செய்யப்பட்ட சட்டமாக காணப்படுகின்ற போதும் அது நடைமுறையில் எநிர்பார்க்க முடியாத ஒன்றாக உள்ளது.

பகிளவதையை தவறாகப் புரிந்து கொண்ட ஒரு சில மாணவர்கள் நஷபல எடுக்கும் உணர்வுடன் நடந்து கொள்கின்றனர். பகிளவதை புரியும் மாணவர்கள் ஆசிரியர்களினதோ, பாடசாலை நீர்வாகத்தினதோ கட்டுப்பாடுகளுக்கு பணியக் கூடியவர்களால்லோ எதையும் செய்து விட்டுத் தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்துடன் இதில் துணிந்து இறங்குகின்றனர்.

அப்பாவி மாணவர்களினதும் அவர்களது பெற்றோர்களினதும் எநிர்காலக் கணவையும், இவைசியத்தையும் பாழாக்கி ஒருவரின் வாழ்க்கையைப் பாழிக்கும் சித்திரவதையில் ஈடுபடுவோர் எவ்ராக இருப்பினும் அவர்கள் மிக உயர்ந்த சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்களாவர். பகிளவதையின் போது மதுரானம் அருந்தச் செய்தல், போதைவஸ்து கொடுத்தல், புகைக்க வைத்தல் போன்ற தீய பழக்கங்களைப் பலர் தொடர்ந்து பின்பற்றுகின்றனர். ஆகவே சட்டங்கள் மட்டுமல்ல மனமாற்றமும் இதனைத் தடுப்பதற்கு அவசியம்.

குழு சண்டைகள் பாடசாலையில் ஏற்பட பிரதான காரணங்கள் போதை வஸ்து பாவனை, பகிளவதை, காதல் இதனால் பல மாணவர்கள் கல்வியை இழக்கின்றனர். காயங்களுக்கு உள்ளாகின்றனர். மலையகத்தின் பெரும்பாலான பாடசாலைகளில் அதிகமாக நிகழும் ஒன்றாக இது காணப்படுகின்றது.

மேற்குறிப்பிட்ட அனைத்து விடயங்களும் முழு மாணவர் சமூகத்தையும் இழிவுப்படுத்துவதாக இன்று அமைந்துள்ளமை என்பது உண்மை. ஏனென்றால் பரீட்சை இருதி நாளன்று மை தெளித்து விளையாட பெற்றோர் உதிர்த்தை வியர்வையாக்கி உழைத்த ஒரு நாள் சம்பளத்தை சீர்க்கின்றனர். ஒரு சில மாணவர்களே ஒழுக்க சீலாராப் திகழ்கின்றனர்.

எனவே மாணவர்களை சீர்படுத்த வேண்டிய சமுதாய தேவை மலையகத்தை பொறுத்த வரையில் ஆசிரியர்களின் கைகளிலும் பெற்றோரின் கைகளிலுமே தங்கியுள்ளது. ஆசிரியர்கள் பாடசாலையில் மாணவர்களின் நடத்தை மீது கூடிய கரிசனை காட்ட வேண்டும். ஏனென்றால் நாளை விளைவுகளை ஆசிரியர்களே பொறுப்பேற்க வேண்டவரும். முழு சமூகமும் ஆசிரியர்களையே குறை கூறும். கல்வியால் மலையகத்தை முன்னேற்றுவதற்கு மலையக ஆசிரியர்கள் முன்னோடியாகவும் வாழ்வை வெற்றி கொண்ட உயர் மாணுடனாகவும் செயற்பட வேண்டும்.

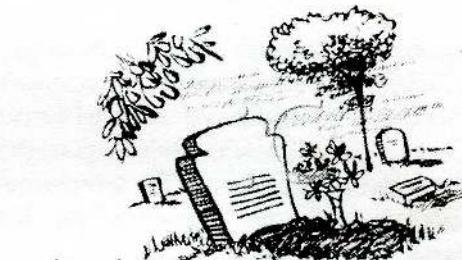
‘மலையக ஆசான்களே விழுதிதழுங்கள்’

பாரதி

ப. கவிதா
2ம் வருடம்
சங்கீதப் பிரிவு

கன்னியரின்
கனிமொழியினையும்
நங்கையரின்
நடையழனினையும்
இள வஞ்சியரின்
இடையழகினையும் ~ பாரும்
கவிஞர்களை விடுதலு
மலர் குடும்
மங்கையரின்
மன வெறும்பெக்களையும்
ஏழூப்பியண்ணின்
ஏழமைத் துடிப்பினையும்
கவிக்கு கருவாக்கிய
தமிழ்க் கவியின் பிரா நிதான்
சொற் புதிது
சுவை புதிது
பொருள் புதிது
வளம் பதிது என
புதுமைகள் பல
புகுத்தியவனே
புதக்கல்லிதையியணம்
இலக்கிய சிகரத்திலே
நீயன்றும் எட்டாத
எவரஸ்ட் தான்

நீ புதைக்கப்படவில்லை
விதைக்கப்பட்டிருக்கிறாய்
யுகக் கவிஞரே
ஐகம் இள்ளவரை ~ நீ
ஜனனித்துக்கிகாண்டிருப்பாய்

கட்டப்படாத கல்லறை

S.யோகதர்வீனி
தமிழ் பிரிவு
2ம் வருடம்

‘சிவனுலெட்சுமனன்’ எனும் பொன்
பொரிக்கப்பட்ட நாமம்
கட்டப்படாத கல்லறையாக
மினிர்கின்றது

மண்ணுக்காய் மண்ணுக்குள்
போனவருக்காக
இந்த மண்ணில் கட்டப்படாத
கல்லறை

மண் பிரச்சனைக்காக
மனிதனை பறித்தது
பச்சை எழனின்
அம்புகள்

சிவனுலெட்சுமனின் இறுதி
இருபது நிமிடம்
எம்பிக்கலுக்கு ஓட்டு
கேட்கும் நேரம்
கட்டப்படாத கல்லறையை
கட்டுவதற்கில்லை நேரம்

45 வருடமாய்
‘சிவனுலெட்சுமனுக்கு’
கட்டப்படாத கல்லறை
இந்த அண்டு கட்டப்படுகின்றது
‘லயம் சஞ்சிகையில்’

கண்முடி நானும் கண்டேன் கணா ஓன்று

தத்தி, தத்தி தாவும் போது
எட்டிப்பிடித்தர்
கொஞ்சம் மொழி பேசும் போது
கட்டி அணைத்தர்

கண்சிமிட்டி நான் அழைத்தேன்
அப்பா என்று.....
கரம் இரண்டை ஒத்திக் கொண்டார்
தங்கம் என்று.....

தோன்றிது சாய்ந்து கொண்டேன்
தோழன் என்று.....
தேன் கொடுக்கு தேற்றி விட்டார்
தோழி என்று.....

தங்குகள் நான் பியற்றேன் தங்குபதக்கம்
தன் முகம் சாய்ந்து அதை ரசித்தர்
கண்ணீர் மல்க

இச் சொந்தம் இறுதிவரை திலைக்குமியன்று
இன்பமாய் நான் கண்டேன் கணா ஓன்று
கண் திறந்த பார்த்தேன் கண்ணீர் சொட்ட
கதவருகில் படம் ஓன்று.....பல
கததுகள் சொல்ல.

பாதம்

பிரகாசோலையே தோற்கடிக்கும்
மின்னல் கீற்றுக்களின்
கலை செதுக்கல் ~ அது
கல்வுக்கும் முள்ளுக்கும்
உறவாகி,
புழுவுக்கு உணவாகி
மணம் கமழும்
அலங்கர வேலைப்பிரடல்லவா....???

உழைப்பிற்கு ஊன்றுகோலாய்
கொட்டும் மறையிலும்,
கொளுத்தும் வெயிலிலும்
ஏழ்யாரமாய் நடைபயிலும்
அழகிய பாதங்களிலே
தெரியும்.....!!!
வறுமையின் கவிநயம்

கிலோஷனீ
விஞ்ஞானியிரவு
2ம் வருடம்

வெஸ்ஸி. து. அன்தா
தகவல் தொழிழுடப் பிரிவ
2ம் வருடம்

சமாதானம்...

P. தீணல்குமார்
விஞ்ஞானப்பிரிவு
இரண்டாம் வருடம்

வெண்பூரவைக் கண்டு

வெளிச்சமான வாழ்வு பிறக்கும் என்பார்

வெள்ளைக்கொடியைக் கண்டு

வெறித்து நோக்கும் உலகம் மறையும் என்பார்

ஓலிவ் இலையைக் கண்டு

ஓழிந்துவிட்டன அழுக்கு எண்ணங்கள் என்பார்

ஒசை நயத்தை ஒரு மிதமாய் தரும்

ஒங்கிய கைகள் தாங்கும் உலகை சாலை

ஓரங்களில் கண்டு

ஓல்லமை தழைக்கும் என்பார்

இவர்களெல்லாம் சமாதானத்தை

இழிவுபடுத்தும் கருத்துநிலை வசதிகளாய் அமையலாம்

குனியளவும் கருத்துநிலை சமாதானத்தை

துக்கத்தில் கூட நினையார்

துச்சமாக தயிலை வீட்டிடாழித்து

தயாரம் காணாது உழைப்பார்

மற்றோரின் கருத்திற்கு

மறுகருத்து நிலைமை கண்டுரைப்பார்

மனதால் குழந்தையாய் வாழ்வார்

மனதை புண்படுத்தமாட்டார்

இனம் மதம் பாராது

இசைத்து வாழ்வார்

இனிமையான பேச்சு

இக்காலத்தையே வென்றிடுமே

பஞ்சமா பாதகங்களை வீட்டிடறித்துவிடுவார்

பாசுமாய் பண்பாய் யழகிடுவார்

பல மதக்கொள்கைகளையும்

பணிவோடு மதித்திடுவார்

வெளிவேடம் பூணர்

வெண்மையை புறத்தே காண முயற்சிப்பர்
வெற்று வீரம் காட்டார்
வெற்றித் தோல்வியை சகஜமாக்கிஞாவர்

நயவஞ்சகமாய் பேசார்

நல்வள்ளத்தை செயலில் காணலாம்
நானுரைப்பதில் நீதவான் யார்?
நயமாய் நவில்க

மறவாத ஆசானாக

S.பிரவீணா
2ம் வருடம்
கணித வினாக்களைப் பிரிவு

செந்திநல் பிஞ்சு விரல்
துளைக்க ஏடு துவங்கினார்
முதல் அஶான் மூன்று வயதினிலே

எழுத்தக்கிளாகுவர், எண்ணுவதற்கிளாகுவர்
பேச்கக்கிளாகுவர், தாய்மொழிக்கிளாகுவர்
பிறமொழிக்கிளாகுவர்

அஞ்சான மெஞ்சானத்துக்கு
நடந்ததை சொல்லும் வரலாற்றுக்கிளாகுவர்
வனிகத்திற்கு, கணிதத்திற்கு என
மூன்று முதல் இன்று வரை
கற்பித்த அஶான்கள் நாற்றுக்கு மேல்
ஆண்போதும் மனதில் இருப்பது
இரிநு அஶான்களே, அதிலும் இருவிதம்

இன்பாலும், பண்பாலும், அறிவாலும்
துறைமையாலும், அம்சத்தாலும்
மனதில் குடிகொண்ட
மகத்தான மகான்கள் சிலர்

அடியாலம், பேச்சாலும்,
தண்டிப்பாலும்,
கண்டிப்பாலும் பேதங்களினாலும்
துக்கிரயோகத்தாலும் ~ மனதில்
சுட்ட வஞ்சுகளாய் ஒரு சிலர்...

நாமேனும் மாறுவேரம் அந்த
மகத்தான மகான்களாய் மாணவர்கள்
மனதினில் குடிகொண்டு
பண்டிதர்களாய் அடக்கிய மறவாத
அஶானாக...

மலையக சமூகமும் மாணவர்களின் கல்வி நிலையும்

ச. உ. ஷா
ம் வருடம்
சமூக விஞ்ஞான பிரிவு

1505ம் ஆண்டு இலங்கையானது ஜரோப்பியாது ஆட்சிக்கு உட்பட்டது. ஆரம்பத்தில் ஒல்லாந்தர், போர்த்துக்கோயர் என்போர் இலங்கையின் கரையோர பிதோசங்களை கைப்பற்றி தமது ஆட்சியினை நிலை நிறுத்திய போதிலும் கூட மலையக இராச்சியத்தை அவர்களால் கைப்பற்ற முடியாத நிலையில் காணப்பட்டது.

எனினும் 1796ம் ஆண்டு இலங்கையை கைப்பற்றிய ஆங்கிலேயர்கள் தமது வலுவினையும் சாதாரிய தன்மையையும் பயன்படுத்தி 1815ம் ஆண்டு மலையக இராச்சியத்தையும் தம் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்தனர். ஜரோப்பியர்கள் கீழைத்தேய நாடுகளை கைப்பற்றியமைக்கு முக்கிய காரணியாக அமைந்தது தங்களது உற்பத்திக்கான சந்தையை பெற்றுக்கொள்வதும் இங்குள்ள வளங்களினுடே வியாபாரத்தை விஸ்தரிப்பதுவுமாகவும்.

மத்திய மலை நாட்டின் தற்காலிகமாக அமைப்பிற்கேற்ப ஆரம்பத்தில் கோப்பி பயிரிச் செய்கை ஆழம் கொள்ளப்பட்டது. எனினும் இலை வெளிறல் நோயின் காரணமாக அப்பயிரிச் செய்கை காலப்போக்கி வீழ்ச்சிக்கண்டது.

இவ்வீச்சியை நிவர்த்திசெய்யும் பொருட்டு தேவிலைச் செய்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதில் தொழில் செய்வதற்கு இந்தியாவிலிருந்து மலிவான ஊதியத்தில் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளிகள் கடல் மார்க்கத்தின் ஊடாக அழைத்து வரப்பட்டனர்.

இவ்வாறு இந்தியாவிலிருந்த தொழில் நோக்கமாக 11 மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியதான் பகுதிகளில் குடியார்த்தப்பட்ட இந்திய வாஸ்தாவளி தமிழ் மக்களே மலையக சமூகமாகும்.

அதிக நோம் தொழில் பிற்நாலும் கூட குறைந்தளவிலான ஊதியம் பெறுகின்ற ஒரு சமூகத்தினராக இம் மலையக சமூகத்தினை சார்ந்த நோட்ட

தொழிலாளிகள் காணப்படுகின்றனர். இவர்களது பெருமளவிலான உடனழுப்பானது முதலாளி வர்க்கத்தினரால் கரண்டப்படுகின்றது. இதனால் தனது அன்றாட வாழ்வினை கொண்டு நடத்துவதில் பல்வேறு சிக்கல்களை எந்தோக்க வேண்டிய நிலை காணப்படுகின்றது.

தும் வாழ்விற்கான அத்தியவசிய பொருட்களை பெற்று வாழ்க்கை நடாத்துவதிலேயே பல்வேறு சிக்கலை எந்தோக்கும் மக்களுக்கு கல்வி என்பது மிகப் பெரிய சவாலாகவே காணப்படுகிறது. 1931ம் ஆண்டு டொனமூர் அரசியல் யாப்பினூடாக C.W.W. கன்னங்கரா அவர்களது முங்கியில் இலாசு கல்வி நடைமுறைக்கு வந்தது. இதனுடான பயனானது மலையக மாணவர்களுக்கு மிகப் பெரிய வரப்பிரசாதமாகவே அமைந்தது.

இதனுடாக சாதாரண தோட்ட தொழிலாளிகளின் பிள்ளைகளும் கல்வியறிவினை பெறக் கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. எனினும் ஆரம்ப காலகட்டங்களில் இதனை உரிய முறையில் டயன்படுத்துவோரின் தொகை மிகக் குறைவானதாகவே காணப்பட்டது. இலாசுக் கல்வியினை அதிகளவில் உயர் வர்க்கத்தினரே பயன்படுத்தும் நிலை காணப்பட்டது.

பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் கல்வியின் முக்கியத்தவத்தை உணர்ந்த மக்கள் கல்வியினை பெற்றுக்கொள்வதில் ஆர்வம் செலுத்த தொடங்கினர். இதனுடாக குறிப்பிட்ட தொகையிலான மாணவர்கள் பல்கலைக்கழக வாய்ப்பினை பெற்றுக்கொண்டனர். எனினும் அதற்காக அதிகளவு பணத்தை செலவிட வேண்டிய நிலை காணப்பட்ட மையால் பலர் செல்வதற்கு தயங்கினர்.

எனினும் தொடர்ந்து வந்த காலங்களில் பல்கலைகழக வாய்ப்பை பெற்றுக் கொள்ளும் மாணவர்களுக்காக அரசு மற்றும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களினுடே புலமை பரிசீல் திட்டங்கள் வழங்கப்பட்டு அவர்களின் கல்வி ஊக்கவிக்கப்பட்டது.

இவற்றோடு பல்கலைக்கழக வாய்ப்பை தவறுவிட்ட தோட்ட தொழிலாளிகளின் பிள்ளைகளது நலனை கருத்திற் கொண்டு அரும்பணியாற்றும் கல்வி சாலையாக ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியற் கல்லூரி தன்னுடைய பணியினை செவ்வனே நிறைவேற்றி வருககின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அவ்வாறு ஆரம்ப காலகட்டத்தோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கும் போது மலையக கல்வி உயர்வனத்திற்கும் போதிலும் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் உள்ள கல்வி நிலையாடன் ஒப்பிட்டு பார்க்கும் போது பின்தங்கிய நிலையிலுள்ளது என்றால் மிகையில்லை.

காரணம் இன்று உலகத்தின் கல்வியானது தகவல் தொழில் நுட்பத்துறையுடன் தனது போக்கினை கொண்டு செல்லும் நிலையில் நாம் இன்று பழைய பாடத் திட்டங்களின் ஊடே செல்வதேயாகும்.

அந்தோடு இன்று ஏற்பட்டுள்ள விலையேற்றங்களுக்கு மனையக மக்கள் தங்களது அன்றாட வாழ்வை நடாத்துவதே சிரமாக உள்ள நிலையில் கல்விக்கு செலவழிக்க முடியாது என கருதி பல சிறுவர்கள் நகரப்பிரதேசங்களை நோக்கி தொழிலுக்காக செல்லும் நிலையை காணக்கூடியதாக உள்ளது.

பின்னளைக்கும் முதல்குருவாக அமைபவர் பெற்ற தாயே. இன்று வாழ்வை நல்ல முறையில் கொண்டு நடத்த வேண்டும் என்ற நோக்கில் பல பெண்கள் வெளிநாடுகளுக்கு பணிப்பாண்ணாக செல்லும் நிலை அதிகரித்துள்ளது. இதனால் உயிய பராமரிப்பு இன்றி பின்னளைகள் தங்களுடைய கல்வியை கைவிடுகின்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

‘இது எனது சமூகம். அச் சமூகத்தினை உயர்வடைய செய்யும் பொறுப்பு எனக்கும் உள்ளது’ என கருதுபவர்கள் எம்மில் சிலருக்கே உள்ளது.

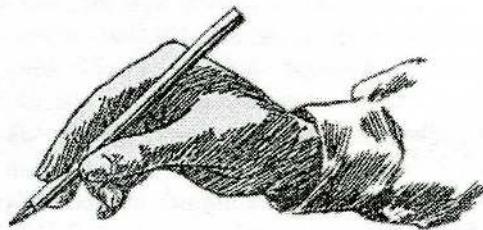
ஆகவே இவையனைத்தையும் தொகுத்த நோக்கும் போது மனையக சமூகத்தினது எதிர்காலம் மாணவ சமுதாயத்திடம் உள்ளது. இம் மாணவ சமுதாயத்தை தலைசிறந்ததாக்குவது மனையக சமூகத்தினிடம் காணப்படுகின்றது. எனவே அவர்வர் தும்முடைய சமூக முன்னேற்றத்தை கருத்திற்கொண்டு செயற்படுமிடத்து எமது இருப்பினை மேலும் உறுதி செய்ய முடியும் எனலாம்.

எழுத்தறிவித்தவன்

க. ஜெந்தா
ம் வருடம்
தமிழ் பிரிவு

‘பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சீறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமையான்’

எனும் வள்ளுவனின் கூற்றுக்கிணங்க தாயின் கருவறையிலிருந்து பிறக்கும் எல்லா உயிர்களும் பிறப்பில் ஒரு தன்மை உடையது. ஆனால் அவர்வர் செய்கின்றே தொழிலே அவரின் சீறப்புக்கள் வேறுபடுகின்றன. அவ்வகையில் சீறப்பு பெறுவர்களில் எழுத்தறிவிப்பவனே முதன்மையாகின்றான். எனினில், கல்வியால் உருவாக்கப்படும் மாணிடவளம் பெறுமதியாக அமையும். அந்த வகையில் அதன் கர்த்தாவான் ஒவ்வொரு ஆசிரியனும் சீறப்பித்து கூறுவேண்டியவன்.

அந்த சீறப்புமிகுந்த குரு மாணவன் முறை ஆரம்ப காலந்தொட்டே பேணப்பட்டு வந்தது. சந்தியாவந்தனம் தொடக்கம் வேள்வி, வில்வித்தை என்பனவெல்லாம் அக்காலத்தில் கற்பிக்கப்பட்டன. அதனால் கற்பனாம் கற்பிப்பவனும் வாழுவேண்டும் எனும் நோக்கம் காணப்பட்டது. மாணவன் குருவிடம் கற்கும் போது,

‘இருவன இருந்து சிசால்லெனச் சொல்லி
எடு அவிழூன அவிழ்த்து பருகுவன - அன்ன ஆவர்த்தவனாக்கிச்
சித்திர பாவவயின் அத்தக அடங்கி செவிவாயாக நெஞ்சுக்களாக’

அனைய வேண்டும் என கூறப்பட்டது. இதற்காக குருவின் இல்லங்கள், கோயில் கட்டைக் கல்தானங்கள், வியாக்கரண மண்டபங்கள் என்பன கல்வி போதிக்கும் இடங்களாக விளங்கின. தெய்வத்திற்கு ஈடான ஒரு மகத்தான சேவையே ஆசிரிய சேவை. அதனாற் தான் போலும் மாதா, பிதா, குரு பின் தெய்வம் என்றார் முன்னோர். அதுவுடுமல்ல எழுத்தறித்தவன் இறைவன் ஆலான் என்றாம் கூறினர். உலகில் தவிர்க்க முடியாத சேவைகளில் முதன்மை வகீப்பதே கற்பித்தல். ஒவ்வொரு சமூகத்தினதும் முன்னேற்றத்திலும் பின் நின்று ஊக்குவிப்பவன் ஆசிரியனே. வழிகாட்டி, முன்மாதிரி, நண்பன், இனைப்பாளர், கற்பனர், கற்பிப்பவர் என்று பாடசாலையில் மட்டுமல்ல சமூகத்திலும் கூட ஆசிரியரின் முக்கியத்துவம் தவிர்க்க முடியாததாகிறது. ஒரு குழந்தை வளரும் காலகட்டத்தில் ஒரு ஆசிரியனையே முன்மாதிரியாக கருதுவான். ஆக பொறுப்பு மிக்கவனாகவும் திகழுவேண்டிய கட்டுப்பாடு உடையவன். சுயக் கட்டுப்பாட்டுடன் பணியாற்றவும் கடமைப்பட்டுள்ளன.

பாடசாலை மாணவ மாணவியரின் கல்வி தொடர்பான பொறுப்பினை தாங்கும் அனைவரும் ஆசிரியர் என்ற வகையில் ஒவ்வொரு ஆசிரியனுக்கும் முதல் முக்கிய

இழுக்கம் தன்னை முன்மாதிரியாக கொண்டு வளரும் அடுத்த தலைமுறைக்கு பண்பாட்டினையும் கலாசாரத்தையும் காத்து வாழும் சிறந்த வாழ்க்கை முறையை உணரவைப்பது அவசியமல்லவா? இத்தருணத்தில் உரு முன்மாதிரியாகவும் நண்பனாகவும் இருந்து ஒழுக்கத்தை வளர்ப்பதில் ஆசிரியருக்கு பெரும் பங்கு உண்டு.

ஒரு ஆசிரியானவர் உயர்த்த வேண்டிய ஏணிகள் மட்டுமல்ல உயரவேண்டிய ஏணிகளாகவும் இருத்தல் அவசியம். மாணவன் ஒவ்வொருவனையும் உயர் நிலைக்கு கொண்டு செல்லும் ஆசிரியர் கற்றலில் ஈடுபால் அவசியம். தன்னையே முழுமொயாக நம்பி வரும் மாணவர்க்கு எல்லா விடயங்களையும் கற்று தரவேண்டிய அவசியம் எழுகின்றது. ஆகவே தான் இன்ன விடயம் மட்டுமல்ல சகல துறை சார்ந்த விடயங்களிலும் அவன் தன் ஆற்றல் இடம் பூர் வேண்டும் என கருதப்படுகின்றது. ஆசிரியர் ஒருவரின் சுயகற்றல் ஸ்தம்பிக்கப்படுவிடத்து அவன் அத் தொழிலை விட்டு விலக வேண்டும் என்றுரைப்பர் அறிஞர்கள். எனவில், ‘பாணமில் இருந்தால் தான் அகப்பையில் வரும்’ என்பது பழையாழி. அது போல நவீன மாற்றத்திற்கேற்ப மாணவனுக்கு கற்பிக்க வழிகாட்ட நாம் பலவற்றை அறிந்துக்கொள்ள கடமைபட்டுள்ளோம். பாடசாலை கல்வி நிறைவடைந்த பின் சமூகத்தின் அனைத்து தாக்கங்களையும் எதிர்கொள்பவனாக ஆக்கும் பொறுப்பினை ஏற்பவன் ஆகையால் ஒரு புத்தக பூச்சியாக கிணற்று தவணையாக உருவாக்காது சகல துறையிலும் வல்லவனாக்க வேண்டும்.

நேற்று என்பது இருத்து செய்யப்பட்ட காசோலை. நாளை என்பது வாக்குறுதிச் சீட்டு இன்று என்பது கையிலிருக்கும் பணம். எனவே இன்றைய நாள் நேரம் என்பது கையிலிருக்கும் பணம். எனவே இன்றைய நாள் நேரம் என்பது மிக மிக முக்கியமானதும் உடனடி பயனுடையதும் ஆனது. அதன் படி அந்த அந்த வயதில் மாணவனுக்கு விடயங்களை புகட்ட வேண்டும்.

‘நாலம் கருதினும் கைக்கூடும் - காலம் கருதி கீட்காற் செயின்’

என்றார் பொய்யாமோழி புலவர். மெய்யாய் பொய்யாது மொழித்து விட்டார் அற்புதமான குறுந்தனை. இதன்படி நேர முகாமைத்துவம், வேகம், விவேகம், முறையான திட்டமிடல் என்பவற்றை ஆசான் கைக்கொள்ள வேண்டும். இதனை இலகுவாக்கும் வகையிலே பாசாலைகளிலே 5E எனும் செயன்முறை கூட பாடசாலைகளில் பேணப்படுகின்றது. கடந்துவிட்ட கணங்கள் அனைத்தும் இழந்துவிட்ட வாய்ப்படுகள் இதனை ஆசானும் உணர வேண்டும். மாணவர்க்கும் உணர்ந்துதல் அவசியம்.

ஒவ்வொரு ஆசிரியனும் வான்மைத்துவம் உடையவராக இருந்தலே உயர்வு. அந்த வகையில் துறை தொடர்பான அறிவு, திறமை, சுதந்திரமான செயற்பாடு, பொறுப்பெற்கும் உணர்வு, கடமை உணர்வு என்ற அம்சங்கள் பொருந்தியவராக இருந்தல் சாலச்சிறந்தது. வினைத்திறன் மிக்க ஒருவர் வினைத்திறன் உடைய செயற்பாட்டை மேற்கொள்ளும் போது அதுவே வாண்மை எனப்படுகிறது. இங்கனம் வாண்மை உடைய

ஆசிரியராக திகழ அவசியமாகின்றது.

ஒருவனது நடத்தையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவல்லது கற்றல். அந்த வகையில் சிறு பராயும் முதல் குடும்ப பிரச்சினை பொழுதுபோக்கு, பொருளாதாரம் என்பவற்றில் அல்லவும் மாணவர் சமூகத்தை கற்றலின் மூலம் சரி செய்யலாம் என்பது நம்பிக்கை. சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்தல், பிரச்சினை தீர்த்தல் போன்ற ஆற்றல்களை உருவாக்கும் வகையில் ஆசிரியன் ஊக்குவிப்பாளராக செயற்பட வேண்டும்.

எந்த குழந்தையும் நல்ல குழந்தைதான் மன்னில் பிறக்கையிலே அவன் நல்லவாகுவதும் தீயவராவதும் ஆசிரியர் வழிக்காட்டவிலே. இதனை உணர்ந்து பல ஆசான்கள் உழைத்தாமும் ஒரு சில ஆசிரியர்கள் தவறு விடுகின்றனர். ஆனால் அதற்காக முழுமையாக ஆசிரிய சமூகத்தை குறை கூறுவது தவறு. முதலில் பொறுப்புணர்ந்து நீ திருந்து பின் சமூகம் தானாக திருந்தும் என்பது என் தாழ்மையான கருத்து.

காலம் கற்றுக் கொடுப்பதை கேட்பவன் மனிதன். காலத்துக்கு கற்றுக் கொடுப்பவன் கவிஞர். காலமாக மாறுபவன் கலைஞர். உன்னை இந்நிலையில் உயர்த்த முயற்சித்தவன், முயற்சிப்பவன் எழுத்தறிவித்த ஆசிரியன். அதை ஒவ்வொருவரும் உயர்ந்து செயற்படின் பெருமைக்குரியவனாய்

**‘கறக கசடறக் கற்பவை கற்றப்பின்
நிறக அதற்கு தக’**

என்பதை போல் நீ கற்ற ஒவ்வொரு விடயத்தையும் வாழ்வில் பிரயோகித்து வாழ். வாழ்வு மேன்மை பெறும். சோனே உளியும் சுத்தியலும் இனங்கும் உன் வசமே. மாணவரிகளை சிறந்த சிற்பங்களாக உருவாக்கும் சிற்பியே உன் பொறுப்புணர்ந்து கடமையாற்றுவாயாக.

**‘ஏந்நன்றி கொண்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் - உய்வில்லை
செய்நந்தி கொன்ற மகற்கு’**

மலையகம்

வி. திலோதீன்
கணித விஞ்ஞானப்பிரிவு
2ம் வருடம்

கம்பீரமான தோற்றுத்தோடு எழில் மிகுந்த பச்சை வர்ணப் பட்டுடேத்தி, நீல மேகங்களை முத்துமிட நிஸ்ரந்து நெடிதுயர்ந்த நீல வனப்பு மலைகள் இயற்கை அண்ணையின் வண்ணக் கோயிலின் கோபுரங்களாய், பல்லாயிரம் ஆண்களைக் பசுமை மாறாத அழகுடன் அமைதியாய் காட்சி தருகின்றன. வானுயர்ந்த மரங்களும், வண்ணம் பரப்பம் மலர்களும், சலசலவின தாவிப் பாயும் ஓடைகளும், அருவிகளும், பச்சை பகும் புற்றுரைகளும், பரந்த ஏரிகளும், இசை பாடி நடந்து நம் புரியும் நீர் வீழிச்சிகளும், பல வகை மிகுந்துகளும், வானில் விளையாடும் வண்ணப் பறவைகளும், மண்ணிலே மலர்ந்து மணம் வீசும் மலர்களும் என இயற்கை தாயின் இன்பங்கள் நிறைந்த அழகிய சுவர்க்க பூமி எங்கள் மலையகம்.

இவ் அழகு போதை தரும் மலையகத்தின் மண்ணை நம்பி வந்தவர்கள், அதாவது மலையக மக்கள் என்று இன்று இனம் காட்டப்படும் நம்மவர்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மூன்றாம் தசாப்தத்திலிருந்து 1828ம் ஆண்டு முதல் இலங்கையில் குடியேறியவர்களின் வம்சாவழியினர்கள். பிரித்தானியர் தந்த திறந்த பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கின்றே இவர்களை கொண்டு வந்தார்கள். அவர்களில் பெரும் பகுதியினர் எழுத வாசிக்கத் தெரியாதவர்களாகவும், உடல் உடைப்பை தரக்கூடியவர்களாக மாத்திரமே இருந்தார்கள். என்றாலும் கங்காணிகளாகவும், சில்லறை கங்காணிகளாவும், பணியாற்றியவர்களும் அதே சமூகத்தை சார்ந்தவர்கள் என்று குறிப்பிட்தத்தக்கது. இவர்கள் கல்வி அறிவு பெற்றிருந்தார்கள். அவர்களில் சிலருக்கு குறிப்பிட்தத்தக்க ஆங்கில அறிவும் காணப்பட்டது.

இவர்கள் இங்கு வரும் போது தங்களின் கலாச்சாரம், பண்பாடு என்பவற்றை தம் மோடு கொண்டு வந்தார்கள். அவர்களுடன் கொண்டுவரப்பட்ட பழைய மிகுந்த வளம் நிறைந்த தென்னிந்திய காலாசாரமாகும். இவர்கள் தங்கள் உணர்வுகளை ராய்மாழிப் பாடல்களாக வெளிப்படுத்தினர். இவர்கள் அனுபவித்த கஷ்டங்கள், கங்காணிகளிடம் அனுபவித்த கொடுமைகளையும், கோப்பி பயிரிட்ட காலத்தில் ஏற்பட்ட அவல நிலையையும், அதன் பின் தேயிலை பயிரிடப்பட்ட காலத்தில் இடப்பெற்ற மாற்றத்தையும் அவைகளில் காணலாம். இந் நிலை 1920 வரைக்கும் நீடித்தது. அதன் பின் அவர்களது உணர்வுகள் அச்சில் இடம்பெற்றன. சட்ட நிருபண சபையிலும், அரசாங்க சபையிலும் அங்கும் வகித்த கோ. நடேசுய்யர் முக்கிபங்கு வகித்துள்ளார். 1947 ல் நடேசுய்யர் இறக்கும் வரையிலுள்ள காலப் பகுதியில் ஏறக்குறைய 15 சுஞ்சிகைகள் மலையக மக்களுக்காக தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

அறுபதுகளில் அரும்பிய மலையக மறுமலர்ச்சி ஒரு புதிய பரிமாணத்தை உள்ளக்கி இருந்தது. அதுவரைக்கும் நடைப்பெற்ற மலையக போராட்டங்கள், கிளர்ச்சிகள், எழுச்சிகள் அத்தனையுமே மலையகத் தொழிலாளர்களின் அடிப்படை உரிமைகள், கோரிக்கைகள், பறக்கணிப்புகள் ஆயியவற்றை வையாக வைத்தே நடைபெற்றன. ஆனால் அறுபதுகளில் தன்மான உணர்வுகளால் செதுக்கப்பட்ட இளைஞர் இயக்கும் தரத்தாலும், தன்மையாலும் மாறுபட்டதாக இருந்தது. கற்ற இளைஞர்கள் தமது சமுதாயத்தின் தாழ்வுச் சிக்கல்களை அகற்றி துணிந்தார்கள்.

இவர்களின் உத்வேகத்திற்கு எழுத்து ஓர் ஆயுதமாக அமைந்தது. மலையக மக்களின் இதயங்களில் நிரம்பி வழிந்த துயரங்களையும், சோகங்களையும், ஆத்திரங்களையும், எநிர்பார்ப்பகளையும், நம்பிக்கைகளையும், விரக்திகளையும் வெளி கொண்ரவதற்காக கலை - இலக்கிய பரிமாணங்களை கருவியாக கொண்டு மாண்ட உணர்வுகளுக்கு மதிப்பிழுத்து, இதயத்தின் ஏக்கங்களுக்கு குரல் கொடுத்தனர்.

மலையக கவிதைகள், மலையக சிறுகதைகள், மலையகக் கட்டுரைகள், மலையக்க் கலைவிழா, மலையகக் கவியரங்கம், மலையக நாடகங்கள், மலையக ஏடுகள், வெளியீடுகள் என்று சமுதாய விழிப்புணர்வுடன் பவனி வந்தது. இவை மலையக மக்களின் எண்ணாங்களையும், இதயங்களையும் எளிதாக ஆக்கிரமித்தன. அக்கால கட்டத்தில் ஒரு மலையக எழுத்தாளனின் எழுத்து எதிலாவது அச்சேறாதா என்ற பலர் எங்கினர்கள். அந்த ஏக்கத்திற்கும், அவர்களின் எழுத்தார்வத்திற்கும் வீரகேசரி, தினகரன், தினபதி போன்ற நாளிதழ்கள் தனியிடம் ஒதுக்கின. மலையக இலக்கியம் வீற்றுநடை போட்டது. இலங்கை மக்களின் எழுச்சிக்கும், வளர்ச்சிக்கும் இலக்கிய குழுறல்கள் புதிய சக்தியை கொடுத்தது.

பாட நால்களில் ஏனைய சமூகத்தவர்களின் தலைவர்கள், அறிஞர்களை பற்றி இடம்பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் மலையக தலைவர்கள், இலக்கிய முன்னோடிகள் பற்றி நம் மலையக மாணவ சமூகத்தினரில் எத்தனை பேருக்கு தெரியும் என்பது ஜயமே. ஆனாலும் இன்றைய மலையக இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் எம்மவர்கள், எங்கள் இலக்கி முன்னோடிகள் பற்றிப் ஆய்வு நால்களை வெளியிடுவது வாரேஷ்க தக்கநே.

அறுபதுகளின் பின் இன்று வரை எங்கள் மலையகத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சி மிகவும் முன்னேற்றகருமானதாக வீற்றுநடை போடுகிறது.

கல் பதித்த தோடு

மோ. பார்த்தீபன்
1ம் வருடம்
கணிதப் பிரிவு

அடியே சரச என்னடி அபுபங்கரையில் பன்னுற பொட்டுக்கு பொயிட்டு வந்து எவ்வளவு நேரோ சாப்பாட எடுத்துக்கீட்டு வா.... வெல்லண கவ்வாத்து வெட்ட போகனு.

பொட்டுக்கு பொயிட்டு வந்திட்டங்களா? அந்த திட்டுல ஒங்களுக்கு தேத்தனியு, வத்தாள கிழங்கு வச்சிருக்கே. வீட்டுல சீனி முடிஞ்சி ரெண்டு நாளாகிறுச்சி சாப்பிட்டுக்கீட்டு ருடிங்க. ஒங்க அம்மாவுக்கு மூஞ்சி கழுவ இந்த ஈடு தண்ணிய குடுத்திட்டு வர்ரோ....

முருகேசுவின் அம்மா படுத்த படுக்கையாக கட்டிலில் கிடக்கிறாள். சில வருடத்திற்கு முன்னால் தேயிலை பறித்துக் கொண்டு இருக்கையில் கல்லு கட்டு சரிந்து விழுந்து கால் எழும்ப முறிந்துவிட்டது. இன்னுமொருவர் துணை இன்றிஒரு வேலையும் செய்யமுடியாது. இன்னும் தோட்டத்தால் ஒரு உதவியும் கிடைத்தபாடல்லை. இப்பற்றரே நாளைக்கு தர்ரேன ஏமாற்றிக்கொண்டே வருகிறார்கள். முருகேக, சர்சோட உழைப்பால்தான் அம்மாவுக்கு மருந்து செலவு, தன்னோட பிள்ளைகளுக்கு பால் மா, உபேபு, சாப்பாட்டு செலவுன எடுக்குற பணம் முழுதும் செலவாகிறும்.

‘இங்கேருங்க தேத்தண்ணிய குடிச்சிட்டங்களா?’

‘ம.... குடிச்சிட்டே’

‘நேத்து இரவு ஆக்குன சோறு, பெலாக்கா கறியவு சாப்பிட குடாக்கிறே நீங்க நம்ப புள்ளைக இரண்டடு புள்ள காம்புராவில் விட்டுட்டு வந்துருங்களே’

‘சரி பிள்ளைக ரெண்டு ரெடியாகிறுச்சா’

பிள்ளைகள் இரண்டையும்தூக்கிகொண்டுவருகிறாள். முருகேசுவரன்டுபிள்ளைகளையும் கட்டி முத்துமிட்டு தூக்கிக்கொண்டு, ‘எங்க அம்மாவுக்கு பாய் சொல்லுங்க’ என்று தன் பிள்ளைகளிடம் கூறுகிறாள். பிள்ளைகளும் விளங்கியதை போல் கையை அசைத்தன.

சிறிகு நேரத்தின் பின் முருகேக பிள்ளைகளை பாலர் பாடசாலையில் விட்டுட்டு வீட்டினுள் நுழைவதை கண்ட சரக, கட்டியிருந்த படங்கின் ஒரு ஓரத்தை இடுப்பில் செறுகிகொண்டு சோற்று கோப்பையுடனும், தேநீரடனும் வருகிறாள்.

‘இந்தாங்க சாப்பிடுங்க நேரமு ஆச்சி, மே கணைக்குக்கு கொமுந்தெடுக்க போகனு நேத்தே அந்த கங்காணி ரெண்டு பேத்த வெற்றிடுட்டா’

‘நீ சாப்பிட்டியா சரசு’

‘எங்க சாபிடுறது நேரமா இருக்கு விடங்சா எப்படித்தா நேரோ போகுதுனு தெரியல எந்த நாளும் இப்படித்தானே சாப்பிடாம் போரே. நீங்க சாபிடுங்க’

‘சரிகொஞ்சோ சாப்பிட்டு போ. டொக்டரே ஒனக்கு சொன்னாருதானே கேஸ்டிக் இருக்குனு’ சரச தேநீரை குடிக்க ஆயத்தமாகிறாள். முருகேசவின் அம்மா சரசை அழைக்கிறாள்.

‘ஏ புள்ளி சரச சரகு’

‘என்னக அத்த சூப்பிட்டிங்களா’

‘இங்க கொஞ்சம் வாடிபுள்ளி’

‘இந்தா வாயேங்க அத்த’ என்று சொல்லிக்கொண்டே தேநீரையும் குடிக்காமல் தன் அத்தை படுத்திருக்கும் அறையை நோக்கி ஓடுகிறாள்.

‘சொல்லுங்க அத்த எதுக்கு சூப்பிட்டிங்க’

‘இந்த எச்சிகொத்த எடுத்துக்கிட்டு போய் வெளில் ஊத்திட்டு முஞ்சி தொட்டைக்க டவுலு எடுத்துக்கிட்டு வா’

சரிங்க அத்தனு சொல்லிக்கொண்டே எச்சில் துப்பும் சீம்பை எடுத்து கொண்டு வெளியே செல்லிறாள். முருகேசவின் அம்மாவை தன் மாமி என்று கருதாமல் தன் தாயிற்கு இணையாகவே நினைத்து கொண்டு செய்வாள். ‘இந்தாங்க அந்த டவல். சோறு போட்டு வச்சிருக்கே மறந்துடாம சாப்பிட்டுறங்க.’ முருகேச சாப்பிட்டு கொண்டே சரசை அழைக்கிறான். ‘சரச குடிக்க தண்ணிய எடுத்துக்கிட்டு வா’

‘இந்தா வர்ரேங்க’

தண்ணீரை ஊற்றி கொண்டு வருகிறாள்.

‘இந்தாங்க விக்க போவது தண்ணிய குடிச்சிட்டு சாப்பிடுங்க’

திண்ணையில் இருந்த தேநீரை ஒரு கையில் எடுத்து கொண்டு ‘என்னங்க நா நேத்து இராவு சொன்னது குப்பயம் இருக்கா நாளைக்கு சம்பளம் தானே’ முருகேச சாப்பிட்டு கொண்டே யோசிக்கிறான். ‘எனக்கு ரொம்ப நாளா தோடு குத்தனுனு ஒரு ஆசங்க எங்க அப்பனுதா பொறந்ததுல இருந்து தோடு குத்தாம மொட்டையா ஒங்க வீட்டுக்கு என்ன கட்டி அனுப்பிட்டா. பக்கத்து வீட்டு மகேச, கமலா அக்காவில்லா கிண்டல் பண்ணுறைங்க.

‘ஆமா அதுக்கு நா என்ன பண்ணனு’

‘நா கொஞ்சோ கொஞ்சமா சேர்த்து வச்ச இரண்டாயிரத்து ஐநூறு ரூபா இருக்கு. இத்தோட இந்த மாசோ சம்பளத்துள ஒரு ஐநூறு ரூபா போல தந்திங்கனா மாசோ மாசோ காக கட்டுரோனு சொல்லி கல்லு பதிச்ச தோடு ஒன்று எடுக்கலாதானே’

‘சரி சம்பளோ போட்டது எடுப்போ இப்ப நிம்மதியா தூங்கு’ யோசித்து முடித்து முருகீ-கக ‘சரி சரி ஞாபகமிருக்கு சம்பளம் கெடச்சது வாங்கலா’ அமர்ந்திருந்த முருகேகவின் கண்ணத்தில் ரட்டென்று முத்துமிட்டு 4டையை போட்டுக் கொண்டு வீட்டுக்கு வெளியே சென்று பின்னால் திரும்மி முருகேசை பார்த்தவாறு....

‘இந்தாருங்க நா பொயிட்டு வர்ரே கவனமா வேலைக்கு போயிட்டு வாங்க’ ‘சரி நீ கவனமா பாத்து வேல சென்ற்சிட்டு வா’

சாப்பிட்ட கோப்பையை கழுவி விட்டு கவ்வாத்து கத்தியை எடுத்துக் கொண்டு ‘அம்மா பொயிட்டு வர்ரே, மறந்துறை சாப்பிடு’ என சொல்லி விட்டு வேலைக்கு சென்று விட்டான்.

பகவலனுக்கு பூமி மீது கோபம் போல மற்றைய நாளை விட இன்று சற்று இதிகமாகவே பூமி மீது ஒளியை வீசுகின்றான். முருகேச வியரிக்க விற்கிறுக்க கவ்வாத்த வெட்டிக்கொண்டிருக்கின்றான். தூந்தே ஒரு ணாயன்

‘முருகேசன்னே.... முருகேசன்னே’ என கூப்பிட்டுக் கொண்டு ஓடி வருகின்றான்.

இதை பார்த்த முருகேச தேயிலை மலையிலிருந்து கீழ்றுங்கி ‘என்னடா தம்பி பதற்றத்துடன் ஓடி வர்ர?....’ என்று கேட்கிறான்.

‘உங்க அம்மாவுக்கு..... அம்மாவுக்கு ஓடி வந்த கணைப்பில் சொல்ல முடியாமல் தடுமாறுகிறான். பதற்றத்துடன் ‘என்னடா அம்மாவுக்கு சொல்லுடா டக்குனு’

‘அன்னே அம்மா ஆஸ்பத்திரியில்’

‘என்னடா சொல்லுறே’

‘ஆமா அன்னே நீங்க வேலைக்கு வந்து கொஞ்ச நேரத்துல அம்மா சாப்பிட்டு குடிக்க தண்ணி எடுக்கிறேனு கட்டல்ல இருந்து கீழே விழுந்து ஏஞ்சிகொத்துல மண்ட அடிப்பட்டு சொம்ப ரெத்தோ போயிருச்சி அம்மாவ பெரிய ஆஸ்பத்திரியில நிப்பாட்டிருக்கோ.’

‘அப்பரோ என்ன நடந்திச்சி’

‘டொக்டர் இந்த துண்ட கையில கொடுத்து ஒடனே இந்த மருந்த பாமரில வாங்கி’ டு வானுமா! எப்படியும் இரண்டாயிரத்து ஐநூறு ரூபா கிட்ட ஆகுமா?’ முருகேச பதற்றத்துடன் வீட்டை நோக்கி ஓடி வருகிறான்.

வீட்டு வாசலில் சரக தலையில் கையை வைத்தவாறு அழுது கொண்டிருக்கிறாள். முருகீ-கசை கண்டதும் ஓடி வந்து முருகேகவின் மார்பில் சாம்ந்துக் கொண்டு.... ‘டக்குனு ஆஸ்பத்திரிக்கு பொயிட்டு அந்தைய பாத்திட்டு வாங்க எனக்கு பயித்தியமே டாக்கிற மாதிரி இருக்கு. என்னன ஆஷ்ஶோ தெரியல’

முருகேச சாகவில் கண்ணத்தில் வழந்த கண்ணீரை துடைத்து விட்டவாறு ‘அம்மாவுக்கு ஒன்னு இல்ல. அழாத நா உடுப்ப மாத்திக்கிட்டு வர்றே கொஞ்சோ தண்ணி எடுத்துக்கிட்டு வா’ மேற்கூட்டையின் பொத்தான்களை பூட்டிக்கொண்டு முருகேச குரினிக்கு செல்கிறான். சாக அவனை பூர்த்து,

‘இந்தாங்கடக்குனு இந்த தண்ணிய குடிச்சிட்டு போங்க’ முருகேச தண்ணீரை மெதுவாக குடித்துக்கொண்டிருக்கின்றான். ‘என்னாங்க அமைதியா குடிச்சிட்டிருக்கிறீங்க காச எதும் பத்தலயா?’

‘மோ புள்ள’ ‘இதுக்கு போய் ஏங்க கவல படுரீங்க. அதுதா தோடு வாங்க சேர்த்து வச்ச காச இருக்கே அது தர்றே எடுத்துக்கிட்டு போங்க’ என்று எவ்வித யோசனையுமின்றி பட்டெண்று சாக கூறியதும் முருகேச ஒரு கணம் அதிர்ந்து போய் விட்டான்.

‘ச்சீ.... ச்சீ.... அந்த காச வேணா. நீ ஆச ஆசையா தோடு வாங்க சேர்த்து வச்ச காச. தாலிய தவிர ஓ ஒடம்புல ஒரு நகையு இல்ல இதயாவது வாங்கி போட்டுக்க.’

‘அ.... சம்மா போங்க நக என்ன நக. இந்த முற வாங்க முடியலனா அடுத்த வருரோ வாங்கிக்கொள்ளலா. மாயிக்கு எதாவது நடந்திருச்சினா திருப்பி எனக்கு ஒரு மாமி கிடைப்பாங்களா. எதுவு யோசிக்காம இந்த காச எடுத்துக்கிட்டு வேகமா போய் மருந்த வாங்கிக் கொடுங்க.’

தன் விழி ஓரத்தில் வழிந்த கண்ணீரை நீக்கிவிட்டு சாக தந்த காசை எடுத்து கொண்டு வாசல் பழைய தாண்டியவாறு.... ‘சாக நா பொயிட்டு வர்றே. புள்ளைகள கூட்டிட்டு வெல்லனா வந்துரு’

வீட்டு நின்றையில் மரத்தில் சாய்ந்துக் கொண்டே சாக தன் காதை தடவுகிறாள்.

கோலங்கள் மாறுமா ?

ச.யசோதா

2ம் வருடம்

தகவல் தொழிலூப் பிரிவு

மனையாடவாரம் நிறம் மாறியது. செஞ்சுகுரியனின் செந்திழல் அடிவாரத்தை அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்த அழகிய காட்சியில் மனையகத்தின் முத்தான தேவிலைச் செடிகளில் பட்டுத்தெளிந்த பனித் துளிகள் என்னென்ன அழகு. பனித் துளி தேவிலைச் செடி அரும்புகளில் விந்து வர இளம் குளிர் காற்று அப் பிதேசத்தை ஆனந்த கூத்தாட வைத்தது. அதே நேரம் கோயில் மணியோசையின் பின் அந்த ஆத்திரத்தினுடனான ஒரை ஏன் இன்னும் கேட்கவில்லை? இது அந்த ஊரின் சந்தேகத்துடனான கேள்வி.

ஞாபிற்றுக்கிழமை ஆனாலும் தோட்டத்தில் வேலை. வேலைக்கு செல்வோமா? இல்லை வேண்டாமா? என இரண்டில் ஒரு தீர்மானத்திற்கு வர முயற்சித்துக் கொண்டிருந்த லச்சுமி தன் யைத்து காம்பராவில் மூடியிருந்த இருளில் ஆழந்த சிந்தனையில் மூற்கியிருந்தாள். முதல் நாள் மனையில் கொழுந்து பறித்துக் கொண்டிருந்த லச்சுமி தற்செயலாக வழுக்கி விட தன் காலில் பலமான அடிப்பட்ட வலியில் என்ன செய்வதென பியாமல் இருந்தவனை வீட்டின் யன்னல் கண்ணாடியில் பட்டுச்சென்ற சூரியக் கதிர்கள் எதோ ஒரு நிலைக்கு கொண்டு சென்று வந்தது. இருப்பினும் அவளின் யோசனையை மேட்டு யைத்திலிருந்து ஓலித்த சூரியன் பண்பளையின் செப்தியோசை கலைத்தது.

‘ஆ! ஏழு மணி போல நேரமாயிசூச்சி எம்பட்டு நேரம் எழும்பி சொனங்கி மனைக்கு போனா காலையிலேயே கங்காணி தொடங்கிறவது கத்துறுதுக்கு. எம் கவி குட்டி! எழும்புடா வெரசா. எழும்பு சுருக்கா’ என தன் ஆரம்ப வார்த்தைகளை எடுத்து வடித்து தன் மகள் கவிதாவை எழுப்பி விட்டு தன் காலைக் கடன்களை ஆரம்பித்தாள்.

லச்சுமி வேலைக்கு செல்ல ஆயத்தமானால். மகள் கவிதா பாடசாலைக்கு செல்ல ஆயத்தமானாள்.

‘கவி தேத்தன்னிய குடிச்கப்பட்டு கொழும்பு. நான் வீட்ட பூட்டிட்டு போகனும். ம்.. இல்ல இல்ல நில்லு அம்மாவும் ஒங்கூட வாரேன்.’ எனக் கூறிய லச்சுமி மகள் கவிதாவோடு வீட்டை விட்டு வெளியேறினாள்.

மனையகத்திற்குள் மன்னானவர்களுள் லச்சுமியும் ஒருத்தி. சாதாரன சமூகம் என்றாலே எம் சமூகம் கூம்மா விட்டு வைக்காது. இதில் லச்சுமி கணவனை இழந்தவள். ரச்சுமியின் கணவன் மனியும் தோட்டத்தில் வேலை செய்தவன். வேலை செய்யும் போது கவ்வாத்து வெட்டும் கத்தி தவறுதலாக அவனின் காலை பிளந்து விட்டது. பின் அவனது

காலை ஆப்பரேசன் செய்து எடுக்கப்பட்டது. சிறிது காலத்தின் பின் அவன் உமிரும் போய்விட்டது. லச்சுமியும் அவள் மகள் கவிதாவும் அநாதையாய் நின்றனர்.

என் ணசெய்வதென்றே புரியாத நிலையிலிருந்த லச்சுமியிற்கு நம்ம மகனுக்காக வாழிந்தா பத்தாதா? எமக்குனு ஆறு இருக்கா? என்று அவள் தோட்டத்து மண்ணுக்க உராகவே முடிவு செய்திருந்தாள். அவள் மனக்குள் அழும் போது மகள் கவிதா அவளை ஒன்றுமியாத முகத்தை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும் பிரதாபப் பார்வை இருவரையும் எவ்வித கஷ்டத்தில் இருந்தாலும் தேற்றிவிடும்.

‘முடியும் என்னால் முடியும் கவி குட்டி நீ நல்லா படி என்னோட இந்த தரித்திரும் முடியட்டும். நீ ஒன்னும் தேயிலை கூடய சொம்து வாழுமுனு ஒன்னும் இல்ல. இந்த ஊருக்கே எடுத்துக்காட்டா இருக்கணும் சரியா?’ என்று லச்சுமிகவிடம் கூறினாள்.

என் ஒரு பெண் கணவனை தழுந்து விட்டால் அவளால் அவளாள் வாழ முடியாதா? முடியும் எம்மால் முடியும் என நினைத்துக்கொண்டு அவள் தனது வாழிக்கையை தள்ளிக் கொண்டிருந்தாள். கவிதாவுக்கு எப்போதெல்லாம் அவசராக பணம் தேவைப்படுகிறதோ அப்போதெல்லாம் எங்காவது கூலி வேலைக்கு சென்று முடிந்தளவு பணத்தை சேர்த்து வைப்பாள்.

‘என்னடி நெனர்சிக்கிட்டு இருக்க? ஆறுக்காக இப்படி ரம்பாதிஸ் கொட்டித் தொலையிற ஒ மவருக்குத் தானேடி? பேசாம ஒமவள பேரு பதிஞ்ச விட்டுறு. ஒரு தொல்லையுமிருக்காதுடி’ என பல கருத்துக்கள் அவருக்கு வந்தன. லச்சுமியை போன்று பல பெண்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாத பல எதிரிகளை தினந்தினம் சந்தித்து ஆண் துணையுமின்றி பல சோதனைகளுக்கு மத்தியில் தமது வாழிக்கையை கடக்க போராடுகிறார்கள்.

‘நீ இல்லாம நா எதும்மா? நீ மட்டும் என்ன ஆசிரிவதிச்ச அனுப்பி அது போதும் எனக்கு’ என கவிதா தன் பொதுப் பரிட்டைக்கு செல்லும் முன் தாயிடம் கூற லச்சுமி கண் கலங்கி அவளை வழி அனுப்பி வைத்தாள்.

‘அராத கவிதா அப்பா படத்துக்கு முன்னுக்கு விழுந்து கும்பிட்டு போடி என் செல்லா’ லச்சுமிகவிடம் கூறினாள்.

‘அப்ப நா போயிட்டு வாயேன் அம்மா’ இந்த குரலில் உண்மையில் நம்பிக்கை ஒன்று இருந்தது. இவ்வாறு கவிதா தன் தாயை போல பல இன்னல்களை எதிரிகொண்டு கல்லூரியின் பட்டப் படிப்பு கல்வி கற்கும் நிலையை அடைகிறாள்.

அவ்வளவு தூரத்திற்கு அவளை அழைத்துச் சென்ற தெய்வம் இந்த சந்தோசமான செய்தி கேட்டு செய்வதறியாது திறைத்து நின்றது. இந்த செய்தி லச்சுமியின் காதில் தேனருவி

போல் பாய்ந்தது. இந்நிலை கேட்ட ஊரே வாய்டைத்து போனது.

கவிதாவோடு வகுப்பில் ஒன்றாய் அமர்ந்து கல்வி கற்ற பக்கத்து வீட்டு பெண் கொழுந்து கூடையை தூக்கிக் கொண்டு மலையக பாரத்தை தன் தலையில் கூக்க எத்தனிக்கும் போது கவிதா மலையக விடியலுக்காக தன் வீட்டை வீட்டு வெளிபோகிறாள். என்? மலையகமே வேண்டாம் என்பதற்காகவா இல்லை. தன் பட்டப் படிப்பினை தொடர்ந்து இந்த மலையக மண்ணுக்குள்ளும் மலைக்குள்ளும் மூழ்கி கிடக்கும் மகளிரை மலையுச்சிக்கு இழுத்து செல்ல எழுந்த மன எழுச்சி அவளை உத் வேகத்துடன் பூப்பட வைத்தது.

தன்னால் இவர்களை மாற்ற முடியும் என்று எண்ணி இவர்கள் தன் தலையில் கூடையை கூப்பது தன் வயிற்றுக்காக என இருக்கும் இவர்களை எண்ணி எத்தனை உயிர்கள் வாழ்கின்றன என்பதை இவர்கள் அறியவில்லை. அவ்வாறு உணர்ந்திருந்தால் அவர்கள் 4டையை கூக்க வேண்டியதில்லை. எனவே அவளின் உணருப்பு நிச்சயம் மலையகத்திற்கும் அதன் உணர்வுக்கும் தேவை என்பதை உணர்ந்து இன்னும் சில கவிதக்கள் பற்பட தயாராக இருக்க வேண்டும். மலையகம் விடவிற்காக.....

விடியல்

இநுட்றைக்குள் இருந்துக்கொண்டு
விடியும் வரை காத்திராதே
வெளியே வந்து பார்
அழகான உலகம்
உங்களைக் காத்திரக்கிறது
கடந்த காலத்தை எண்ணி
கவலையில் புதைந்து விடாதே
எதிர்காலத்தை எண்ணிப்பார்
என்றும் உன் வாழ்க்கை
வசந்தங்களின் விடியலே.

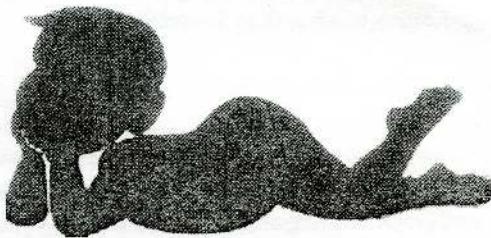

பிரதிபன்
2ம் வருடம்
விஞ்ஞானப்பிரிவு

வறுமை

M.நெடாந்தினி
ம் வந்தம்
கணித வினாக்கள் பிரிவு

இலங்கை மண்ணுக்கு பெருமை சேர்க்கும் மத்திய நிலையமாக விளங்குவது மலையகம் மலையகமாகும். வளம் பெற்றால் முழு இலங்கையும் வளமன்றம் இயற்கை வளம்களும் பொருளாதார வளம்களும் நிரம்ப பெற்ற பிரதேசமாக விளங்கும் இங்கு பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்கள் பாவி வாழ்கின்றனர். பெருந்தோட்ட பயிர்ச்செய்கையை முழுமையாக நம்பி அதன் மூலம் கிடைக்கும் சொற்பாருமானத்தைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தும் நிலையே இங்கு காணப்படுகிறது.

இலங்கையின் ஏனைய பிரதேசங்கள் துறித அபிவிருத்தியை கண்டு வரும் நிலையில் மந்தக் கதியில் அபிவிருத்திப் பாதையில் அடியெடுத்து வைக்கும் நிலையில் மலையகம் காணப்படுவது கவலைக்குரிய விடயமே. எது பிரதேச அபிவிருத்தியைப் பாதிக்கும் பிதுஞ விடயமாக மக்கள் எந்நோக்கும் வறுமையை குறிப்பிடலாம். வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிப்புக்கேற்ப வருமானம் அதிகரிக்காமையால் வாழ்க்கை தர உயர்வும் பின் தங்கியே காணப்படுகிறது.

மனித நாகரிகத்தின் ஆணிவேளையே அசைக்கும் வல்லமை கொண்டது வறுமை. மலையக மக்கள் எந்நோக்கும் வறுமைக்கு காரணம் வெளிச்கிகள் என்பதை விட அவர்களே அவர்களது வறுமைக்கு காரணமாவதை மறுக்க முடியாது. எந்நோக்காலம் பற்றிய எந்த திட்டமிடுவின்றி ‘கலங்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்’ என்ற வகையில் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். கிடைக்கும் சொற்பாருமானத்தையும் சத்தான உணவுக்காகவோ, தமது சந்ததிக்கு கல்வி வழங்குவதற்கோ செலவிட்டால் எந்நோக்கால சந்ததியாவது செழிப்படையும். என்ற எண்ணெடு இல்லாது வாழ்கின்றனர். இதனால் ‘இன்று மட்டுமல்ல நாளையும் வறுமையே’ என்ற நிலையே இங்கு காணப்படுகிறது.

உழைத்து பெறும் வருமானத்தில் பெரும் பகுதியை மதுவெக்கு செலவிடும் மலையகம் விழிப்படைந்தால் ஓரளவு வறுமையைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம் அல்லவா? மதுவில்லா மலையகத்தை உருவாக்கினால் நிச்சயம் வறுமையில்லா வாழ்க்கைபும் அமையும் என நம்பலாம்.

அடுத்து மலையகம் எந்நோக்கும் வறுமைக்கு காரணம் அறியாமையாகும். கல்வி கற்ற சமூகமாக நாம் மாறினால் ஏனைய சமூகங்களைப் போல் நாமும் முன்னேறலாம். கற்றவர்கள் சமூக உணர்வோடு செயல்படுவது காலத்தின் தேவையாகும்.

இன்று பரவலாக எமது மலையக சமூகத்தில் கற்றவர்கள், பட்டதாரிகள் உருவாகி வருவது வரவேற்க கூடிய மாற்றமாகும். ஆனால் இவர்கள் சமூக உணர்வோடு பணியாற்றுகிறார்களா? என்று சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. கற்றவர்கள் சேர்ந்து மலையக மக்கள் வாழ்வில் விடியலைக் காண உழைப்பார்களாயின் உலகத்தோடு ஒத்து முன்னேறும் நிலையை அடையலாம். வழுமை விலகி வசந்தம் ரொவேண்டுமாயின் கற்றஶர் ஈழக உயர்வ பெற வேண்டும்.

மலையக மக்கள் பெருந்தோட்ட துறையை மட்டும் நம்பி வாழாமல் வேறு தொழில்களிலும் ஆர்வவும் கொள்வது வாழ்க்கை வளம் பெற உதவும். வேறு தொழில் எனும் போது நாம் என்னுவது செல்வதற்கு வீடுகளில் எடுப்பி வேலைகளை செய்வதையும் கடை வீதிகளில் கூலியாக, சுமையாளிகளாக வேலை செய்வதையும் மட்டுமே. இவற்றால் எமது சமூகம் என்னயோரால் எள்ளினக்கையாடும் என்னப்படுத்தப்படும் நிலையே ஏற்படும் அதுமட்டுமன்றி இதனால் கிடைக்கும் சில்லறை வஞ்சானத்தால் எதையும் சாதித்துவிடும் முடியாது என்பதை உணர வேண்டும்.

அடர்ந்த காடுகளை அழித்து மலைகளை சாய்த்து பயிர் செய்த வலிமை பெற்ற மக்களால் சாதிக்க முடியாதது எதுவரில்லை. வருந்திப்பெற்ற வெற்றிகள் தான் சாதனைகளாகின்றன. மலையகத்தின் இழையோடிப்போயிருக்கும் வறுமையும் காலப்போக்கில் சரியாகவிடும் என்று வாளாவிருப்பதில் அர்த்தமில்லை. செய்வருந்தி உழைத்து உழைத்ததை சேமித்து நல்ல தொழில்களில் முதலீடு செய்தால் வருமானம் வரும். வறுமை விலகும். வருமானம் பெறும் மார்க்கங்கள் பற்றி அறிய வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். கயிதொழில் பயிற்சிகள் வழங்குவதில் அரசும், வசதி பணத்த தனியாரும் ஈடுபால் வேண்டும். மலையகத்தின் இளைய தலைமுறையினரும் கயிதொழில்களின் ஈடுபெறுவதற்கு ஆர்வாக் கொள்வது மிக அவசியமாகும்.

இன்று மலையகத்தின் பல பகுதிகளில் கய தொழில் முயற்சிகளுக்கான வாய்ப்புக்கள் பெருகிவருகின்றன. அவற்றை இளைய தலைமுறையினர் பயணப்படுத்திக்கொள்வது அவசியமாகும். உதாரணமாக பிரஜாசக்தி நிலையங்கள் மலையகத்தின் பல பகுதிகளும் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் வழங்கப்படும் தொழில் யார்சிகளைப் பறைவதில் ஏனைய பிரதேச இளைஞர்கள் சகோதர மொழி இளைஞர்கள் காட்டும் அக்கறையை கூட நாம் காட்டுவதில்லை. இன்றைய மலையக இளைஞர்கள் பெற்றாரின் உறையின் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தை செலவிட்டு படிப்பதில் காட்டும் ஆர்வத்தை இலவசமாக கிடைக்கும் நல்ல விடங்களைப் பறைவது கெளராவப் பிரச்சினையாகக் கருதி புறந்தள்ளி நடப்பதும் வறுமைக்கு வழிவகுக்கிறது.

இவ்வாறு பல விடயங்களை பூற்றத்தன்னியே இவர்கள் தமக்கான வறுமை பாதையை வகுத்துக் கொள்கின்றனர். இதனாலேயே இவர்கள் வறுமைக்கு இவர்களே காரணம் என கூறவேண்டியுள்ளது. இவர்கள் தனது அறியாமையை போக்கி புத்துணர்ச்சியிடன் செய்யப்படுவார்களாயின் மனவைக் கீழ்க்கண்ண வறுமை எனும் பின்னி எந்நாளும் அண்டாது.

மலையக பெற்றோரும் பிள்ளைகளின் எதிர்காலமும்

R.கிருஸ்ணகுமார்
2ம் வருடம்
சழக விஞ்ஞானப்பிரிவு

‘இயற்கை அன்னை அளித்திருக்கும்
இனிமையையும் இன்பத்தையும்
இங்கிதமாய் அளித்திடும்
இயற்கையழகு நிறைந்த
இதமான காலத்தை
அதுதினமும் அலை வீட்டும் மலையகமே’
(கவிதை தொகுப்பிலிருந்து)

இவ்வாறு சிறப்பற்றி விளங்கும் மலையகத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை மிக போராட்டத்திற்குரியதாக உள்ளது. ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு பிரச்சினைகளை அம் மக்கள் முகங்கொடுக்கின்றார்கள். இருந்தாலும் தாங்கள் அனுபவிக்கின்ற இன்னல்களை தன்னுடைய பிள்ளைகள் அனுபவிக்கக் கூடாது என்பதற்காக அரும்பாடு படுகின்றார்கள் என்றால் மிகையாகாது. விபரவை சிந்தி ஏசிக் பேர்ஸம் வாங்கி வெயிலின் கொடுமையையும் தாங்கிக் கொண்டு காய்ந்த ரொட்டியும் கொஞ்சம் சீனி இல்லா தேநீரையும் குடித்துக் கொண்டு தன்னுடைய பிள்ளைகளுக்காக கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

இவ்வாறு இருக்கின்ற பெற்றோர்கள் மத்தியில் பிள்ளைகளின் நலனின் அக்கரை இல்லாமல் தங்களுடைய சந்தோசத்திற்காக வாழ்கின்ற பெற்றோர்களும் இருக்கின்றார்கள் என்பது வேதனைக்குரிய வியமாகும். அதாவது சில குடும்பங்களில் பிள்ளைச் செல்வங்களுக்கு குறைவே இல்லை. அந்த பிள்ளைகள் வளர்ந்து கல்வி கற்கும் வயது வரும் போது பெற்றோர் வெளிநாடு செல்வதும், வேறு திருமணம் முடித்துக் கொள்வதும், பெற்றோர் பிரிந்து வாழ்வதும் இவ்வாறான பிரச்சினைகள் ஏற்படுவதனால் இது பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தையே பாதிக்கின்றது என்பது அவர்களுக்கு விளங்கவில்லை என்பது மன வருத்தத்திற்குரிய வியமாகும். மேலும் ஒரு குடும்பத்தில் தாய் வெளிநாடு செல்வதுல் தந்தை மது பழக்கத்திற்கு உள்ளாவதுடன் வேறு திருமணம் செய்துக் கொள்கின்றார். இவ்வாறு இருக்கும் போது பிள்ளைகள் பாதுகாப்பு அற்று அரவணைப்பும் இன்றி சாதாரணமாக கிடைக்க கூடிய கல்வியையும் இழக்கின்றார்கள்.

அதிக பிள்ளைகள் ஒரு குடும்பத்தில் காணப்படும் போது வழுமையின் காரணமாக பிள்ளைகளை வளர்க்க முடியாமல் வீட்டு வேலைகளுக்கும், கடைகளுக்கும், தோட்ட வேலைகளுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றார்கள். இதனால் பிள்ளைகளின் கல்வி மட்டும் இழக்கப்படவில்லை. அவர்கள் துஷ்டியோகங்களுக்கும் முகங்கொடுக்கின்றார்கள். இதனால் பிள்ளைகளின் எதிர்கால வாழ்க்கையே பாதிக்கப்படுகின்றது.

மேலும் ஒரு சில குடும்பங்களில் தந்தைக்கும், தாய்க்கும் இடையில் ஏற்படும் முரண்பாடுகளினால் இருவரும் தமக்கு விரும்பிய ஒரு வாழ்க்கை துணையை தேடி

கொண்டு பிள்ளைகளைப் பற்றி சற்றும் சிந்தித்துப் பார்க்காத நிலையில் சென்றிருப்பார்கள். அப்போது ஒரு பிள்ளை அப்பெற்றோரின் சகோதரர்களின் பாதுகாப்பிற்குட்படுத்தப்படுகிற ஏர்கள். அச் சகோதரர்கள் சிறிதும் மனசாட்சியே இல்லாமல் வேலைக்கு அமர்த்துவதும் சில துவ்பிரயோகங்களை செய்தும் இடம் பெற்று வருகின்றது. அது ஒரு உண்மை சம்பவமும் ஆகும்.

மேலும் பிள்ளைகள் நிறைய மனு னளச்சலுக்கு உள்ளாகின்றனம் குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றுள் வறுமையும் ஒரு காரணம். அத்தோடு பெற்றோரின் கவனமின்மையும் பொறுப்பின்மையும் இவ்வாறான நிலைகளுக்கு காரணமாக அமைகின்றன. இத்தோடு பிள்ளைகள் தங்களுடைய எதிர்காலத்தை அமைத்துக் கொள்வதில் தவறுகின்றனர். மன உள்ளச்சலினால் ஏற்படும் விருக்தியின் காரணமாக விட்னை விட்டு வெளியேறி தூர் பழக்கவழக்கங்களுக்கு ஆளாகின்றார்கள். இதுவே சந்ததிக்கும் கடத்தப்படுகின்றனம் குறிப்பிடத்தக்கது. விருக்தியற்ற நிலையில் இருக்கும் பிள்ளைகள் தற்காலை செய்துக் கொள்ளும் நிலைக்கும் தள்ளப்படுகின்றார்கள்.

மேலும் சிறந்த ஒரு சமூகத்தை உலகத்தை கட்டியிழுப்ப வேண்டிய பெற்றோர் பொறுப்பின்றி இருக்கின்றார்கள். நானைய உலகம் இன்றைய சிறுவர் கையில் என்று கூறியது இவ்வாறான பெற்றோர்களால் சிறப்பாக உருவாக்கி கொடுக்க முடியுமா என்பது சந்தேகத்திற்குரியது.

இவ்வாறு கண்ணுடித்தனமாக இருக்கும் பெற்றோர்களே

**'யத்தோரம் வாழ்ந்திடும் குயில்களே - கங்காணமிடம்
கய கெளரவம் கிழக்காகு வாழுங்களே
வதித்தேரம் தவழிந்திடும் பிள்ளைகளே - கல்வியின்
உயர்ந்தேற்றம் பெற்றிட்டால் கிண்பங்களே**
(விற்பனைக்கு உரு கற்பனை கவிதை)

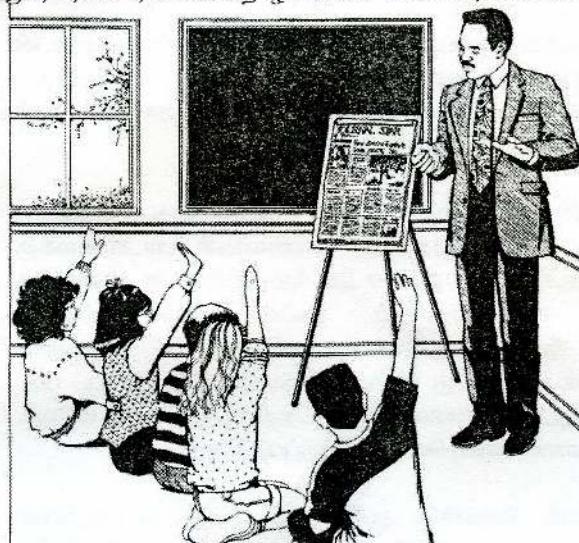
என்ற வரிகளை கவனத்திற் கொண்டு செயற்பட்டால் இன்றைய சிறுவர்கள் நானைய உலகின் தலைவர்களே.

ஆசிரியரின் முக்கியத்துவம்

இரா.பிரத்திவீனி
சமூக விஞ்ஞானப்பிரிவு
2ம் வருடம்

‘எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாவான்’ என்ற பொன் மொழிக்கலையை ஆசிரியர் சேவை உத்தமமானது. இதனாலோ என்னவோ தெய்வப் புலவர் வள்ளுவரும்,

‘இருமைக்கண் தாம் பெற்ற கல்வி ஒருவருக்கு எழுமையும் எமாப்படுத்து’ எனப் பாடியுள்ளார். இதற்கலையை சிறப்புமிக்க இக் கல்வியைக் கறக வழிகாட்டும் ஆசிரியர்கள் ஏனைய தொழில்களை செய்பவர்களைப் போல் அல்லது மற்றவர்களுக்கு

முன் மாதிரியாக வும், இகழ்ச்சிகளின் போது மனம் தளராமலும், புகழ்ச்சிகளின் போது பூரிப்படையாமலும் வாழ்ந்து காட்டுதல் மட்டுமன்றி, தன்னை நம்பி வரும் பிள்ளைச் செல்வங்களை ‘வையத்துள் வாழ்வாங்கும் வாழ்’ வழிகாட்ட வேண்டும். ‘ஒப்புரவறிந்து ஒரு மனப் பாட் டுடன் ஒற்றுமையை ஓளிச் செய்து ஒவ்வொன்றாய் கற்பிப்பவரே ஆசிரியர்’

சிறந்த ஒரு ஆசிரியர் என்பவர் மாணவர்களுக்கு என்றுமே முன்மாதிரியாக இருப்பவரே. ஆசிரியர் என்பவர் மாணவர்களின் கற்றலுக்கு வழிக்காட்டுவராகவோ அல்லது கல்வியை போதிப்பவராகவோ இருப்பது மட்டுமன்றி, மாணவர்களுக்கு பல வகையிலும் சிறந்ததொரு முன்மாதிரியை காட்ட வேண்டும். ஆசிரியர்கள் எப்போதும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் மெழுகுவர்த்தியாகவே இருக்க வேண்டும். இதாவது ஆசிரியர்கள் எப்போதும் தம் அறிவை பெறுக்கிக்கொள்கூடியவராகவே இருக்க வேண்டும்.

‘செல்வங்களில் சிறந்த செல்வம் பிள்ளைச் செல்வம்’ என்பார்கள். ஆசிரியரிடம் வருபவர்கள் உயிருள்ள பிள்ளைச் செல்வங்களே. அவர்கள் ஒரு சிறந்த உன்னதமான உலகிற்கு இட்டுச் செல்வது ஆசிரியரின் கடமையாகும். மாணவர்கள் எதாவது ஒரு விடயம் பற்றி ஆசிரியரிடம் வினாவும் போது அதற்கு மாணவர் உள்ளங்களில் நம்பிக்கையுட்டும் விதத்தில் ஆசிரியர்கள் பதிலளிக்கும் திறன் பெற்றவராக இருக்க வேண்டும். அத்துடன் எந்த விடயத்தையும் தொளிவாக எடுத்துக் கூறக் கூடியவராகவும் இருக்க வேண்டும். இதற்கு மாற்றாக அனையும் போது மாணவர்களின் பறக்கணிப்பிற்கு ஆளாக நேரிடலாம். ஆகவே ஆசிரியர் எப்பொழுதும் ஆளுமைப் பண்புகளை கொண்டவராக தீகழுவேண்டும்.

‘ஆரம்பத்தில் அரக்கனை போல ஆதிக்கம் செலுத்தி ஆதாலனை அடிமையாக்குபவன் போலல்ல ஆசிரியன், ஆர்வத்தையே ஆசையாக்கி அன்பிலும் அரவரணப்பிலும் அறிவை வளர்த்து அறிவுகாம் படைப்பவரே ஆசிரியர்’. ஆசிரியர் தும் உள்ளங்களில் நல்ல எண்ணங்களையும் நல்ல மன்பாங்குகளையும் வளர்த்துக்கொள்வது கட்டாயமானதாகும். அவை மாணவர் உள்ளங்களில் விதைக்கப்படுமிடத்து அவர்களின் உள்ளங்களிலும் அதே நல்ல மன்பாங்குகள் உறுதிப்படியும்.

‘கடமை கண்ணியம் கட்டுப்பாட்டுடன் கல்வியை கண புரண்டெழுச் செய்யும் கலங்கரை விளங்கக்கூடும் ஆசிரியர்’

சிறந்ததொரு ஆசிரியர் என்வர் என்றுமே தும் கடமையைச் செய்வதில் முன்னாயத்துடன் செயற்படுவீர். முன்னாயத்தும் என்பது எந்தவிவாரு விடயத்திலும் சிறப்பான வெற்றியை தரும் அடிப்படை அம்சமாகும். முன்னாயத்துடன் வகுப்பிற்கு வரும் ஆசிரியர் மாணவர் முன்னிலையில் ஒரு போதுமே தடுமாற்றத்தை எதிர்நோக்க மாட்டார்.

ஆசிரியர் என்பவர் எப்பொழுதும் நோத்தை பேணி நடப்பவராக திகழ்வது இன்றியமையாததாகும். அதாவது உரிய நோத்திற்கு மாணவர்கள் பாடசாலைக்கு வரவேண்டும் என வலியுறுத்தும் ஆசிரியர்கள் தாம் உரிய நோத்திற்கு பாடசாலைக்கு சமூகம் தாத் தவறுமிடத்து மாணவர்களிடம் அவ்வாசிரியரின் கட்டளை செல்லுபடியற்றதாகவே அமையும். இவ்வாறு ஆசிரியர் நோத்திற்கு சமூகம் தநுபவராக இருந்தால் மாணவரிடத்தே அவ்வியம் நன்கு பதிந்து விடுவது...ன் குறிப்பிட்ட பாட ஆசிரியரின் பாடவேளை ஆரம்பித்ததுமே மாணவர்கள் பாடத்திற்கு தயாராகி விடுவர். இங்கு ஆசிரியரின் சிறப்பான ஆளுமைப் பண்பு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

மனசாட்சியே தெய்வ சாட்சி எனக் கொண்டு ஆசிரியர்கள் தமது கடமைகளை சீரிப் பூர்ணமாக தீர்மிட செய்து மாணவர் சமுதாயம் தழைத்தோங்கசெய்வதே சிறந்த வழிமுறையாகும்.

ஆசிரியர்கள் எப்பொழுதும் தும் செயற்பாடுகளில் வெற்றியை பெற வேண்டுமாயின் அவர் சிறந்த திட்பமிடலைப் பேணக்கூடியவராக இருந்ததல் வெண்டும். எனவே சிறந்த திட்பமிடலுடன் கூடிய ஆசிரியரையே மாணவர்கள் அறிக்காத பின் தொடர்வர். அவ்வாறே மாணவர்களின் விடயங்களிலும் ஆசிரியர் சிறந்த திட்பமிடலையும் வழிகாட்டல்களையும் வழங்க வேண்டும்.

அரசான் என்றுமே தும் வாக்கிலே உறுதியானவர்களாகவும் நேர்மையானவர்களாகவும் இருப்பது அவசியமாகும். எனவில் ஆசிரியரின் வாக்கிலே உறுதித்தன்மையானது மாணவரிடத்திலே பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகும். ஆசிரியர்கள் தும் வாக்கிலே உண்மைத் தன்மையை இழக்கும் போது தான், மாணவர்கள் அவ்வாசிரியர்களை புறக்கணிக்கத் தொடங்குவர். எனவே ஆசிரியர் மாணவர் மத்தியில் என்றுமே மதிக்கப்பட... கூடியவராகவும் ஆளுமை மிக்கவராகவும் தன்னை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அத்தோடு சிறந்த ஒழுக்க சேவையிலும் முன்னின்று செயற்பட வேண்டும்.

மாணவச் செல்வங்களை நல்வழிப்படுத்தவாம் அவர்களிடம் காணப்படும் குறைகளை இனங் கண்டு உரிய முறையில் நிவர்த்தி செய்து மாணவச் செல்வங்களை ரீற்றத் நற் பிரஜெயாக உருவாக்குவது ஆசிரியரின் பொறுப்பாகும்.

சமூக பொருளைதார மாற்றுக்களுமையை ஆசிரியர்கள் இன்னும் சற்று மாணவர்களின் எதிர்காலம் குறித்து தியாகம் செய்து சேவையாற்ற வேண்டியள்ளது. சுருங்கக் கூறின் ஆசிரியர்களின் இந்த மகத்தான சேவையைப் புகழ்ந்து பேச வேண்டும். காலா காலமும் இவர்களின் புகழ் அவர்களிடம் கற்ற மாணவர்களிடம்,

‘இருந்தாலும் மறைந்தாலும் பேர் சொல்ல வேண்டும். இவர் போல யார் என்று ஊர் சொல்ல வேண்டும்’

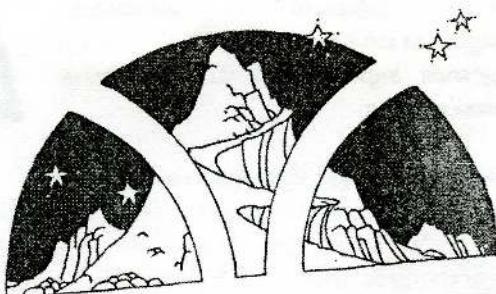
என்ற கண்ணதாரனின் பாடலில் வருவது போல என்றும் நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

செ.மயில்வாகனம்
2ம் வருடம்
சமூக விஞ்ஞானப் பிரிவு

பரவசம் கொண்டேன்

நிச்தம் நீங்கி செல்ல
தெடுவானத்தின் நல்த்திர
செங்கணைகளால் அள்ளிய
சில கணங்களில் சிலர்த்து போனேன்

கான குயில்களின் கானத்தினையே
கள்ளங்கொண்ட இளம் வரடை
உள்ளக்கிடக்கையின் உண்மையை
கொஞ்சம் உசுப்பிக்கவிட்டு சென்றது

அருவிகளின் பாசையின் ஒது
பக்கமாய் புரண்டு விட்ட
அசட்டு தனமான ஆனந்தத்தில்
அசந்தே போனேன் நானே இன்று

இயர்ந்த மேகக் கூட்டத்திடையே - என்
உணர்வுகளின் குவிவுகளும் குடிர
ஏறி பால் காய்ச்ச பதற்றத்தில்
பதற்றத்தில் பரவசங் கொண்டேன்

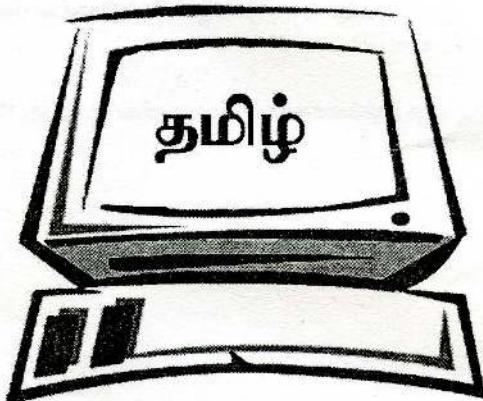
மொழி பெயர்ப்பு முயற்சியும் அதன் தேவையும்

ஆ. சத்தியாஜி
2ம் வருடம்
தகவல் தொழிலாட்சி பிரிவு

மொழி பெயர்ப்பு என்பது ‘மூல மொழியில் ஏதோ ஒரு வடிவில் இருக்கும் கருத்தை அல்லது ஒரு உணர்வை இலக்கு மொழியின் எதாவதோரு ஷுவத்திற்கு மாற்றும் கவையாகும்’என்று ஜே.சி.கற்போட் என்பவர் கூறியுள்ளார். மொழி பெயர்ப்பு என்பது பல காரியங்களைப் பொறுத்து வேறுபடுகின்றதை அவதானிக்கலாம்.

அரூர் பிறமொழிகளிலிருந்து இலக்கியங்களே பெரும்பாலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன.

அக்காலத்தில் மக்களின் பொழுதுபோக்கிற்கும் இரசனைக்கும் தீனி போடுவதே பெரும்பாலும் நோக்கமாக விளங்கியது. ஆயினும் அக்காலத்திற்குட் அறிவியல் நூல்களையும் மொழி பெயர்த்தல் வேண்டும் என்ற சிந்தனை சமூகங்களிடையே ஆங்காங்கு காணப்பட்டன.

உலகமயமாக்கலும் தொழிலாட்சி வளர்ச்சியும் இன்றி மொழி பெயர்ப்பின் தேவையினை அதிகரித்துள்ளன. மொழி பெயர்ப்பு பற்றி கூறும் போது நாம் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டிய பல விடங்கள் உள்ளன. அவை ஒலி வடிவ மொழி பெயர்ப்பு, குறிசிட்டு மொழிபெயர்ப்பு, விஞ்ஞான மொழிபெயர்ப்பு, தொழிலாட்சி மொழிபெயர்ப்பு, சமய மொழிபெயர்ப்பு என்பவற்றை கூறலாம்.

உலக மக்களிடையே தொடர்புகள் இன்று மிகவும் அதிகரித்துள்ள நிலையில் மொழிபெயர்ப்பு மேலும் மிக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. உலக கிராமத்தின் (Global Village) உதயமானது, இன்று மொழி என்ற வரம்பை கடந்து மக்களிடையே கருத்தாற்றல் வளர்ச்சி ஏற்பட வழியமைத்து விட்டது. எனவே மொழிபெயர்ப்பு இன்று முக்கியம் பெற்று விளங்குகிறது.

‘சென்றிசௌர் எடுத்திக்கும் கலைச்செல்வங்கள் யாவும் கொண்ந்திங்கு சேர்ப்பிடே’ என்ப பாதனார் பாரதி. மேல் நாட்டில் மிகச் சிறப்பாக வளர்ந்துள்ள விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பம் சர்ந்த விடயங்கள் யாவும் இன்று தமிழிலே வரவேண்டுமானால் மொழிபெயர்ப்பு அவசியமாகும். அவ்விடயத்திலே தான் பிற மொழிகளைக் கற்றுணர்ந்த தமிழினர்களது மொழிபெயர்ப்பார் பணி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

நமது கீழெல்தேய மொழிகள் ஆண்டீக்குத்திலும், கலைகளிலும் உள்றாக விளங்குகின்றன. எனினும் நவீன தொழில்நுட்ப உலகின் ஊற்றுக்களைக் கிளப்புவதே மேலைத்தேச மொழிகளே. எல்லா மேலைத்தேச மொழிகளையும் எல்லோரும் கற்றல் என்பது மிகவும் கடினமான செயலாகும். எனவே மேலைத்தேய அறிவியலை நமது சமூகம் உள்ளிருந்துக் கொள்வதற்கான ஒரே வழி மொழி பெயர்ப்போகும். மொழி வல்லுங்களான அறிஞர்கள் இம் முயற்சியில் அக்கறை காட்டுவது எமது சமூகத்திற்குச் செய்யும் ஒரு உண்ணத பணியாகும்.

வினாக்களம், தொழில்நுட்பம், கணனி போன்றவற்றைக் கற்பதற்கு இன்று ஆங்கிலம் மிகவும் அவசியமாக விளக்குகிறது. காரணம் இத் துறைகளில் மொழிபெயர்ப்பு போதியளவுக்கு வளர்ச்சி காணவில்லை என்பதேயாகும். குறிப்பாக தாம் மொழிக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குகின்ற இலங்கை போன்ற நாடுகளில் இத்தகைய குறைபாடு அதிகம் காணப்படுகிறது.

தகவல் தொழில்நுட்ப யுகத்தை நோக்கி உலகம் முன்னேரி வருகிறது. இத் தகவல் தொழில்நுட்பப் புரட்சி காரணமாக உலக மக்களிடையே அறிவுத்தேடல் அதிகரித்துள்ளது. அறிவுப் பிரயாகம் ஒன்று ஏற்பட்டுள்ளது. உலக மக்களின் இந்த அறிவுத் தேடலுக்கு மொழிபெயர்ப்பு உதவலாம் என்பது பலரது அபிப்பிரயாகும். பிறவொழி நூல்களை மொழிபெயர்ப்பதன் மூலமாக இத்தேவை ஈடுசெய்யப்படலாம். ஆக மொத்தத்தில்

உலகமானதுதகவல் தொழில்நுட்பத்தை நோக்கிநகர்ந்து வரும் இக்காலகட்டத்தில் உலகம் சுருங்கி ஒரு கிராமமாகி வரும் இந்த வேணுயில் மொழி பெயர்ப்புக் கலையின் தேவை மிக மிக அவசியமாகும் என்பதில் ஜியாமில்லை.

வறுமை

தாம் தந்தையை இறந்து தன்னந் தனியாக
காலக்கிகாடுமையாலே
கஷ்டப்பட்டு கடும் வேதனையில்
வயிற்றுப் பசிக்காக அலையும் மானிடனே!

பேண பிடிக்கும் வயதினிலை
அநுப்பங்கறையில் வேலை செய்யும்
பெண்ணே, உன் நிலையை
தெய்வமே தாங்குமா பெண்ணே!

R.சௌந்தராராணி
ஆம்ப் பிரிவ்
முதலாம் வருடம்

- | கடும் இருட்டல் மின்மினிப்புச்சின்
- | வெளிச்சம் மட்டுமே
- | எங்கும் காரிகூர் பசி வாட்டுகிறது
- | சோதனை மின்சூர் வந்து சேருதே!
- | பள்ளி ரெஸ்லூம் வயதினிலை
- | தாகம் தீர்க்க முடியாத நிலையில்
- | பஞ்சக் பாயின்றி கடும் குளிரில் - தறையில்
- | படுக்கும் அவல நிலை
- | கொடிய வறுமை என்னை வாட்டுதே!

தமிழில் பிறமொழி கலப்பின் விளைவு

K. வனிதுமலர்
2ம் வருடம்
ஆரம்ப பிரிவு

பைந்துமிழ், செந்துமிழ், நற்றுமிழ், முத்துமிழ், தூயத்துமிழ் என்று போற்றப்படும் தமிழ் வளர்ந்தது சக்க காலம் முதலே ஆகும். அக்காலத் தமிழ் தனித் தமிழாகக் காணப்பட்டது. இதற்கேற்பவே அக்காலத்தில் தோன்றிய புலவர்களும் தங்கள் செய்யுள்களை இயற்றினர். எட்டுத்தொகை, பத்துப் பாட்டு நூல்கள் இதற்கு சான்று பக்கின்றன. இவ்வாறாக சிறப்புப் பெற்று திகழுந்த தனித் தமிழ் பிர்காலத்தில் ஏற்பட்ட சில மாறுதல்களின் காரணமாகவே தமிழில் வேற்று வளர்கின் ஊடுருவத் தொடங்கின. இந்திலைமையே இன்று வரை தொடர்ந்து கொண்டு தமிழை தொட்டுக்கொண்டு வருவதைக் காணலாம்.

‘தமிழுண்டு தமிழ் மக்களுண்டு இன்பத் தமிழுக்கு நானும் செய்வேன் நல்ல தொண்டு’ என்று பாரதிதாசன் கூறிச் சொல்லிப் போர்ந்தான்.

இவ்வாறான சிறப்புக்களைக் கொண்ட தமிழில் வேற்று மொழிகள் கலந்து காணப்படுவது எம்மை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்துகின்றது. இன்று வரை தமிழ் பெயர் இல்லாத பொருள்கள் பிரிமொழிப் பெயர்களையே கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றன. இதனால் தனித் தமிழ் பெயர் என்ன? என்பதை மாணவர்கள் விளங்கிக்கொள்ள முடியாத நிலையில் அதற்கு வழங்கபடுகின்ற பெயர்கள் தான் தமிழ் பெயர் என்று நம்பிக்கொண்டு கற்கின்றார்கள். இந்நிலையினை மாற்றுவது கடினமான காரியம் எனினும் மாற்றியாக வேண்டிது கூட்டாய்க்கடப்பாகும்.

‘இனியென் என்பேன் எனினும் - தமிழை என்னுயிர் என்பேன் கண்டார்’ என பாரதிதாசன் துமிழறுத் தன் உயிராக போன்றுகின்றார். இவ்வாறான காலமும் தமிழுக்கு இருந்துள்ளது. ஆயினும் துமிழில் இருநூற்று நாற்பத்து ஏழு எழுத்துக்கள் இருந்தும் சில சொற்களுக்கு வடமொழி எழுத்துக்களை வாடகைக்கு வாங்க வேண்டிய நிலை இன்னும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. வேறு மொழிகள் தமிழை அலங்கரிக்கும் போது விழுமிதம் கொள்ளும் நிலை தமிழ் மொழிக்கு இல்லை. தமிழ் மொழியின் சிறப்பம் என்னவெனில் தமிழ் மொழியை வேறு எந்த மொழியும் ஏற்காது. ஆனால் தமிழ் மொழி எந்த மொழியையும் தமிழுள் சேர்த்துக் கொள்ளும். உதாரணமாக அலுமாரி, பீங்கான், எயிட்ஸ் போன்ற பிற மொழி சொற்கள் தமிழ் மொழியிலிருந்து விடுபடாமல் நின்று சொந்தம் கொண்டாடக் கொண்டிருக்கின்றன.

'தமிழ் என்று தோன்கட்டி ஆடு - நல்ல

தமிழ் வெல்க வெல்க என்றே தினம் பாடு என்று பாரதிதாசன் தமிழின் பெருமையைப் பற்றி கூறுகின்றான். இவ்வாறு இருக்கையில் தமிழ் மொழியில் பிற மொழி ஆதிக்கம் செலுத்தியதால் உண்மையான தமிழ் கிராமம் செவ்வேறாக உச்சிரிக்கப்படுவதை காணலாம். உதாரணமாக யாழ்பாணத் தமிழ், மட்டக்களப்பு தமிழ், மலையகத் தமிழ், சிங்களப் பகுதிகளில் பேசப் படுகின்ற தமிழ் என தமிழில் வேறு வகையான போக்கினையும் காணமுடிகின்றது. மேலும் மேலைத்தேய நாடுகளிலும் (சிங்கப்பூர், மலேசியா) இன்னொரு விதமாக தமிழ் மொழி அமைகின்றதை நாம் அறிவோம்.

'எனிய நலையில் தமிழ் நால் ஏழுகிடவும் வேண்டும்

இலக்கண நூல் புதுகாக இயற்குவூம் வேண்டும்.'

என்று தமிழின் சிறப்பைப்பற்றிபாரதிதாசன் தனது கவிவிரிகளினுடோக எடுத்து கூறியின்ஸார். தமிழ் மொழியில் வட்டமொழி மட்டுமல்லது ஆங்கில மொழியும் ஊடுருவி உள்ளது என்று கூறுவதால் ஜயாமில்லை. அதாவது தமிழ் மொழியுடன் ஆங்கில மொழியினை கலந்து பேசுவது இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒரு நாகரீகமாக மாறி வருகின்றது. அதாவது தமிழ் மொழியில் ஆங்கில மொழியினை இணைத்து பேசினால் தமக்கு அது நாகரீகம் என்று நினைத்து வாழுகின்றார்களே துவிர எமக்கு சொந்தமான தனித்துவமான தமிழ் மொழி சிறிது சிறிதாக செத்துக் கொண்டிருந்ததை எவருமே அறிவுதில்லை.

பிற மொழிகள் தமிழில் வந்து உறவாடுவதால் மக்களது வாழ்க்கை, மாணவர்களின் கல்வி, பட்டப் படிப்பு, பாடப் புத்தகங்கள் போன்றன இவ்வாறான மொழியை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. இந் நிலையானது வாழுமா? அல்லது தாழுமா? அடியோடு அறிந்து போய்விடுமா? என்பது எந்தோல சந்ததியினரின் கையிலேயே தங்கியிருக்கிறது. இவ்வாறு தமிழில் பிற மொழி ஆதிக்கம் அதிகரிக்குமானால் நாம் இன்றும் போற்றும் காவியங்களும், காப்பியங்களும் அழிந்தொழிந்து போய்விடுமோ என்பது சந்தேகமாக உள்ளது. இன்றைய காலகட்டத்தில் தனித் தமிழை தினிப்பது கடினமான செயல் எனினும் பிற மொழி செல்வாக்கினை தகர்ப்பது கட்டாயமானதாகும்.

தமிழ் மொழியின் பலவீனத்துக்கு மூல காரணமாக அமைவது தமிழில் பிறமொழிபுகுந்துள்ளனமல்ல. மேலும் எழுத்துமொழியில்மட்டுமல்லது பேச்சு மொழியிலும் பிறமொழி ஊடுருவி விட்டிலையை யாம் அறிவோம். கவிதைகள், கட்டுரைகள், நாவல்கள், சிறுக்கதைகள் போன்ற இலக்கியங்கள் போன்றவற்றிலும் பிறமொழி கலந்துள்ளமையை காணக்கூடியதாக உள்ளது. பாடசாலைகளில் இன்று எவ்வாறு மொழிஊடுருவுவதைப் பற்றியும் தமிழ் வல்லுநர்கள் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். ஒன்றை விளக்க தமிழ் சொல் கிடைக்காவிட்டாலும் சரி இல்லையென்றாலும் சரி அவற்றுக்கு பிற மொழி சொற்களை அங்கீர்க்காது செய்யப்பட ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். அல்லது பிறமொழிக்கு எந்த ஒரு தமிழ் சொல் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

உலகியின் அடங்கலுக்கும் துறைதோறும் நூற்கள் ஒருத்தற்கரிய இல்லாமல் ஊரியும் தமிழில் எவ்விடத்தும் பாய்ச்சிவிட வேண்டும். தமிழ் மொழியை மதங்களிலே சாய்க்காமை வேண்டும். எங்கள் தமிழ் உயர்வென்று நாம் சொல்லிச் சொல்லி தலைமுறைகள் பல கழித்தோம். குறைகளைந்தோமில்லை தகர்காயத் தமிழை தரிப்போம் வாரிச்.

மலையக மக்களின் பண்பாடுகளில் ஒன்றான காமன் சூத்துக் கலையும் அக்கலை எதிர்காலத்தில் அருகிச் செல்லாமல் இருப்பதற்குமான வழிமுறைகளும்

கா. கிருஸ்னமுர்த்தி
சங்கீதப் பிரிவு
2ம் வருடம்

எமது மலையக மக்களோடு இயைந்த வகையில் பொன்னர் சங்கம், காமன் சூத்து, அரிச்சனை துபக, கருணை சண்டை போன்ற பலவாறான சூத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் சிறுப்பிடம் பெறுவது காமன் சூத்து கலையென்றால் இது மிகையாகாது. இக்கலையானது சுமார் இரு சகாப்த காலமாக மலையகத்தில் நடிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்த துமிழ் மக்கள் தம்மோடு தமது கலாச்சார பாருப்பியங்களையும் எடுத்துக் கொண்டிட வந்தனர். அவ்வாறு எடுத்துக் கொண்டு வந்தவற்றுள் காமன் சூத்து போன்ற கலைகளும் உள்ளனர்கும்.

இக் சூத்தானது கம்பம் பாலிப்பதிலிருந்து ஆரம்பமாகின்றது. அதாவது ஆற்றங்கரைக்கு சென்று காப்புகட்டி கம்பம் பாலித்து காமன் கூத்து ஆடப்படும் இடத்தின் நடுவில் நாட்டப்பட்டு அதனைத் தொர்ந்து மூன்றாவது நாள் ஆட்டம் ஆரம்பிக்கப்படும். இது பல பாத்திரங்களை மையப்படுத்தியதாக உள்ளது. அதாவது மதன், ரதி, சஸ்வரன், தூதுவன் போன்ற பிரதான பாத்திரங்களையும் குறவன், குறத்தி, மன, காலன், மான், கோமாலி போன்ற துணைப் பாத்திரங்களையும் கொண்டமைந்துள்ளது எனலாம்.

கிராமத்து மக்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி திரண்டு கம்பம் நாட்டப்பட்ட இடத்தினை கற்றி அமர்ந்திருப்பார்கள். அப்போது காமனுக்கு பூஜை நடைப்பெற்ற பிறகு காமன் பாடல்களை பாடகர்கள் பாட ஆரம்பிக்கும் வேளை பறை அடிக்கப்படும். பிறகு மதனும் ரதியும் நடனமாடும் போது மக்கள் அதனை பார்த்து இன்பமடைவர். மதனுக்கும், ரதிக்குமிடையில் காணப்படும் கோமாலி தனது சாகசங்களை காட்டும் வேளையில் மிகவும் சுவாரசியமாக இருக்கும். மதனுக்கும் ரதிக்கும் இடையினையே அருள் ஏற்படும். அதுமட்டுமல்லாமல் அதனை பார்பவர்களில் ஒரு சிலருக்கும் சூட அருள் ஏற்படுவது சிறப்பாக்கமாகும். எனவே அருள் என்ற விடயத்தை அடிப்படையாக வைத்து நோக்கும் போது இது தெய்வத்தோடு தொடர்புபட்ட ஒரு சூத்து வடிவம் என்பதில் எவ்வித ஜயமும் இல்லை.

இவ்வாறாக தினமும் நடந்மாடும் வேளையில் குறித்த ஒரு தினத்தில் நிறைவு

செய்வதற்கு தீர்மானிக்கப்படும். இக் கூத்தானது கம்பாம் பாலித்த நாளிலிருந்து ஒன்பது தொடக்கம் பதினெண்து வரையான நாட்களுக்குள் நிறைவடையும். அன்றைய நினைம் இரவு முழுவதும் கலை அம்சம் இடம்பெற்று அதிகாலையில் ஈஸ்வரன் மதனை ஏற்கு சாம்பலாக்குவதுடன் நிறைவெறும். அதன் பிறகு மூன்றாவது தினத்தில் மதனுக்கு உயிர் எழுப்பும் நிகழ்வுடன் காமன் கூத்து நிறைவெறும். இது வருடம் தோறும் நடாத்தப்படும். கருக்கமாக கூறின் ஈஸ்வரனது நில்ட்டையினை மதன் கலைக்கச் சென்ற போது அவர் கோபமுற்று நெற்றிக் கண் திறந்ததால் மதன் உயிர் நீத்த வரவாறு என குறிப்பிடலாம். இத்தகைய சிறப்பியல்புகளைக் கொண்ட காமன் கூத்தானது இன்று மலையகுத்தில் மிகவும் அருகிச் செல்லும் வன்னமே உள்ளது. ஆரம்ப காலங்களில் சகல பிரதேசங்களிலும் காணப்பட்ட இக் கூத்தானது தற்போது ஒரு சில இடங்களில் மாத்திரமே காணப்படுகின்றது எனலாம். இவ்வாறு அருமிக் செல்வதற்கான காரணங்கள் பல காணப்படுகின்றன. அதாவது எமது முத்த கலைஞர்கள் மலையகுத்தை விட்டு செல்லும் போது அவர்களுடன் சேர்த்தே இவ்வாறான கலைகளும் சென்றவிடுகின்றன. காமன் கூத்தை கொண்டு நடாத்தும் கலைஞர்கள் மறைவு பெற்றதன் (இறுந்ததின்) பின் அதனை தொடர்ந்தும் நடத்திச் செல்வதற்கான ஒரு சமூகம் எம்மிடையே இல்லை.

அதுமட்டுமல்லாமல் இன்றைய இளைஞர்கள் இவ்வாறான கூத்துக்களை நடாத்துவதற்கு நாட்டம் கொள்ளானமையாலும் கூத்துக்கள் அருகி வருகின்றது. அதாவது கூத்துக்களை முன்னிடுத்து நடத்தாமையும் கூத்துக்களில் பங்கு பற்றினால் தாழ்வான ஒரு நிலை காணப்படுமென்றும் மதன், ரதி போன்ற பல பாத்திரங்களை ஏற்று நடிக்க வெட்கமடைதல் மேலும் காமன் கூத்தில் ஈடுபடுவதை சமூகத்தினர் அவமரியாதையுடன் நோக்குவர் போன்ற பல்வேறு காரணிகளும் காமன் கூத்து அருகிச் செல்வதற்கு வழி வகுக்கின்றது எனலாம்.

மேலும் நோக்குகையில் ஆரம்ப காலத்தில் மக்கள் காமன் கூத்தை இரசித்து பார்த்தனர் எனினும் பின் வந்த மேடை நாடகம், சினிமா, தினரப்படங்களின் எழுச்சிமக்கள் அதன் மீது கொண்ட ஆர்வம் என்பன காரணமாக காமன் கூத்துக் கலை பின்தனப்பட்டது. மற்றும் மக்களின் நலீன தொடர்புசாதனங்கள் தொன மோகம் அதாவது தொலைக்காட்சி, இளையைம், கணினியை போன்றவற்றின் உயர்ந்த பயன்பாட்டு போக்கு காமன் கூத்தை அருகிச் செல்ல வாய்ப்பளித்துவிட்டது.

மற்றும் இன்றைய மலையக இளைஞரின் சிந்தனை போக்கு வேறு வகையில் அமைந்துள்ளது. இன்று கூத்துக்களில் ஈடுபடவோ, நடிக்கவோ, முன்வரவோ விரும்பாமை, அவ்வாறு அதன் மீது நாட்டம் கொண்டால் மக்கள் இழிவாகவோ தாழ்வாகவோ பார்ப்பர் என்ற எண்ணம், கூத்து எனும் போது அது பொது இடத்தில் அல்லது ஒவ்வொரு பிடிக்கு முன்பு சென்றோபாடு ஆடி காட்டுவது என்னினத்துதற்கால மலையக மக்கள் காமன் கூத்தை தாழ்வான ஒரு நோக்கில் பார்க்கின்றமை போன்ற பல்வேறுபட்ட காரணங்களில் காமன் கூத்து இன்று அருகிச் செல்கின்றதெனலாம்.

எனவே இவ்வாறான காரணங்களை சீர் செய்து மலையகத்துக்கு உயித்தான காமன் கூத்துக் கலையை அருகிச் செல்லாமல் அதனை மென்மோலும் வளர்த்துக்கூக்க வேண்டியதொரு பாரிய கட்டுப்பாடு எம்மிடையே காணப்படுகின்றது. இது தொடர்பாக

பத்திரிகைகளிலும் சூடு பலவாறான விமர்சனங்கள் வெளிவர்த்தனது கூறலாம். காமன் கூத்தை எவ்வாறான செயற்பாடுகளின் மூலம் அநுகிச் செல்லாமல் வளர்த்திடுக்கலாம் என்று நோக்கும் போது மலையகத்தில் காணப்படுகின்ற கிராமங்கள் தோறும் காமன் கூத்தை நடாக்க நடவடிக்கை எடுத்தல் மற்றும் இன்றைய இளைஞர்களை ஊக்கப்படுத்தி காமன் கூத்துக் கலையில் ஈடுபடவைத்து, கலைகளில் தேர்ச்சி பெற்ற கலைஞர்கள் ஊடாக காமன் கூத்துக் கலை தொடர்பான அறிவறுத்தல்களை வழங்குதல்.

மேலும் பாடசாலை பாடப் புத்தகங்களில் காமன் கூத்தின் முக்கியத்துவத்தை பற்றி விளக்கி அதனை ஒரு பாடப் பாப்பாக கொண்டு மாணவர்களுக்கு கல்வியினுடாக அதன் முக்கியத்துவத்தை புகட்டுதல், மலையக மக்களுக்கு காமன் கூத்து கலை அருகிவருதல் தொடர்பாக ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல், மக்கள் அதிக ஆர்வம் காட்டும் தொடர்பாடல் சாதனங்களிலேயே கலையமர்த்தை பார்க்கும் வண்ணம் நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்தல் முக்கியமாக காமன் கூத்து தொடர்பாக அதிக கவனம் எடுத்தல் மற்றும் காமன் கூத்தை கொண்டு நடாத்தும் கலைஞர்களை மக்கள் முன்னிலையில் பாராட்டி கெள்ளவிக்கப்படல் வேண்டும்.

எனவே மேற்கூறிய காரணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்படும் பொழுது மலையக மக்களின் வாழ்விலோடு பிண்ணப் பினைந்து இரு சகாப்த காலமாக காணப்பட்ட காமன் கூத்தை முழு வளர்ச்சியடன் இன்னும் பல நாறு ஆண்டுகளுக்கு கொண்டு செல்லலாம் என்பதில் எத்துவணை ஜயமும் இல்லை.

புதைக்கப்படாத பிணங்கள்

அ. கலையரசு
ம் வருடம்
சமூக விஞ்ஞானப்பிரிவு

மலை சாரலிடையே
சிலைகளாய் நிற்கின்றோம்
கல்லறைகளில் அல்ல
வயன் அறைகளில்
யன்னிக்கு செல்லவில்லை
யட்டங்கள் வர்த்திகுந்தும்
பேசா மடந்தைகளாய்
பேச்சற்று கிடக்கிறார்கள்

காலம் எனும் ஈங்கு ஓலி
கூட்டது
துக்கம் எனும் படங்கை
கட்டி
தும்ப பாரத்தை கொழுந்து
கட்டையில் சுமந்து மறையில்
புற்படுகின்றோம்
புதைக்கப்படாத பிணங்களாய்.

இன்றைய உலகின் தகவல் தொடர்பாடல் துறையின் பங்கு

R.பாலச்சந்திரன்
தகவல் தொழில்நுட்ப பிரிவு
2ம் வருடம்

மனிதன் கல்லூலத் யுகம் தொட்டு பல்வேறு யுகங்களைத் தாண்டி பயணம் செய்த போதும் தகவல்களின் தேவைகளான தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளல், திட்டமிடல், எந்தெந்த கூறல் ஆகிய தேவைகளுக்காக தகவல்கள் அவசியமாகின்றன. மனிதன் தனது தேவைகளை பூர்த்தி செய்துகொள்வதற்கு தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்தி இயந்திரங்களை உருவாக்குவதற்கு மனிதன் முயற்சி செய்து வருகின்றான். இன்றைய தகவல் யுகத்தில் தகவல்களைப் பெறுதல், சேமித்தல், கையாளுதல், தொடர்பாடுதல், பிரயோகித்தல், முகாமித்தல், ஆகிய செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத் துறையானது அத்தியவசியமானதாக அமையப் பெறுகின்றது.

அதாவது கல்வித் துறை, சுகாதாரத் துறை, தொடர்பாடல் துறை, வினாயாட்டுத் துறை என்பவற்றில் தகவல் தொடர்பாடல் துறையானது முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றது. அதனடிப்படையில் கல்வித் துறையில் தகவல் தொடர்பாடல் துறையின் பங்கு வகிப்பாகினைப் பற்றி நோக்குவோம். ஆரம்பத்தில் குதிரை கொட்டினை பிடிப்பது போல

Google™

Google தேடல் | அதிர்ச்சி எண் பக்கம்

தேடு: வலை இந்தியா நாட்டின் பக்கங்கள்

இருந்து கண்ணி யுகம்
ஆனால் இன்று தனது
உள்ளாங்கையில் கண்ணி
யுகத்தை அடக்கியானாலும்
அளவிற்கு அறிவுத்
மொத்தங்களை நிற்கு, மனப்பாங்கு,
முயற்சி என்பவற்றை
அடிப்படையாகக் கொண்டு
முன்னேறி வருகின்றான்.

காரணம் ஆரம்ப காலத்தில் மாணவர்களை வகுப்பறையில் மட்டுப்படுத்தி கற்க வைத்தனர். இடப் பிரச்சினை, வகுப்பறை வசதி என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஆனால் இன்று பல்லூக்கக் கருவி மூலம் பல்வேறு மாணவர்களை உள்ளாங்கப்பட்டு கற்றுல் நடவடிக்கையானது மேற் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. அத்தோடு இலத்திரனியல் கல்வி முறை மூலம் ஒரே தடவையில் ஏராளமான மாணவர்களுக்கு கல்வியை அளிக்கக் கூடியதாக உள்ளமை சிறப்பான அம்சமாகும்.

அத்தோடு மாணவர்களுக்கு பாடப் புத்தகத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு கல்வி

ஸ்கூல் 2012 >

79

பண்ணிரெண்டாவது இதழ்

கற்றல் முறை சென்று, இன்று இணைய வசதிகளைக் கொண்டு நிறைய புதிய அறிவு சார்ந்த விடயங்களை மாணவர்களுக்கு மழுங்கக்கூடியதாக உள்ளது. அத்தோடு மாணவர்களுக்கு தகவல் தொடர் துறையினை விருத்தி செய்வதற்கு ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் கட்டாயக் கல்வியாக கண்ணிக் கல்வி இலக்கை அரசாங்கத்தில் அமுல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதனால் மாணவர்கள் கண்ணி மூலம் பல்வேறு விடயங்களை கற்றுத் தெரிந்துக் கொள்கின்றான். இன்று இணைய வசதியை இலக்குவாக பெற்றுக் கொள்ள முடிவதால் மாணவர்கள் ஏனைய நாட்டின் அரசியல், கலாகலாசார, வினையாட்டு துறை சார்ந்த மற்றும் பொழுதுபோக்கு சார்ந்த வியங்களையும் அறிந்துக் கொள்கின்றான்.

சுகாதார துறையினை எடுத்துக் கொள்வோமானால் இன்று தகவல் தொடர்பாடல் துறையின் மூலம் வளர்ச்சி கண்டு வருகின்றன. அதாவது ஆரம்ப காலகட்டத்தில் போதிய தொழிலாட்பக் கருவிகள் இல்லாமையால் நோய்களை அறிய முடியாமல் போதல், இதனால் இறப்புக்களே அதிகமாக நிகழ்ந்தன.

ஆனால் இன்று தொழிலாட்ப துறையின் அதீத வளர்ச்சியின் காரணமாக பல்வேறு சாதனைகளை நிகழ்த்தி மருத்துவ துறையில் புதுயுகம் படைத்து வருகின்றனர். குணப்படுத்த முடியாத நோயாக இருந்தாலும் அதனை கண்டிந்து அதற்கான நிவர்த்தியை செய்யும் அளவிற்கு தொழிலாட்ப துறையானது விருத்தி அடைந்து வருகின்றன. அதாவது விசேட பரிசோதனைகளுக்கென்ப பயன்படுத்தப்படும் CT Scanner, MRI Scanners, ECG, EEG இயந்திரங்கள் ஆகியன வைத்தியசாலையில் இன்றியமையாத சாதனங்களாக மாறிவிட்டன. வைத்திய நிபுணர்களை தொடர்பு கொள்ளக் கூடிய e - channeling வசதிகள் மட்டுமன்றி தொலை அறுவைச் சிகிச்சை முறைக்கும் இன்று கணினி பற்றிய அறுவை சிகிச்சை முறைக்கும் இன்று கணினி பாரிய பங்களிப்பைச் செய்கின்றது. அதாவது ஒட்டிப் பிறந்த குழந்தைகளைப் பிரித்தல், இதயமாற்று அறுவை சிகிச்சை செய்வதற்கு இன்று தொழிலாட்ப துறை மினகயான பங்கினை வகிக்கின்றன.

அடுத்ததாக மிக முக்கியமான கண்ணோட்டம் தொடர்பாடற் துறையில் தகவல் தொடர்பாடல் துறையின் பங்களிப்பு, இணையம் மூலமாக பூகோளக் கிராமம் (Global Village) எனும் எண்ணக்கரு மூலமாக நாடுகளுக்கிணைப்பிலான தொலைவை குறைக்கக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஆரம்பகாலத்தில் மனிதன் ஒரு தகவலை பரிமாரிக் கொள்வதற்காக பூரா ஓலை, தூஞு அனுப்புதல் என்பவற்றையே நம்பி வாழ்ந்தான். ஆனால் இன்று தகவல் தொடர்பாடல் தொழிலாட்பவியல் துறையின் வளர்ச்சி காரணமாக மனிதன் தகவல்களை உடனுக்குடன் பரிமாற்றிக் கொள்வதற்கு முன்னேறி வருகின்றான். காரணம் தொலைபேரிபாவனையானது அன்று இலக்கையில் அதிகரித்து

வருகின்ற ஒன்றாக மாறியுள்ளது. அத்தோடு கணினி மூலம் பல்வேறு விடயங்களை செயற்படுத்திக் கொள்கின்றான். அதாவது அச்சிடல், பிரதியெடுத்தல், வடிவமைக்க போன்ற செயல்களுக்காக தொழிலூட்டப் பூர்வமானது விருத்தியடைந்து வேலைகளை இலகுவாக்குவனாக அமைந்துள்ளது.

அத்தோடு வெளிநாட்டவருடன் தொடர்புகளை பிரிமாறிக்கொள்வதற்கு 'Skype' மூலம் முகம் பார்த்தே கலந்துரையாடுவதற்கு முன்னேற்றமடைந்துள்ளது. இன்று கல்வி நடவடிக்கையான online study மூலம் நோட்டியாக பல்வேறு பாடத்தெரிகளை மேற்கொண்டு உயர் பதவிகளை வகிப்பதற்கும் தகவல் தொடர்பாடல் தொழிலூட்டப் பூர்வமாக விருத்தி அடைந்துள்ளது. அத்தோடு மனிதனால் எதுவுமே முடியாமல் இல்லை என்பதை நிருபித்துக் காட்டும் முகமாக செவ்வாய் கிரகத்தில் மனிதன் வாழ்வதற்கு ஏற்ற சூழல் காணப்படுவதாக செய்யதிகளை அனுப்பி வெற்றிக் கண்டு வருகின்றது தகவல் தொடர்பாடல் துறையாகும்.

அது மட்டுமல்லது வங்கித் துறை, விணையாட்டுத் துறை, மற்றும் போக்குவரத்து துறையிலும் தொழிலூட்ப வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்றன. அதாவது மக்களின் வேலைகளை இலகுவாக்குவதற்காக 'Electronic Ticket' அனுமதி சீட்டு, விழியோகம், 'Air Traffic Control' விமானப்போக்குவரத்து கட்டுப்பாடு போன்றவற்றை செயற்படுத்துவதற்கு கண்ணி பெரிதும் பங்காற்றுகின்றது. அத்தோடு விணையாட்டுத் துறையில் மாணவர்களின் நுண்ணறிவினை விருத்தி செய்வதற்கு Chess செயல் போன்ற விணையாட்டுக்களையும் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன. இவ்வாறு பல்வேறு விடயங்களில் செல்லாக்குச் செலுத்தும் கண்ணித் துறையானது கண்ணி விணையாட்டுகளுக்கு அடிமையாதல், சூதாட்டம், போன்றவற்றுக்கு பழக்கப்படல் ஆகிபன இதன் தீய விணைவுகளாகும்.

ஆகவே மனிதனானவன் கண்ணிமயமாக்கப்பட்டவனாக மாறியதற்கு தகவல் தொடர்பாடல் துறையானது அதீத பங்கினை வகிக்கின்றது என்பது அறியமுடிகின்றது.

என் உயிர் அப்பா

அ. உமா
2ம் வருடம்
ஆரம்பிக்கிறேன்

அன்பிற்கு அடைக்கலமாய்
விளங்கிய என் தந்தை
அறிவிற்கு திறவுகோலாய்
திகழ்ந்தார்
அறங்கிலத்தின் அவசியத்தை
அறிவுறையாய் கூறி
என்னை வழிப்படுத்தினார்
அகுமை அப்பா...

கல்வியில் நான் கொண்ட
நாட்டத்தை விட
அவர் கொண்ட நாட்டம்
ஏராளம் ~ அதனால்
ஏனோ கல்வியில் ஒரளவு
கரையை கடந்து
விட்டேன்...

அன்னை என் மீது கொண்ட
அக்கறையையும்
நான் தந்தை மீது கொண்ட
பாசத்தையும் ~ ஒரு போதும்
கணிக்க முடியாது
எனக்காக வியர்வை சிந்தி
இழைக்கும் என் தந்தைக்கு
இங்களும் தலைசாய்கிறேன்...

என் விருப்பத்தை
என் போக்கிலே விட்டு
என்னை பறவை போல்
சுதந்திரமாய்
சுற்றித்திரியவிட்டது
அவர் என் மீது கொண்ட
நம்பிக்கையின் அடையாளமே...

இன்னோர் ஜென்மம்
இருந்தால் ~ என் தந்தைக்கே
மீண்டும் மகளாய்
பிறந்து அவர் கைகளில்
தவழ அடையாக்கிறேன்
இது என் அடை மட்டுமல்ல
அவாயும் கூட...

வறுமையின் பிணியில்.....!

B. சந்திரகலா
தமிழ்ப்பில
2ம் வருடம்

ஏனோ புரியவில்லை
என் வீட்டில் ~ எங்கும்
இரவிலோ பகலிலோ
நான் தீபம் ஏற்றாதது....!

நிமிர்ந்து பார்த்தேன் ~ சிரித்தது
என் வீட்டின் கூரையின்
சிறிய ஓட்டுடை....!

உன் மண் வீட்டு மடியில்
மறை நீரையும் ~ பொழுத்தேன்
நீ நலைவாய் என்பதையும்
மறந்து....
மையிருட்டில் நிலிவாளியையும்
அளித்தேன் ~ காரணம்
தீபம் கொள்ளாத உன் வீடு

பிரகாசிக்கவே, அன்றி
நீயும் யோசிக்கவே!
ஏனோ நீயும் ~ என்னை
கண்டுக் கொள்ளாததன்,
காரணம் தான் என்னவேரா
வறுமையின் உருவில் வந்த ~ காலனா..?
இல்லை இல்லை மலையகுத்தில்
பிறப்பிப்புத்த எம் சோகப் பிணியா..?

நானும் செரன்னேன்
*மலையக மண் வாசனை
எலும் புத்தகுத்தின் ~ குன்றுவரை தானே
இவ் வறுமை எலும் வசைபாட்டு
என்றேன்.

என் அருமை அப்பா

அனைவரும் அம்மா தான்
என் உயிர் என்பார்கள்
அஹால் எனக்கு அப்பா தான்
என் உலகமே

R. ரேஷுகா
2ம் வருடம்
ஆரம்ப பிரிவு

அதன் பிள்ளைக்கு அம்மா
பெண் பிள்ளைக்கு அப்பா என்று காறவது
சர்தான் போல
என் அண்ணன்களுக்கு மட்டும் தான்
அம்மா ஆஹால் எனக்கு
என் உயிர் அப்பா தான்

அனைவரது அஹசகனினையும்
நிறைவேற்றினாலும் என் விழுப்பத்தை
மட்டும்
எனக்கே ஒப்படைத்து விழுவார்
அழகான ஒரு பொருளினை கண்டால்
என் அம்முவுக்கு என்று
அஹசயுடன் வாங்கித்ததுவார்

எதற்காகவும் எந்த காரணத்தக்காகவும்
என்னை விட்டிருக்கிறார்க்காத ஒரு ஜீவன்
என் செல்ல அப்பா...

யார் என்னைப் பற்றி என்னச்
சொன்னாலும்
அவள் என் பிள்ளை நடிக்கமாட்டாள்
நம்பிக்கையுடன் இருப்பாள் என சொல்லி
நாகுக்காக பேசி நம்பிக்கையுட்டுவார்

கல்லூரிக்கு வந்த முதல் நாள்
அம்மா நினைவோருதான்
அனைவரும் வருவார்கள் அஹால் நான்
மட்டும்
விதிவிலக்காய்
அப்பா நினைப்போடு வந்தேன்
அழைத்து வந்து விட்டு விட்டு
நான் அடுத்த கிழமை வருகின்றேன்

என்று சொல்லியதும்
அவருடனே ஒட வேண்டும்
என்று தோன்றியது

அஹால் ஒரு வர்த்ததைச் சொன்னார்
உனக்காகத்தானே உழைத்தேன் - ஏன்
இப்படி எல்லாவற்றையும்
உதநித்தள்ள நினைக்கின்றாய் என்று
அந்த வர்த்ததை என் அதீம் மனதற்கு
விளங்கியதால்
அமைத்யாகிவிட்டேன்

சின்ன வயது முதல்
என் அம்மைபிடம் உறங்கியதை விட
அப்பதவிடம் உறங்கியதே அதீகம்
அந்த அன்புக்கு அளவே இல்லை
நீராட்டுவது முதல்
திருநீர் பூசும் வரை
எல்லாமே என் அப்பா தான்...

பாடசாலை அழைத்துச் சென்று
அனைவருடனம் பழக வைத்ததும்
என் அப்பா தான்
அப்பா.. அப்பா.. அப்பா..
நீ என் உயிர் அப்பா தான்
உன்னை எனக்கு விட்டுக் கொடுக்க
முடியாது
அது என் அம்மாவாக இருந்தாலும் சரி
என் அண்ணாக இருந்தாலும் சரி
அனைவரை விடவும் உன் அன்பு
எனக்கு அதிகமாக வேண்டும்....

மலையக சுவடு

வெள்ளாக்காரனின் லயச்சிறையில்
கைதிகளாய்
கூட்டேயாடு பூறப்படும்
கூவியாட்கள் ~ தன்
இரத்தத்தை நீராக்கி கொடுக்க
உரமாக வியர்வை கொட்ட
வளர்ந்து உயர்ந்து
தேவிலை மட்டுமே

தேங்நு போகும் கரங்களுக்கு
தீர்வுகள் இங்கில்லை
மானிடன் என்ற நினைக்க ஒரு
மணம் இங்கில்லை
கூட்ட கொழுந்தால்
குறை தீர்க்க முடியவில்லை
மறை நீரின் குழநல் மட்டுமே
மன்றாடிச் செல்கின்றது

காளான் போல் வரும் தேர்தலுக்கு
கரம் கொடுத்து போட்ட
வாக்குகள் பல கோடுக்கு
வினையாகக் கிடைத்து
தெருக்கோடி மட்டுமே
தீர்வுகள் இல்லை இத்தீராப்பிச்சினையை
சுவடாய் சுமக்கிறது
மலையகம் மட்டுமே

க.மலர்வாணி
துழிப்பிரிவு
முதலாம் வருடம்

மலையென நிமிர்ந்து நில்

R.ராஜகார்வானி
விஞ்ஞானப்பிரிவு
முதலாம் வருடம்

அன்றீராகு நான்!....
அருள்துமாய் ~ சொந்தமில்லாம்
விட்டுவிட்டு
நல்வாழ்வு ~ தேடுப்
பயணித்தான்!....
சழந்திருநாட்டை நோக்கி
தேவிலைச் செடியின் ~ அழியில்
தான் உரமாவது தெரியாமல்?....

இனி தம் வரழ்நாளில் ~ புதுப்
பொழிவு என்றிருந்தான் ~ அவன்
தன் வரழ்வே இனி வறுமையெனத்
தெரியாமல்!....

கால்கடுக்க மலையேறி ~ கை
வலிக்க வேலை செய்து
காச வரும் என நினைத்தால்
அதை எல்லோரம் சுரண்டி
வந்திருல்லாம் ~ சிறு கைக்கூலி

புள்ளைங்கள் படிக்க வைக்க
பசி பட்டினியாய் அவர் கிடந்தார்
அதில் பல புள்ளைகளும்
படித்திதல்லாம்
தலைநகர நாகரீகம் ~ இதுவும்
எம் வறுமைதானோ!

இனியொரு யுகம் செய்வோம்!
தலை நிமிர்ந்து வரழ வழி செய்வோம்!
பல தொழில் கற்போம்!
சுயத் தொழில் செய்வோம்!
வீழ்ந்தாலும் நிமிர்ந்து ~ வரழ
வழி செய்வோம!....

செல்வராஜ் திவ்யா
நடனம்
1ம் வருடம்

ஒரு சாண் வயிறு

காலம் காலமாக கண்டு விட்டோம்
தேசிமல்லாம் தேடி விட்டோம்

போர் முரக்கள் தட்டி விட்டோம்
படைகளை திரட்டி விட்டோம்

அழுதுங்களை இறக்குமதி செய்து
விட்டோம்
பயிற்சிகளை பலப்படுத்தி விட்டோம்

ஒரு நொடி உன்னை அழிக்க
முயற்சிக்கிறோம்
முடியவில்லை,
வெட்கி நிற்கிறோம்

ஙங்கேயோ, எப்போதோ
உன் கோரப் பிடியில்
சிக்கித் தலிக்கிறோம்

ஙங்கேயோ, எப்போதோ உன் கோரப்
பிடியில்
சிக்கித் தலிக்கிறோம்

விழுப்பட முயற்சிக்கின்றோம்
முடியவில்லை
தான் தனக்கு
என்று எண்ணும் வரை

பிழைக்கவும் முடியாது
உன்னை விட்டு
பின் நிற்கவும் முடியாது
ஒரு சாண் வயிறு இருக்கும் வரை

உன்னை அழிக்கவும் முடியாது
ஏ வறுமையே! நாம் இறக்கும் போது
நீ இல்லாமலே போவாய்

என்றாவது ஒரு நாள்

ம.பரமேஸ்வரி
ம் வருடம்
தமிழ் பிரிவு

கடந்த வந்த பாதையிலே ~ என்
கண்ணுக்கும் நிம்மதியில்லை ~ என்
கண்ணீருக்கும் கவலைக்கும்
எல்லையில்லை

வறுமைப் பினியில் சாபத்தால் ~ என்
கண்ணீரையும் வீணாடுக்கிறேன் ~ என்
கல்வியையும் சிதறாடுக்கின்றேன்

வாழ்க்கை என்னும் கேள்விக்குறியில் ~
எதை
கொண்டு நிறத்துவது?
பசியையா? படிப்பையா?

சாதிக்கு ஒரு கட்சி
மதகத்திற்கு ஒரு கட்சி ~ என்
வறுமைக்கு எக் கட்சியை ~ நான்
இரைக்க

வறுமைக்கும் எனக்கும்
ஒட்டப் பந்தயம்
நானா? வறுமையா?
ஒடத் தடிப்பது என் மனம்
மட்டுமே
என்றாவது ஒரு நாள்
வறுமையை முந்தி வீழும்
அவாவில்
ஷடுக் கொண்டுக்கின்றேன் ~ என்
வாழ்க்கை எனும்
வட்டத்தில்

மலையக்க் கல்வி

தமிழுத்து கலைத்
ஆரங்பிரவு
ம் வந்தும்

அண்டாண்டு காலமாய்
அகிலத்தை அடின்டு வரும்
மாபிசூம் புரட்சிப் பெண்,
கல்வியியனும் கண்ண....

மலைவளம் நிறைந்த மலை நாட்டில்
மக்கிப்போயிகுந்தது கல்வி நிலை ~ அன்று
கண்ணீர் விடுவதா?

கலங்கி நிற்பதா? என்று புரியாத நிலை ~ இன்று
புதுயுகமே.... புத்தி ஜீவியாகி
அழகிய வளம் மிகு நாட்டில்
கண்ணுக்கிட்டிய தாரம் எல்லாம்
கல்வி கலாசாலைகள்

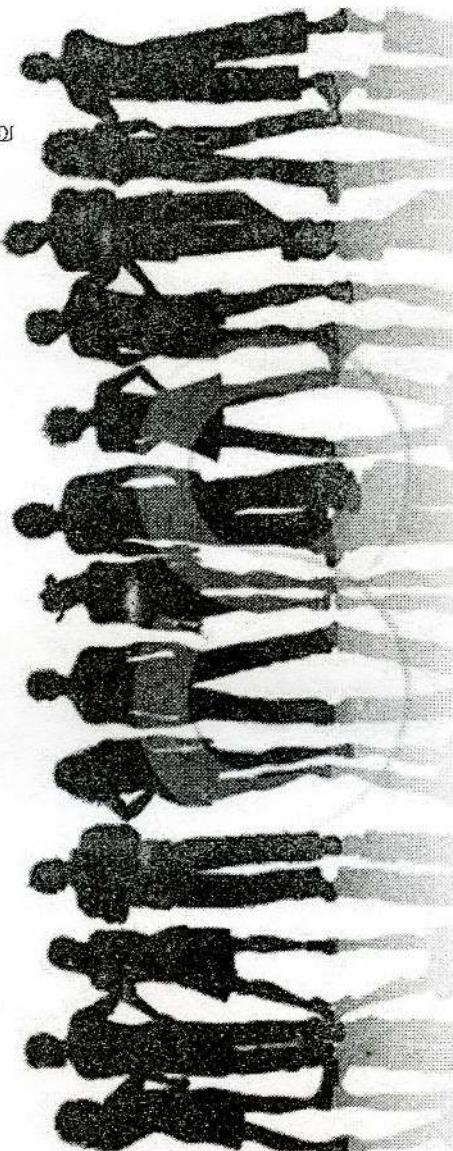
மலையகத்தின் மகின்மையை நிலை நாட்ட
அசிரியப் பணிகள் தலைத்தோங்கிவிட்டன!

இதற்கேற்றாற் போல
மாணவர்களின் முயற்சி என்பது
முன்னேற்றகரமாகி விட்டது
ஏற்றிவிடும் ஏணிகளாய்
அங்கள் மினிர
மாணவர்களின் முன்னேற்றமும்
அளப்பியதாகி விட்டது....

அமிரம் அமிரம் கண்டுப்பிடிப்புகள்
அலட்சியமே இல்லாத இலட்சியப்பொக்கு
வரவேற்கத்தக்கது
மலையக மழைகளின் கல்வியில்
மலர்ச்சி இண்டாக

மாசற்ற மகத்தான குருவின் பணியும்
மன்னில் அவசியம்....

மனதால் எண்ணி ~ செயலால் அறறவோம்
சிறந்த சேவையை....

இன்னும் சரித்திரங்களில் எழுதப்படவில்லை

P.பிரமிளா
சலுக விஞ்ஞானப்பிரிவு
ம் வருடம்

இன்னும் சரித்திரங்களில்
எழுதப்படவில்லை
நாங்கள் இரத்தத்தை
வேர்வையாக சிந்துவதை

எங்கள் விதைகள்
தேயிலை அடிகளுக்கு
காலகாலமாக
தாவப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன
இன்னும் சரித்திரங்களில்
எழுதப்படவில்லை

நாங்கள் பாக்கியசாலிகள்
எங்கள் பரம்பரை
மட்டும் ‘தோட்ட தொழிலாளி வர்க்கம்’
என்ற பட்டத்தை
பல தசாப்தங்களாக
தக்க வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றோம்
இன்னும் சரித்திரங்களில்
எழுதப்படவில்லை

முன்னேறி தான்
கொண்டிருக்கின்றோம்
கோண கோண
உயர உயர மலையேறி
இன்னும் சரித்திரங்களில்
எழுதப்படவில்லை

‘தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு
சம்பள உயர்வு’ என்ற
செய்தியை இலக சமாதான
பிரகடனமாக எதிர்பார்க்கின்றோம்
இன்னும் சரித்திரங்களில்
எழுதப்படவில்லை

இன்னும்
மாடாய் உழைக்கு
மரமாய் வாழ்ந்தாலும்
என்றும் நாங்கள்
சரித்திரங்களில் எழுதப்படவில்லை
ஏனெனில்
இது எங்களுக்கு
எழுதிக்கொண்ட
கீர்த்தி

அவனுக்கு தெரியவில்லை

த.தார்சானி
ஆரம்ப பிரிவு
2ம் வருடம்

மலையக மண்ணில் மலர்ந்தது
ஒரு மலர்
அம் மலருக்கு தெரியவில்லை
மலரும் போது தொடரும் கண்ணீர் துளிகள்
உதிரும் வரை நீடிக்கும் என்று

தவழும் வயதில்
தனக்கு கிடைக்கவில்லை சுகமான தரை
கிடைத்ததோ ஒரு மண் தரை
அவனுக்கு தெரியவில்லை
இப்போது தான் தவழும் மண் தரையினிலேதான்
எப்போதும் தடம் பதிப்பேன் என்று

சாணியிட்டு மெழுகிய தரையில் தவழு
கல்லும் மண்ணும் பதம் பார்த்தன அவன்
முட்டியை
அப்போது தெரியவில்லை அவனுக்கு
இப்போது சிந்தும் சிறு துளி இருக்கும்
எப்போதும் பீறிட்டு பாயும் என்று

வருடங்கள் சில கடந்தன
பள்ளிப் பருவத்தை அடைந்தான்
காலையில் எழுந்து கடமைகளை முடித்து
ஒட்டுவான் பள்ளிக்கு
படிப்பதற்கல்ல
பள்ளியின் அழகை பார்த்து ரசிப்பதற்கு
அவனுக்கு தெரியவில்லை
எப்போதும் பள்ளி அவனுக்கு பார்க்க மட்டுமே
படிப்பதற்கல்ல என்று

‘பள்ளி செல்ல வேண்டும்மா’ என்றான்
ஏக்குத்துடன் அவன்
‘காக நிறைய வேண்டும்மா’
என்றான்
சோகுத்துடன் அவன் தாய்
அவனுக்கு தெரியவில்லை
காசில்லாமல் அஹமதி இல்லையின்று

காலங்கள் சில கடந்தன
பருவ வயதை அடைந்தான் அவன்
வேகமாய் அமர்த்தப்பட்டாள்
வேலைக்கு
கொழுந்து கூட்டையை தாக்கி
வைத்தான் முதுகில்
அவனுக்கு தெரியவில்லை
இப்போது அவன் முதுகில் இருக்கும்
சுமை
எப்போதும் தஞ்சும் கொள்ளும் என்று

நாட்கள் வேகமாய் நகர்ந்தன
‘உன்னை அவனுக்கு பிடிக்குமாம்
சீதனம் வேண்டாமாம் நீயே அவன்
சீதனமாம்’ என்றான் தாய்
மறுக்கவில்லை அவனை
கைப்பிடித்தான் நொடியில்
அவனுக்கு தெரியவில்லை
இன்று இவன் பிடிக்கும் கையை
என்றாவது விடுவன் என்று

சென்றது சில வருடங்கள்
மாறியது அவன் மனம்
மாறவில்லை அவன் கணங்கள்
சென்றான் அவன் குழலை தேடி
திரும்பி வரவில்லை இவனை நாடி
‘துணையாய் வந்தவன் ~ தன்னை
தனியாய் விட்டு சென்றானே’ என்று
முடங்கி கிடக்கவில்லை அவன்
முயன்று எழுந்தான்

வளர்த்துதான் அவன் செல்லங்களை
செல்வமாக
வளர்ந்துர்கள் அவன் செல்வங்கள்
பட்டாரிகளாக

இப்போது அவனுக்கு தெரியும்
தனியாய் தான் நின்று
சுதிகளை உடைத்து
சாதிக்கலாம் என்று

எழுந்து நில்

ச.கார்த்தக்
சமூக விகுஞ்சானப்பிரிவு
ம் வருடம்

நீ மலையகத்தின் மகிந்தன்
உன்னை வறுமை ~ என்னடா!
செய்து வீடு முடியும். நிமிர்ந்து பார்
உனக்காக ஓர் உலகம்
காத்திருக்கிறது

உன்னை இவ்வுலகிற்கு
அரிமுகப்படுத்திய
உன் தாய் நினைப்பிடிதன் ~ நீயும்
அந்த மலை முகஞ்சுளில் ஏறி
மாய்ந்து போகக் கூடாதின

வான் நோக்காது நிலம் நோக்கி
உதிர்ம் சிந்தி உனக்காக உழைக்கும்
உன் தந்தை உன் ஏட்டுக்
கல்விக்காய்
இன்று மண்ணோடு மாறித்து
கொண்டிருக்கிறார்

கொழுந்து பறித்து கோடு விழுந்த ~ உன்
தயின் கைகளில் காயம் நீங்கி
தங்க வலையல்களை காண வேண்டும்
வறுமை நிறைந்த அவ்வாழ்வை நீ மற்ற
வேண்டும்

வேர்வை சிந்திய உன் தந்தையின்
முகத்தை பார்
புழுதிகள் படித்து புதைந்து கிடக்கிறது
அதில் ஏக்கம் மறைந்து
யுன்னகை காண எழுந்து நீ வா

சிப்பிக்குள் முத்து எவ்வாறு மறைந்து தன்
புகைழ தன் காணத்தவறிடமும்
சிறப்புறிக்கின்றதோ...
அதனைப் போன்று உன்னை
காணாதவர்களும்
உன்னை போற்ற எழுந்து நில் என்
தோழா.....

மலைத் தோழா

S.கிராமர் வத்சலா
ம் வந்தும்
சமூக விஞ்ஞானப்பிரிவு

இதற்காகத்தான்

பிறந்திருக்கின்றோம் ~ எனும்
நீச்சை நிலையை
நிலை நிறுத்து !

பாடம் புகட்டும்
ஜனநாயகம் என்பது
மக்களாட்சி என்று !

எமது வருகைக்காக
எம்மவர்கள்
எத்திர்பார்த்துக்
காத்திருக்கின்றார்கள்
விழித்துக்கொள்

உனது
வாக்குறிமை
ஆட்டியாளனுக்கு
வாழ்க்கை
கொடுப்பதற்கா?

அவர்களின்
வாட்டத்தை போக்கவும்
நாட்டத்தை காக்கவும்
அடக்கு முறைத் தீயை
அணைக்கவும்
பூற்படு!

லயத்து நாயகன்து
எழுச்சியே
சுய விஞ்சலைக்கு
ஊன்று போல்
முதலில்
சுய விஞ்சலை பெறு !

சமுதாய மாற்றத்திற்கான
சங்கதிகள் உனக்குள்ளே
ஒழிந்துக் கீட்கின்றன
உன் புத்திக்கு
புரியவை !

சுற்றே சிந்தித்துப் பார்
உன் பிரச்சினைகளை அறிந்தவன்
உன்னில் ஒருவன்
அவன் மலையகத் தாயின்
மைந்தன் என்பதை
மறந்து விடாதே !

உலகை மாற்றியமைக்கும்
வல்லமை படைத்தவர்கள்
தொழிலாளர்களே ~ எனும்
உன்னையை
பறை சாற்று !

விரைந்து செல்
சதிகாரர்களின்
முகவழிகளை
கிழித்துத்திந்து
சாதனை படைக்க !

மனிதனர் மனிதர்
கரண்டும்
சனப் பிழைப்புக்கு
முற்றுப் புன்னி வைக்க
விரைந்து வர !

முயற்சி செய்வதறுக்கு
சாதனைகள்
எஞ்சி நீற்கின்றன
ஓய்வு அறியாத
உழைப்பினால்
உலகை வெல்ல
பூற்படு !

இறுக்கமாக கட்டப்பட்டுள்ள
இதயங்களுக்கு

தந்தை வாழ்த்து

R.கேஷவர்த்தி
2ம் வருடம்
விஞ்ஞானியரிடு

என்ன அன்னி அணைக்கையிலே
அன்னை திரேசா தோற்றுவிழுவாராம்
என் அன்னை சிசால்லி நானறிந்தேன்
தேன் தடவி பேர்வைத்துற், தேன் கூட
தித்திக்கவில்லை உன் பேச்சை போல

அன்புக்கு அன்னை, அறிவுக்கு தந்தை
உன்னில் பண்பையே முதல் பயின்றேன்
உழைக்கத்தில் எச்சமேதுவில்லை
உனக்கு தர்மமே தலை சொத்து
என் சிரசில் உன்னிதழ் பதித்த முத்தத்தில்
உணர்ந்தது கோடி ~ அதில்லான்று
தாயின்றேல் தந்தைக்கும் பால் சுரக்கும்

சுடு சிசால்லால் சுட்டு தண்டிக்கவில்லை
என் மீதுள்ள கூடர் போன்ற நம்பிக்கையை
எனக்கு உணர்த்தியதற்கு ஈடுதுவில்லை
உணை வடிக்க நினைக்கையில் கண்ணிர்
வடிகிறது கவனாயில் அல்ல களிப்பினில்

தனி கூட பெருமையல்ல, என் தந்தை
நீலியன்பதில் ~ நான் உன் பின்னை என்பதை விட
உன் வாழ்த்துக்காகவே வழி தவற மறுக்கின்றேன்
அதுவே என்னை வாழி வைக்கும் என்பதால்...

பத்தடி காம்பிரா காரி

க. கிருஷ்ணகிளி
ம் வருடம்
ஆரம்பபிரிவு

சர்ப்படங்கு இருப்பு ஏற
தலைழறையைப் பலைகாக்கும்
கொங்காணி
கொட்டை பாக்கும் வெற்றிலையும்
வெறு
வாயிக்கு வேலை கொடுக்க
வெறுங் கூடையுடன் மலை ஏறும்
வெறும் வண்டிகள்

வரிச்சி போட்டு நிறை பிடிச்சு
பொலி போடும் பொன்னம்மா
ராத்தல் எடுத்து காடுகாட்ட
கணக்கு போடும் கங்காணி
கருக்க சாயம் கூடான
தேத்தண்ணி
கையில விராட்டி
பத்து நில்கம் தாண்டாது

இவங்க
பயங்கர வேல

கோழியுல குடி மகன்
கூதலுல கூத்தடிக்க
மாசக்கடசி வந்தால் இதெல்லாம்
மடங்கிழும்

மறுநாள் காலையில எந்த
மலனு கேக்க
எகத்தாலத்துடன் போவால் மலை ஏற
மறுபடியும்

சங்கு ஆதுணா போதும்
சுய்யாட கட்டி
தொடருமே
பத்தடி காம்பிரா காரியின்
தேயிலை பறிவேட்டை

மலையகத் தாய்

P.தனேஸ்குமார்
விஞ்ஞானப்பிரிவு
2ம் வருடம்

விடிய போவதை உன்னத உயர்வாலோ
விறுட்டென வீசும்வாடையாலோ
விவேகமாய் அறிந்து
விண்ணை நோக்கி சேவல்
வீர மழுக்கமாய் கூவிவிட

அறிய மணிக்கூட அகவில்லையே அமைதியிழந்து
அக்ரோசமாய்
அலைகளாய் எண்ணங்கள் பாய்ந்திட
அரைமனி நேரத்தில் குடத்த தேநீர்
அதித சக்தியை தந்திட

நீர்க் குழாய் அடியில் நீயா நானா முதலில்
நீதி கேட்கும் அவலக்குரல்
நீண்ட சண்டை தொடரிடுமே
நீர்க் குழாய்க் கிடைக்காதோ
நியாயத் தீரவு

மழையோ சுட்டெரிக்கும் வெயிலோ
மலைமேடோ பள்ளத்தாக்கோ
மலைச்சாரலின் கூடிய கட்டையின் தாக்குதலோ
மரக் கட்டையான உடலில்
மண்ணிலிருந்து அட்டையும் தாவி
மாயிரும் சக்தியை பறித்திடுவையும் பாரா

கூடையை தலையில் கூந்து
கூனி குறகி உழைத்திடும் மலையகத் தாயே!
கூன் விழாமல் நாட்டின் முதனிகலும்பாகிடுவாய்!

கூண்டுக் கிளியாய் ஒடுக்கப்பட்டு இருப்பதிலிருந்து
கூடிய விரைவில் நீயும் விழித்தெழுவாய்!

உனக்கும் தேவைப்படும்

சி. வினாபாகரன்
தமிழ் பிரிவு
2ம் வருடம்

கண்ணீர் மலர்
கைகள் அசைய
சின்ன உத்துகளில்
சிரிப்பு நின்றிட
உன் வருகை
தந்த மதிழ்வை
வார்த்தைகளில்
வரையறுக்க இயலவில்லை

உனக்கும் எனக்குமான
தனியியாரு உலகில்
யாருக்கும் இடமின்றிப் போனது
மண்ணில் விழுந்த
மழைத்துளி வருவித்த
மண் வரசனை முதல்
கார்டுன் தோழர்கள் வரை
உனக்கு உணர்த்த முயற்ற
பொழுதுகள் நிச்சயம்
உன் நினைவருகில்
இருக்கும் கண்ணா

வளர்ந்தாய் வாலிபணாய்
வேலையில் சேர்ந்தாய்
காதலை சொன்னாய்
மண வாழ்வை ஏற்றாய்
எல்லாம் சரிதான்

அறங்கல்
எங்களை ஏன் மறந்தாய்
உன் வாழ்க்கையில்
பெற்றவர்கள்
வெறும் ரயில் பயணிகளா?

நீ இறங்கும் இடம்
வந்ததும்
பிரிந்து சென்றிட.

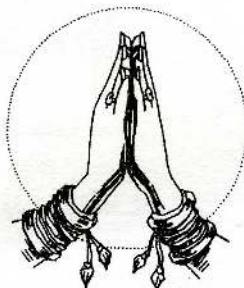
பதில் தேடிவை கண்ணார
நானோ அறு
உனக்கும் தேவைப்படும்.

நன்றி நவில்கின்றோம்...

- தமிழ்ச் சங்க கலைவிளாவிற்கு வருகை தந்து விளாலை சிறப்பித்த பிரதம அதிதி அவர்களுக்கும்
- சிறப்பு அதிதி அவர்களுக்கும்
- கல்லூரியின் பீடாதிபதி அவர்களுக்கும்
- தமிழ்ச்சங்க பிரதம ஆலோசகர் அவர்களுக்கும்
- தமிழ்ச்சங்க பொறுப்பு விரிவுரையாளர்களுக்கும்
- போட்டி நிகழ்ச்சிகளை நடாத்த உதவிய நடுவர்களுக்கும்,
இணைப்பாளர்களுக்கும்
ஏனைய விரிவுரையாளர்களுக்கும்
- தமிழ்ச்சங்க மலர் வெளியீட்டு விளாவிற்கான ஒத்துழைப்பை நல்கிய
கல்லூரியின் பதிவாளர் உள்ளிட்ட கல்விசாரா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும்
- ஆக்கங்களை தந்துதவிய இரண்டாம், முதலாம் வருட
ஆசிரிய பயிலுநர்களுக்கும்
- வயம் சஞ்சிகையை சிறப்பாக வடிவமைத்துத் தந்த ஷட்டன் காயத்ரி
அச்சகத்தினருக்கும்
- மலர் வெளியீட்டு விளாவில் கலந்து சிறப்பித்த பாடசாலை அதிபர்,
ஆசிரியர்களுக்கும், கட்டுரையில்லவு ஆசிரிய பயிலுநர்களுக்கும்

தமிழ்ச்சங்கத்தின் சார்பில் மனமார்ந்த நன்றிகள்

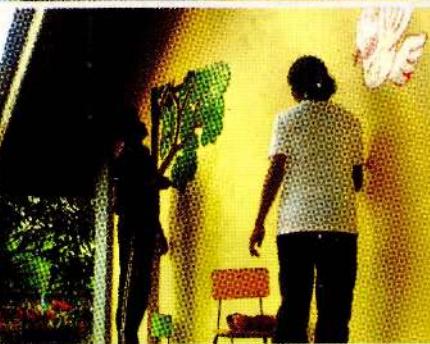
எழில் முடி புனைக்

சாக்கடை ஓரத்துக் தாமரை அஞ்சிபன
அந்தியிருந்து புற்களை பிடிஸ்கவும்
வொழும்பு மாநகரின் சீற்றுண்டிச் சாலையில்
ஏச்சல் தட்டு மேசைகள் துடைக்கவும்
சிமாட்டிகளின் வசவும் புதையும்
தங்கடிக்கும் சமையல் அறைகளில்
தேவீருக்கு விவங்கிரி காய்ச்சவும்
கிழற்கோ உனக்கு இரண்டு கைகள்

ஷப்டு பிரம்மச்சாரி ஒருவன்
கிளம் காதலை பார்ப்பது போல
ஶனி செல்லும் உன் பிராயத்து
பிள்ளைகள் தன்னை ந் பார்த்திட
விதி என்னில்
வொறுக்கப்படுத்தே தகும் கிந்தாட்டுக்கு

தண்ணீயனாய் நல்
செவினாளிபாத மலை முகடீறி
முகில்களை கழிக்க கைகளை உயர்த்து
வடபகுதி ஈறாய்
தென் பகுதி வரைக்கும்
வாழ்பவர் செவிப்பறை அதிர்ந்தி கிடி போல்
உனது ஸிறப்பை பிரகடனம் செய்

அதோ!
தேவியோலே தாவனி போட்டு
முகில்களை பற்றது முடியிர் கட்டி
கண் முன் விரியும் அட்டன் மேடு

கிழுவே, கிழுவே வரலாறுங்க்கு
வாக்களித்த தாய்த்து நாடு
இலக்ஷியப்படுத்தி உன்னை ஒடுக்குவோர்
கிருள் மறைந்த மலை முகடுகளில்
தாழப் பறக்குமோர் விமானையை போல
திமிரன தமது அழிவை காலூஜவர்

கிழுவரை நீண்டது உன் வனவாசம்
கிளி நி,
எழில் முடி புனைக், கிழு என் தேசம்.

-வ. ஜி. ச. ஜெயபாலன்-

நன்றி. தீர்த்தக்கரை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org